

மருகந்நிபராந் பத்தி

(சிவசுந்தரி) (சிவசுந்தரி)

உ

சிவமயம்.

ம்ருகேந்திரோத்பத்தி.

—ஊஊஊ—

க—மிருகேந்தரம் என்பது சிம்ஹரூபமாய் நின்
நுணர்த்தியதோர் உபாகமம். (மிருகேந்தரம்—சிம்
ஹம்.)

உ—இது சைவமூலாகம மிருபத்தெட்டினுள் கா
மிகத்தின் வழியாய்ச் சிவபேதமான ப்ரணவர் பரம்ப
ரையி லுபதேசிக்கப்பெற்ற நரசிம்ம மூர்த்தியால் இந்
திரனுக் குபதேசிக்கப்பட்டது.

* காமிகம்-கக- நந-பக்கங்களிற் காண்க.

ந—ம்ருகரூபமாயிருந்து இந்திரனுக் குபதேசித்
ததெனினுமாம்.

ச—இதனைப் பதரிகா ஸ்ரமவாசிகள் பரத்வாஜருஷி
யை முன்னிட்டுத் தேவேந்திரனை ப்ரஸ்னைசெய்வித்து
அவரால் உத்தர மளிக்கப்பெற்றதோர் சிவஞானபோ
தமாய்ப் பின் அவர்களின் சந்தான பரம்பரையா யதுக்
ரஹித்து வந்தனர். (பதரி - இலந்தை.)

ரு—இதில் முதலாவது ஞானபாதம், இரண்டாவ
து க்ரியாபாதம், மூன்றாவது யோகபாதம், நான்காவது
சரியாபாதமாகக் கூறப்பட்டது. (இவ்வா றுரைப்பது
சைவாகமமுணர்ந்தோர் சாம்ப்ரதாயமாக அவ்வவ்வாக
மங்களிற் கண்டுணர்க.)

இந்நூலின் பயன் முதலியன :—

கூ—அம் ம்ருகேந்தரத்துள் முதலாவது (வித்யாபாதம்) ஞானபாதம், உபோத்காதத்தை யுள்ளிட்டுப் பதின்மூன்று ப்ரகரண மடங்கியுள்ளது. காமீகாகமத்தி லாங்காங்கு விவகரித்திருக்கும் ஞானார்த்தங்களைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளது. ஏனைய ஞானநூல்களுக் கெடுத்துக்காட்டும் ப்ரமாண நூல்.

எ—இந்நூலிற்குச் சமஸ்கிருத வ்ருத்தியுடைய யியற்றியவர் சங்கரகண்டர் பெளத்திரர், பட்டவித்யாகண்டர் புத்ரர், பட்டநாராயண கண்டனெனும் பெயருடையவர். இவர் இந்நூற்கன்றி யேனைய சிவாகமங்களிற் சிலவற்றிற்கு முரையியற்றி யிருக்கின்றனர்.

அ—இந்நூல்போன்ற அரிய பெரிய விவருரை வடநூற் பயின்றோர்க்கன்றித் தமிழ்ப்பாஷா வல்லவர்களிற் சைவ சமயாசாரம் பூண்டொழுகுவோர்க்கும் பயன்படுமாறு தமிழ் மொழிபெயர்ப் பச்சிடப்பட்டது. இந்நூலின்கருத்தே அருணந்தி சிவாசாரியர் ரௌரவாகம சிவஞானபோத சூத்திரத்திற்கு ஏது திருஷ்டாந்தமாக வெடுத்துக்காட்டிச் சிவஞானசித்தியி லமைத்திருப்பதை உடையாசிரியர் சிவாக்ரயோகிகள் முதலியோர் ஆங்காங்கு குறிப்பித் திருப்பதையும் சிவஞானபோகிகள் சிவஞானபோத த்ரவிட பாஷயத்திற் குறிப்பித்திருப்பதையும் வாசித்துக் கேட்டுந் தெளிக.

கூ—இவ்வியந்த்ரசாலை மேற்கொண்ட சிவஞான

போதத்தை மிக் கவாவினோர்க்கு அச்சிவஞான மேலு
மேலு மபிவிருத்தியாம் பொருட்டு இதுபோன்ற தூல்
க்ள அச்சிட்டு வருகின்றேன். இதனைப் பெற்று வாசி
ப்போர் மேலு மேலு மஞ்ஞான வழிப்படாது மெய்ஞ்
ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்தலே யாமடையும்
பெரும்பயன், ஆதலால் அன்பர்கள் யாவரும் நன்குப
யின்று அன்புமிகுந்து சிவஞானம் பெற்று வாழ்தல்
வேண்டும். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

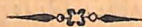
இங்ஙனம்

 கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

ப்ரதி யுபகரித்தோர்

ஸ்ரீமத் - வடலூர் - பார்வதிபுரம்,

சபாபதி சிவாசாரியர் - அவர்கள்,

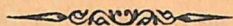
ம - ஈ-ஸ்ரீ, திருவொற்றியூர்-சுப்ராயதேசிகர் அவர்கள்,

சிவபத நீழலுற்றுச் சைவகுல தீபக்களாய் வா
ழ்க! வாழ்க!!

உ

சிவமயம்.

ம்ருகேந்தரம் வித்யாபாத விஷயதீபிகை.

பக்கம் - ஸ்லோகம்.

க—உபோத்காத ப்ரகரணம் :—

இதில் இந்நூல் தோற்றிய
முறைமை கூறுகின்றது.

க உச

உ-பரமோக்ஷநிராஸ ப்ரகரணம் :—

இதில் முதல் ஸ்லோகத்தா
ற் பதிலக்ஷண மாரம்பித்து
அதனை லோகாயதாதி மத
ப்ரஸ்னோத்தரங்களாற் றெ
ளிவுறக் கூறுகின்றது.

கக உளற

ங-பதிலக்ஷணப் பரீக்ஷா ப்ரகா
ணம் :—

இதில் சத்து அசத்தின் வி
சாரணையாற் பதிப் பொரு
ளைத் தெளிவித்து அப்பதி
ப்பொருள் பஞ்சப்ரம்மஷ
டங்க சொருப மயமாயிரு
ப்பதெனக் கூறுகின்றது.

உள சுகற

ச-பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம் :—

இதில் விஞ்ஞானமய ஸ்வ
ரூபங்களான சிவ சத்திபே

தங்களை யதிஷ்டித் தியற்ற
ம் பதிஸ்வரூப சாமர்த்யங்
களைக் கூறுகின்றது.

௩௪

௧௫

௫-பஞ்சக்ருத்ய ப்ரகரணம் :—

இதில் இரண்டாம் ப்ரகரண
முதற் சூத்திரத்திற் கூறிய
சர்வகர்த்தாவின் பஞ்சக்ரு
த்ய சாமர்த்யத்தைக் கூறு
கின்றது.

௪௦

௧௬

௬-பசுலக்ஷண ப்ரகரணம் :—

இதில் ஆன்மாவின் சேதன
சேதன சொரூபங்களைக் கூ
றுகின்றது.

௪௮

௧௭

௭-பாசலக்ஷண ப்ரகாரணம் :—

இதில் மாயையின்பஞ்சமல
க் கொத்துகளின் றன்மைகூ
றுகின்றது.

௫௩

௨௩

௮-கன்மவிசார ப்ரகரணம் :—

இதில் இந்திரியாதி ஏதுவா
ல் விளையும் கன்மலக்ஷணம்
கூறுகின்றது.

௬௩

௬

௯-மாயாப்ரகரணம் :—

இதில் மாயையின் நிலைமை
கூறுகின்றது.

௬௬

௨௪

க0-கலாதிப்ரகரணம் :—

இதிற் கலை வித்யை முதலிய
வற்றின் ஸ்வரூபங் கூறுகி
ன்றது.

எசு

க0

கக-ப்ரத்யய ப்ரகரணம்:—

இதில் நான்கு ப்ரத்யயவர்க்
கங்களையும் அதன் பிரிவான
முக்குண ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராணாதி வாயுக்களின் றன்
மையும் கூறுகின்றது.

அஅ

உஎ

க2-இந்திரியாதி ப்ரகரணம் :—

இதில் இந்திரிய வுத்பத்தி
யும் தைஜஸாதி ஆங்காரத்த
ன்மையும் ஆகாசாதி பஞ்ச
பூதத்தன்மையும் கூறுகின்
றது.

க00

க௩, ௨

க௩-அத்வ ப்ரகரணம் :—

இதிற் பஞ்சபூதத்தா லாகி
ய புவனாத்வாவின் விவரங்
களும் அதில் வசிக்கும் ருத்
ராதி தேவதைகளின் றன்
மைகளும் கூறுகின்றது.

ககச

ககக௨

ஆ வித்யாபாத படலம் - க௩-இ

ஸ்ரீலோகம் சசநு.

வதையாகிய பரமேஸ்வர ஆராதன ரூபமான இத்தரு
மம் விதிவிகித தர்மமே யென்று சொன்னார்கள். எ-து.

ருஷிவேஷங் கொண்டபடியால் இந்திரனை மஹ
ருஷியேயென் றழைத்தது. (ரு)

வெஜேஸி ஸஹிதாஸனீ வாஅஜா
ஸ-ஹிஷ்டேவதா | ஸாஹிஷ்டே கஸணே
வஜேஸிநு விஹிதஃ காலீகாவியி || சு

பின்னும் ருக்கு யஜுஸு ஸாமம் அதர்வண மெ
னும் நான்கு வேதங்களிலும் ருத்ரனையே முக்ய தேவ
தையாக விகித்திருக்கின்றது. கற்பத்திலும் ருத்ரதே
வதா சாந்நித்யத்தின் பொருட்டு விதி விதிக்கப்பட்டி
ருக்கின்றது. எ-து. (சு)

உதஜுக்ஷேவிவரஹாவம் ஜிஜாஸுஃ
புஹஸதுபுஹஃ | தாநாஹிஷ்டேஜா
நவ ஸஸுஜாத்ஹிஷ்டேவதா || எ

இவ்வாறு அவர்கள் கூறியபோதிலும் அவர்களின்
மனோபாவத்தை அறியவிரும்பிய தேவேந்திரன் நகை
த்துச் சொல்லுகின்றார். உங்கட் குண்டாகிய விற்கார்ச்
சனாதி சிவபூஜையை விதிக்கும் ஞானசாஸ்திரமானது
பொய்யா மிருக்கின்றது, ஏனெனில்? அதையுண்டாக்
கின தேவதையென்பது சப்தத்தைவிட வேறில்லாத
படியால். எ-து. (எ)

ஸஸை தஸஸை யமவசு விந்ரஜே
ஸெஷு மஜ்ஜஷு நஸா ப்ர யாகிலா
னிய ஜேருதகூபா ட்ஷஜாதிவசு || அ

அல்லாமலும் சப்தத்தைவிட வேராகத் தேவதை
யுருப்பட் டிருப்பதாகச் சொன்னால் ஒகோலத்திற் பல
தேசங்களில் யாகஞ்செய்ய மவர்களிடத்திற் போய் பாக
ம் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டாது; நம்மைப்போ லுருப்ப
ட்டிருக்கிறபடியால். எ-து. (அ)

உத ஜீஸ வவொவாரி வெலாநு
னொஸிநெவஸு | ஸகெருண நவா
மெஷா யீஸெவஸூரெளரவாசு ||

இவ்வாறு இந்திரனாகிய சமுத்திரத்தினுடைய, தே
வதை யில்லையென்னுஞ் சொல்லாகிய அலைகளினாலே
அலைக்கப்பட்டபோதிலும், அந்த ருஷிகளினது புத்தி
யாகிய மலையானது உறுதியா யிருந்தமையால் அசைக்
கப்படவில்லை. எ-து. (க)

நஜாது டெவதாஜேருதிரு ரஸஜாதி
ஸரீரவசு | விஸிநெஷு ஸப-ஸெவஸூ
ஸாதொநெ தனிடிஸ-புநம் || க௦

நினைத்த மாத்திரத்தில் நமது சரீராதிகளை யுண்
டாக்கவுங் காக்கவு மழிக்கவும் வல்லமைபுள்ள ஸர்வ
ஞ்ஞத்வ ஸர்வ கர்த்ருத்வாதி சக்திகளினாலே நிறை

க—வது, உபோத்காத ப்ரகரணம்.

௮

ந்த ஈஸ்வர மூர்த்தியானது, கன்மத்தினுற் பலவித சுக
துக்கமான நமது மூர்த்திகளைப்போ லொருபோது மாக
மாட்டா தாகையால்; இது திருஷ்டாந்தமாகாது. எ-து.

சுயாலெவம் வடுநயாயஸுஷகூ ஹி
ஐஸுஷவக் | நாடித வடஸுஷொஹ
ஸு ஐ ஸுஷொ நராஜதெ || கக

அல்லது இவ்விந்திராதி சப்தத்திற்குப் பொரு
ளாக வேறொரு தேவதை யில்லையென்னும் நியாயம்
கட சந்திராதி சப்தங்கட்கும் வருமாகையால் கட என்
னும் சப்தம் ஜலத்தைக் கொண்டுவரமாட்டுமோ சந்திர
ர என்னும் சப்தம் பிரகாசிக்க மாட்டுமோ. எ-து. (கக)

ஐதிவாஹாநம் ஷம்மண ஷாஸம்ஸா
புஹவிதாது | ஸாஸம்மஹி ட்வாஹா
நீக்ஷயீதொ ஹவநி || கஉ

இவ்வாறு விவாதப் பிரஸ்தாபத்தால் ஈஸ்வரப்
பிரசம்ஸையிலே மிகச் சந்தோஷ முள்ளவர்களாய் ஆந
ந்த பாஷ்பத்தினுற் கண்டஸ்தம்பித வாக்குள்ள அந்த
ருஷிகளைப் பார்த்துத் தேவேந்திரன் ப்ரீதி யடைந்
தான். எ-து. (கஉ)

ஸம்ஸாஹம்மஹிதாஸா வஜீரெவ
ஸதகதம் | தஸம்ஸா ஹிதஸகோஸ
ஸம்ஸாஹம்மஹிதாஸா வஜீரெவ || கங

௬

மருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

பின் பிந்திரன் வஜ்ராயுதபாணியாய் தேவசமூக
ங்களினால் ஸ்தோத்ரஞ் செய்யப்பட்டு இளஞ்ஞரியனாக்
கொப்பாய்ப் பிரகாசமுள்ள தனது ரூபத்தைக் காண்பி
த்தான். எ-து. (க௬)

தெதஜுஹி யஜ-ஹி-ஹி ஸாஜிஹி
ஸ-வஹதாஃ | ஸொஸுஹி டி-ஹி தாஃ
காஜொ ஜமஹி-ஹி வஸொஹிபு || க௭

அம்மஹாருஷிக ளந்த இந்திரனை நமஸ்கரித்து ருக்
கு யஜ-ஹி சாம வேதங்களினாலே ஸ்தோத்ரஞ்செய்
தார்கள். இந்திரன் ருஷிகளைப்பார்த்து உலகத்தி லுயர்
ந்த வரார்த்தையைக் கேட்டுக்கொள்ளுங்களென்று கூறு
னர். எ-து. (க௭)

தெவஹி ரொ ஸிவஜாநா ஸு-ருயதா
ஜிதிஸொஸு ஹி | கிஹிதெகொஸு-ஹி
ஷா நிவிஹ ஸ்ரொதஸுஜிதாஃ || க௮

அவர்கள் சிவஞான சாஸ்திரத்தை வரித்துக்கொ
ண்டார்கள். யாவரும் கேளுங்கள், ஆனால் யாவர்க்கும் ச
மாதானப்பட்டவரா யொருவர் பிரஸ்னை செய்யவேண்
கிமென்றார். எ-து. (க௮)

கயதெஷாஹொ ஹிவாஜொ ஹிவாநா
ஹிஹி-ஹி | வாஜிஹி-ஹி | வஹி-ஹி
யதஸு-ஹிவாஜிதாஃ || க௯

க—வது, உபோத்காத ப்ரகரணம்.

எ

பின்பு அவர்கட்குத் தலைவராய் பண்டிதராய் வா
சாலகரா யிருக்கின்ற பரத்வாஜ மகாருஷி இந்திரனை நி
யாயமாகப் பிரஸ்னைசெய்கிறார். எ-து. (கௌ)

கரு ஜெஹஸூராஜெத ஞாமதம் ஜாநஜெ
தஜே | கினுஜெ தவிஸஸூராவ ஜே நிஜே
ஜெ ஹவா நிஜே || கௌ

நிஷ்கள சிவனிடத்திருந்து உத்தமமான விந்த
ஞானசாத்திர மெவ்விதமாக வெளிப்பட்டது. அந்த ப
கவா னிதை யென்ன நினைத்துச் செய்தார். எ-து. (கௌ)

ஸுஷிகாஜெ ஜெஹஸூராநஜெ வ-ஸூ-ஷா
கூ-ஜெ ஸுவிஜயெ|வியஜெ விஜஜெ ஜாநஜெ வ
னுஜெஸூரஜெதா விஜகூஜெதம் || கௌ

சிருஷ்டியாரம்ப காலத்திலே பரமேஸ்வரன் போ
கமோக்ஷ ரூப புருஷார்த்த சித்தியின்பொருட்டு முன்
னம் நாதரூபமாய் நின்மலமாகவும் பின்பு சதாசிவரூ
பத்தால் ஊர்தவ கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்குமு
கங்கள் வழியாக ஐந்து மார்க்கத்தால் பிரகாசரூபமாக
வு மதைச் செய்கிறார். எ-து. (கௌ)

தஜகூ வ-வகவூராத வாவூநஷுள ஜெ
ஜெஹஸூராநு | ஸுபகொடி ஸுஸாவூ
தாநு ஜஜூஸூவாஜெபகூ || கௌ

அ

ம்கேந்திர சவ்யாக்யாநம்

பின்னும் மந்திரோத்தாரத்திற் சொல்லப்போகி
ற ஞானமத்யத்தி லிருக்கின்ற மந்திர கணத்திற்குப்
பொருளாகிய அஷ்டவித்யேஸ்வரர்களையும் சுத்த மா
ர்கத்தில் ஏழு கோடி மகா மந்திரங்களையும் பரமேஸ்வர
ன் செய்கிறார். எ-து. (கக)

சுஷ்டாடிஸா யிகனூநு ஹ தஜாயாயிகா
நிணாஸு உனெஸுஸாணாஃ உருஷா ய ஸி
தெஸொவ உதஜஸாஸு || ௨௦

பின்னும் மாயைபி லதிகாரமுள்ள மேலான சுத்
தமார்க்கத்தி லிருக்கும் வித்யேஸ்வரர்களுக்குச் சரி
யான கேதசுள்ள மண்டலேஸ்வரர்குரோதாதிகள் ஸ்ரீ
கண்ட வீரபத்ரரென்னும் நூற்றுப் பதினெட்டு மந்
திரோஸ்வரர்களையு முண்டாக்குகிறார். எ - து. (௨௦)

தெஷு வுக்ஸஹமவா நிட்ஹ யொ
மேஷு ஸிஷஸ்ய | ப்ரகாஸ யத்யுதொ
நெஷு யொத ஸுஷுபவஷ்யுதெ || ௨௧

அந்த மந்திரமகேஸ்வர மந்திரேஸ்வரர்களிடத்தில்
அபிவிநயகத்தராய்ப் பரிபக்குவமலர்களாய் சிரேயஸை
யடைய விரும்பினவர்கட்கு போக மோக்ஷத்தின் பொ
ருட்டு இந்த ஞானசாத்திரத்தையும் அபரிபக்குவ மல
ங்களான பசுக்களுக்குத் தகுந்த காபிலாதி பசுசாத்தி
ரத்தையுஞ் செய்கிறார். எ-து. (௨௧)

கூ

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

அதிலும் நான் அர்த்தவாத விஸ்தாரத்தைச் சாராம்சம் விடாமற் சுருக்கமான சொற்களாலே பெரும்பாலு மவர்களின் சொற்படியே சிலது என்கொல்லையும் கலந்து இந்த ஞானசாஸ்திரத்தைச் சந்தேகமற உங்கட்குச் சொல்லுகிறேன் என்று இந்திரன் சொன்னதை ஆரீதமுனி சொல்லுகிறார். எ-து. (உச)

முதலாவது, உபோத்காதப் பிரகரணம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

உ - வது, பரமோகூட நிராலப்ரகாணம்.

—ஸ்—

பதிலகூணம்.

சுபாநாடி ஜொவெத ஸ்வகூச ஸ
வகூவிஹி யு | பஞவகூவகூரா லிதஸூ
னொஃ பாஸஜாஉ ஜெவாஹதி|| க

ஸ்வபாவ நின்மலனாப் சர்வகர்த்தாவாய் சர்வஞ்
ஞாபிருக்கிற பரமேஸ்வரன், அநாதியான மல கன்ம
மாயைகளினாலே சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்தருத்வம் மாறி
யிருக்கின்ற விஞ்ஞானகல பிரளயாகல சகலரென்னும்
மூவிதமான அனுவிற்கும் பாசங்களின் கூட்டத்தைப்
போக்குகின்றார். எ-து. (க)

தி, பஜாஹி ஸுத-ஸூடிஃ ஜஹாதஞ்
ஜமஸ்பதிஃ | ஸஞஜெஜெனெனெகந ஸ
புஹி ப்ராஹ விஸாஸு ப-நஃ|| உ

லோகநாதனாகிய ஸீகண்டபரமேஸ்வரர், பதி ப
சு பாச மென்னு மூன்று பதார்த்த முள்ளதாயும் வித்
யா சரியா கிரியா யோகமென்னு நான்கு பாதமுள்ள
தாய் மிருக்கிற விந்த வயர்ந்த சாத்திரத்தை, முன் ஒரு
குதரத்தாலே சுருக்கிச்சொல்லி, பின்பு விஸ்தரித்துச்
சொல்லுகிறார். எ-து. (உ)

ஜ₂ஜ₃ந ஸி₂த்யு₂ஸ திரொஹாவ விஜ-
த்ய₂ | க₂த₂ஸ க₂ர₂க₂வ₂ஜெ₂ய₂
ஸெ₂த₂வ₂ஹி || ந

ஸர்வலோகங்களி னுற்பத்தியும் ஸ்திதியும் நாச
மும் மறைப்பும் அதுக்கரமு மாகிய பஞ்சகிருத்யமும்,
கருவிகளான சத்திகளோடும் பலம கிய போகமோக்ஷ
ங்க ளோடும் கூடிய விந்த பரமேஸ்வரன் ரொழிலா யிரு
க்கின்றது எ-து. (ஈ)

தெ₂ந ஸ₂ஹாவ₂ஸி₂ஜெ₂ந ஹி₂த₂வ₂ஜ₂ ஜ
ம₂க₂த₂த₂ | க₂வ₂ஜ₂கீ₂ஸி₂ஜெ₂ந வ₂ஸ₂ா₂ஸ₂ா
நெ₂ர₂க₂ஷ₂ா நி₂ஹ₂ஜ₂த₂ கொ₂வ₂வ₂ || ச

பசுக்கள் மலத்தினாலே தடுக்கப்பட்ட ஞானகிரி
யை யுள்ளவர்களாயும் பாசங்கள் ஜடமாயு மிருப்பதா
ல், சர்வகர்த்தாவான பரமேஸ்வரன் றனக்கொரு கார
ணியின்றி ஸ்வபாவசித்தரா யிருக்கவேண்டும். அவரு
க்குங் காரணமுண்டென்றால் அநவஸ்தையென்னுங் கு
ற்றம்வரும். அல்லது மோக்ஷம், ஏதுவன்றியே யுண்
டாகவேண்டும். ஏனெனில்! யாவருஞ் சமமாய்ப்போ
னபடியால் யாவரும் முத்தராகவேண்டும். அல்லது ஒரு
வருக்கும் முத்தியில்லாமற் போகவேண்டும். ஆகையா
ல் ஸ்வபாவசித்தமாய் நித்யமாய் மேலானதாய் நின்மல
மான சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்தருத்வ முள்ளவர், பதியெ
ன்சு பதிலகூணஞ் சொல்லப்பட்டது. எ-து. (ச)

இனி பசுலக்ஷணம்.

நெய்தநயம் ஐசுரியாருவ ஐசுரியா
தூதி ஸவபுஜா | ஸவபுதஸு யதொ ஐ
கூளா ஸுருயதெஸவபுதொஐஹ || ௫
வடிவ ஹாஸஜா நகூத தீநிர ஹா
தீயதெ | வஸுஜா ஹவத ஹயஹ
ஸொதவனவாவிஹோக்ஷணா || ௬

சைதன்ய மென்பது ஞான க்ரியாருபமா யிருக்கி
ன்றது. அது ஆத்மாவினிடத்தில் எப்போது மெங்கு
யிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தி லெங்கும் வியாபகமாகத்
தோற்றுகிறபடியால் இந்தச் சைதன்யம் சரீரதருமமெ
ன்றும், முத்திபி லுண்டாகிறதென்றும், தேகப் பிரமா
ணமென்றும், சொல்லும் வாதிகளின் மதமெல்லாம்
பின்னால் தள்ளப்படப் போகிறது. ஆபி னிந்தச் சைத
ன்யம் வியாபகமா யிருந்தபோதிலும் தோற்றமளிநுப்
பதால் ஒன்றினாலே தடுக்கப்பட்டதாகத் தோற்றுகின்
றது. ஆகையா லந்தத் தடை விடுகிறவனாயில் அப்ப
டித் தடைபடாத ஞானக் கிரியாசத்தியுள்ள ஈஸ்வரனு
க்கு ஆன்மா வசப்பட்டிருக்கிறான். எ - து. (௫—௬)

இனி பாசலக்ஷணம்.

ப்ராவுதீஸஸெஹேஹோயாகாயஹ

உமா நானெ வெகிதிதாஃ || எ

ஆன்மாக்களின் சைதன்யத்தை ஆவரிக்கையால் ஆவரணமென்று சொல்லப்பட்ட ஆணவமலம் ஆன் மாக்களே மறைத்து விஷயத்தைப் புசிக்கச் செய்யும். ஈஸ்வரனது திரோதானசத்தி பலத்தை விரும்பிச் செய்ப்படுகிற படியால் கன்மமென்று சொல்லப்பட்ட சரீராரம்பமாய்ப் பிரவாகாநாதியான புண்யபாப ரூபமான கன்மம், பிரளயத்திற் சகல ஜகத்தும் சத்திரூபமாயிதி லடங்குகிறபடியால் மா வென்றும், சிருஷ்டியில் வியத்திரூபமாயிதிலிருந்து வெளிப்படுகிற படியால் யா வென்றும் கூடி, மாயா என்று சொல்லப்பட்ட தன்காரியமாகிய கலாதிபோதி கூடிய மாயை ஆகிய இந்நான்கும் ஆன்மாக்களின் ஸ்வபாவ சாமர்த்யத்தைத் தறித்துக் கூட்டுகிறபடியால் பாசஜால மென்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவைகளின் செய்கைகள் அவ்வவற்றின் பேர்களாலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விஸ்தாரம் பின்னாலே தெரிவிக்கப்படும். இது பாசபதார்த்த லக்ஷணம். எ - து. (எ)

இனி, மூன்று பாதார்த்தத்தையும்

சூட்டி முடிக்கின்றார்.

உதிவஸு-த்யஸுராஸுப்ராஃவா
 டிகுதஸஸ்திதெஃ। உய-யொயொமகியா
 வாரெடிவிநிவொதொஜியாஸுதெ॥அ

இவ்வித மீம்மூன்று பதார்த்தமும் முதலாவது
ஞானபாதத்திலிருக்கின்றது. இதையே மற்றச் சரியை
முதலான மூன்று பாதத்திலும் பிரித்துக் கூட்டவே
ண்டுமென்று பின்னாற் சொல்லப்போகிறது. எ - து.

பாதந்தோறும் பதியானவர் பாசத்தைப் போக்கிப்
பசுக்களை யதுக்காக்கிறாரென்றறிக என்பது கருத்து (அ)
அதற்குப் பிரயோசனஞ் சொல்லுகிறார்.

விநியோகஹஸ்தி ஹஸ்திரவ்யநஹ்
ஐதஃ | பராவரவினாமெந விஹிதெ
தெகூரெகயா || கூ

இவ்வா றிதைப் பார்ப்பதற்குப் பயன் மோக்ஷமா
கும். போகமும் ஆதுஷங்கிகமாகக் கிடைக்கும். அந்த
போகமோக்ஷ மிரண்டும் பரம் அபரம் என்று சொல்ல
ப்பட்டு அந்தந்த புவனாதிகளுக்குத் தக்கபடி உயர்வும்
தாழ்வுமுள்ளதாய் பல பேதப்படும். அது பின்னாற்
சொல்லப்படும். எ - து.

ஆதுஷங்கிகமாவது நினையாமல் நேரிடுகிறது. (கூ)

இனி, மற்றச் சித்தாந்தங்களை விட இந்தச் சைவ
சித்தாந்தத்திற்கு யாது விசேஷமென்று ருஷி கேட்கு
றார்.

வெஜானஸாஹ்ஸு ஸடிஸக் வஜாஹ்
கஜதாஹ்ஸு | ஸஸாயநா ஹ்ஸுஹிஹி
விஸஹ்ஸிவாமஹி || க௦

உ—வது, பரமோக்ஷநிராஸ ப்ரகரணம்.

வெடாநெஹைக்ஷணவா₃தா விடிவி₂யுகி
 ஸக்ஷித₃ | சூரெ₃தெவெடி₃ ஜய₃தவ₃யெ₃நெ
 ஹநாநாஸி கினுந | கஉ

பரமான்மா ஒருவனே சேதனசேதன ரூபமாகக்
 காணப்பட்டிருக்கிறான், காணப்படும் ஸ்தாவர சங்கமரு
 பப் பிரபஞ்சமியாவு மான்மானே, பரமன்றி லே. நெருந
 வஸ்து கிடையாது, என்று வேதாந்திகள் சொல்லுகி
 ரார்கள், இது யுக்தமன்று. எ-து. (கஉ)

பு₃திஜா₃தா₃சூ₃ரெ₃வெத₃ஸ்ய₃யுகி₃ஸி
 வந₃ந₃ | சுய₃பு₃ராண₃த₃தா₃பு₃ரெ
 யக்ஷ₃ம் பு₃வடி₃தெ || கங

இவ்வாறு சொல்வதை உபபத்தி யதுபபத்தி யா
 லோசனையின்றி யொப்புக்கொண்டா லொப்புக்கொள்
 ளலாமேதவிர ஏது திருஷ்டாந்தங்களாலே யிதை நிச்
 சயிக்க என்ன ப்ரமாண மிருக்கிறது. அல்லது, சப்த ப்
 ரமாணமாகிய வேதமிருக்கிறதெனில்? அதுவும் ஆன்
 மாவாவேறு? வேறுனால் அசத்யமானபடியாற் ப்ரமாண
 மாகாது. ஆன்மாவேயானால் தானே ப்ரமேயமு மாக
 வேண்டிவரும். எ-து. (கங)

ஆனாலென்னவெனில்?

யெ₃தெ₃தடி₃யய₃ம் த₃த₃ உத₃ஷடி₃ய

அ

உவிஷிதஃ | சுரெஷு தஹாநி ரெவஸ்யா
 னிஷ்டாணகதாநயா || கசு

எவ்விடத்தி லிந்தப்ரமாணம் பிரமேய மிரண்டு மி
 ருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் ப்ரமாதா ப்ரமீதியென்னு
 மிரண்டு மவசிய மிருக்கவேண்டும். அவ்வாறுவரி லென்
 னவெனில் : நீர் சொல்லிய அத்வைதஹானிவரும். இல்
 லாவிடில் ப்ரமாணமே இல்லாமற்போம். எ-து. (கசு)

ப்ரமாதா - அறிகிறவன், ப்ரமீதி-அறிவு, ப்ரமேய
 ம் - அறியப்படும் விஷயம், ப்ரமாணம் - அறிவுக்குக் க
 ருவி.

ஹொஷாஜ்யா விஜோக்ஷா உ யளநெ
 ஷ்டாவாஜ்வாஜிஃ | கசுஉ

மேலும் பலவிதமான பலங்கொடுக்க ப்ராணிகள்
 தோறும் தனித்தனியே ஏற்பட்ட புண்ணியபாவ கன்
 மமென்பது வேராக வில்லாமற் போனபடியால் எல்
 லோர்க்கும் போகஞ் சரியாகவே யிருக்கவேண்டும். கா
 ரணமாகிய பரமான்மாவில் லயிப்பது மோக்ஷமென்னி
 ல்? மறுபடி அங்கிருந் துதிக்கிறபடியால் மோக்ஷமே
 யில்லாமற் போகவேண்டும். மோக்ஷமில்லாமற் போ
 னால் அதற்குச் சாதகமான ஸ்வண மநந நிதித்யாசன
 ங்களும் வியர்த்தமாய்ப் போகவேண்டும். சேதனசேத
 ன ரூபப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமாத்மாவை அபாதான
 காரணமாகச் சொன்னாற் காரியங் காரணத்தின் ஸ்வபா

உ—வது, பரமோகூத நிராஸ ப்ரகரணம். கக

வ முள்ளதாயிருக்கு மென்னும் நியாயத்தாற் பரமான்
மாவும் சேதனசேதனரூப மாகவேண்டும். ஆனால் இ
ருளும் வெளிச்சமும்போற் சைதன்யமும் அசைதன்
யமு மோரிடத்தில் ஒருகாலத்தி லிருப்பது யுத்தமன்று.
இது முதலான பலவித தோஷமுண்டாகிறபடியால் ஆ
ன்ம த்வைத மொருபோதும் ஒவ்வாது. ஆகையால்
வேதாந்திமத நிராகரிக்கப்பட்டது. எ-து. (க௪௨)

வேதாந்தி மதத்தை நிராகரித்துப் பின் சாங்கிய
மதத்தைத் நிராகரிக்கின்றார்.

ஸாம்பு ஜாநெவி திஸூகூல காபெ-3

காரண பவ-விதஃ !

கரு

சாங்கியர் சொல்லிய ஞானமு மீதைப்போலவே
பொய்யென் றறியவேண்டும். அவர்கள்மூலப்பிரகிருதி
விகார மற்றதென்றும் மாயாகாரியமான கலையிலுண்டா
ன முக்குண ரூபமாய்க் காரியமாயிருக்கிற பிரகிருதியை
முதற் காரணமென்றும் சொல்லுகிறபடியால், கலை மு
தலான தத்வங்கள் தனித்தனியே காணப்பட்ட பிர
யோசனமுள்ளதா பேற்பட் டிருக்கிறபடியால், அவை
கட்கெல்லாம் பரமகாரணமான மாயையை அவர்களறி
யவில்லை. அவர்க ளொப்புக்கொண்ட பிரகிருதி, ஈத்து
வ ரஜஸ் தமஸ் என்னு முக்குணந் தவிர வேறாக வொ
ன்றில்லாததா லதை யநேகமென்று சொல்லவேண்
டும். எது ஜடமா யநேகமா யிருக்கிறதோ அது, காரி

சுகதபுலாவாசு ஹாகுஸு ஸாத
 னு றா றிவ றிவிதம்! கரு

இனி, சதசத்வாதி யென்னு மநேகாந்தவாதி மத
த்தைத் நிராகரிக்கின்றார்.

ஹஸபு வடாசு-ஸு - ஜீவாஜி
வாஸுவாஸபு | ஸ்வரொ நிஜ-
ஸ்வெய் வந்ரோக்ஷா வ-ஹாவவி || ககூ

அநேகாந்த வாதிகள் பதார்த்த மேழென் ரெப்
புக்கொண் டிருக்கிறார்கள். அவையாவன? சித்தன் மூ
த்தன் பத்தன் என்னு மூன்றுபேதமுள்ள ஜீவபதார்
த்தம்-க. பிருத்வியாதி பூதங்களாகிய அஜீவ பதார்த்த

ம்-௨. சக்ஷராத்ரி இந்திரியங்களாகிய ஆச்ரவ பதார்த்தம்-௩. இந்திரியங்களை யடக்கிச்செய்யுந் தவங்களாகிய சம்வர என்னும் பதார்த்தம்-௪, அதுபவத்தாற் சீர்ணமாகுஞ் சக்தியுள்ள கன்மமாகிய நிர்ஜர பதார்த்தம்-௫, இருப்புக்கூடு தனக்குள் வைக்கப்பட்ட சுரைக்காயை யெப்படித் தண்ணீரிலழுத்திவிடுமோ அப்படிப்போல் மோகமுதலான எண் குணங்களும் தமக்குள் ளகப்பட்ட ஆன்மாவை சம்சாரத்தி லழுத்துகிறபடியால் பந்தமென்று சொல்லப்பட்ட பதார்த்தம்-௬, அவ் விருப்புக்கூடு விட்டமாத்திரத்திற் சுரைக்காய் யெப்படி உயரக்கிளம்புகிறதோ அப்படிப்போல் இந்த மோகாதி குணங்களாகிய பந்தத்தை விட்டு ஆன்மா உயரக்கிளம்புகையாகிய மோக்ஷமென்னும் பதார்த்தம் - ௭. இவ்வாறேழுபதார்த்தஞ் சொல்லுகிறார்கள். (௧௬௨)

ஸ ஜாஜாடி வாஜீதா ஸெஹதெ ஸ
வெஹெநெ காந்திக்ஷதஃ | தஜெவ ஸ
த ஜெவாஸ ஜிக்ஷந ப்ரத்யதெ || ௧௭௨

இந்த ஜீவாத்ரி பதார்த்தங்கள் தேகாதி சம்பந்தத்திற்கு முன்னுள்ளதோ இல்லாததோ என்னுங்கேள்விக்கு, அவர்கள் மதம் சதசத் வாதமாகையால், ஒரு நியமமாயுள்ளதென்றும் இல்லாததென்றும் சொல்லக்கூடவில்லை. எது எவ்விடத்தி லெக்காலத்தி லுள்ளதோ அது அவ்விடத்தி லக்காலத்தி லில்லையென்று எவன் ஓப்புவான். (௧௭௨)

௨௨

மருகேந்திர சவ்பாக்யநம்

வடிநடு டிஸடிநடு^ய தடிவம் விடிவா
 டு^யதா | சுயடுவக் ஸடிஸக் ஹவ ஸ
 டாய^த தடுராயத^{டி} || கடி^{டி}

தேகாதி சம்பந்தத்திற்குமுன் ஜீவருபமாகச் சத்
 தென்றும் தேகிருபமாக அசத்தென்றும் சொன்னால்
 நமது சித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்துபோனபடியால் சித்த
 த்தையே சாதிக்கவேண்டி வருகிறது. அல்லது எவ்வித
 த்திலாவது சதசத்பாவம் யுக்தமானபோதிலும் அவர்
 களிதத்தில் வேறு குற்றமாகாது? (கடி^{டி})

தக்^{டி}டி ஸக்^{டி}ஸயா டி^{டி}வி^{டி}வி^{டி} வி^{டி}
 தெஜ^{டி}டி | ஸா^{டி}ரி^{டி}டு^{டி} த^{டி}ஸ^{டி}ஸ^{டி}டி ஜா
 நா^{டி}ஹா^{டி}வா டி^{டி}டு^{டி}த^{டி}ஸ^{டி}டி || க^{டி}டி^{டி}

ஆன்மாக்கள் வியாபகமாக வொப்புக்கொண்டால்
 காலதேசங்களினால் தூரத்திலிருக்குங் கன்மங்களை யொ
 ருக்காலே செய்பவேண்டி வருகிறபடியால் அவ்யாபக
 மென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நியாயம் அநாதி
 யே மலசம்பந்தத்தினாலே அது தடுக்கப்பட்டதென்று
 ம் முத்தியில் அது விடுகிறபடியால் அந்த வியாபகத்
 துவந் தோற்றுகிற தென்றும் இந்த ஞானமில்லாத
 தால் அவர்கள் யிவேகயில்லாதவர்கள் ஆகையா இந்த
 சதசதவாதிமத மொருபோதும் ஸ்தாபிக்கக்கூடாது.

இனி திரவியமுதலான ஆறுபதார்த்த ஞானத்

உ—வது, பரமோகூத நிராஸ ப்ரகரணம். உக

தால் முத்தியென்று சொல்லுகிற கனாதமதத்தை நிராகரிக்கிறார்.

ஷட்வஹஸு ப்ரஹ்மஜாநாக்ஷிஜாஜா
நம் நிவத்யுதே | நாமமெவஷா ஶக்ஷினு
ததிஸெஷ மண்ணாஸதஃ || ௨௦௭

கூஶஸோவி நிவத்யுதே ஷெஹஸம்
யொமஜாயதஃ | ஸாஶகி ஜ்யதாநாரு
வா ததொஶகூஸ்யவாநகிடி || ௨௦௮

திரவியம் குணம் கன்மம் சாமான்யம் விசேஷம்
சமவாயம் என்னு மாறுபதார்த்தங்களைப் பற்றித் தலால்
அஞ்ஞானம் போகிறது. பின்பு இராகத்வேஷங்கள் அக்
ங்கார மமகாரங்கள் நீங்குகின்றன. புத்தி சுக துக்க இச்
சாத்வேஷ பிரயத்ன தர்ம அதர்ம சம்ஸ்காரங்க ளெ
ன்னும் ஆன்மகுணங்கள் ஒன்பதும் தேக சம்பந்தத்தா
ல்வருகிறபடியால் தேக நீங்கினவுடனே எல்லா நீங்குகி
றபடியால் அதுவே முத்தியென்கிறார்கள். இந்தமுத்தி
புத்திமுதலானவை யில்லாத தென்கிறபடியால் ஜடமா
யிற்று. ஆகையால் சுவத்தோடு சரியாகச் சொல்லலா
மாதலா லிந்தமுத்தி தள்ளப்பட்டது. (௨௦௭—௨௦௮)

இனி செளகதர் சொல்லிய முத்தியை நிராகரிக்கி
றார்.

விதுஷ் கஸுஷுஷாஷெஃ ஶ்ணிக்ஷவா

ந-ஹ- 3-ஹ-ஃ! வுஜுதெ ஜாயஜா
நெவ கூணிகெதி உதாவநெஃ|| ௨௨௨

சம்வேதன ரூபமாகிய சித்தானது தனக்குவியஞ்
சகமாகிய நேத்திராதி வியாபாராதிகள் கூணிகமாகை
யால் அடிக்கடி யுண்டாகிறதுபோலத் தோற்றுகிறது.
அதையறியாமற் சித்தெல்லாம் கூணிகமென்று சௌ
கதர் சொல்லுகிறார்கள். (௨௨௨)

தடிவசு கஜுனொனொமா டீதா
ந- ஹவஃ ௩தெஃ! ஸித்திநிபு ருநயெநா
ஸெ நஸு ௩தெ ந-அவி கஜுணஃ|| ௨௨௩

அவ்வாறு சொல்வதுகூடாது. சித்தாகிய ஆன்மா
கூணத்துக்கு கூணம் வேறுபடுகிறதா யிருக்குமானால்
புண்ணியபாப கன்மபோகமும் பூர்வாநுபவ ஸ்மரண
முங் கூடாது. ஏனெனில்? ஒருகூணத்தி லுண்டாகி
ய் சித்து மற்றொரு கூணத்தி லிறந்துபோகிறபடியால்
ஒருவன் செய்தகன்மத்தை மற்றொருவ னெப்படிப்புசி
க்கலாம். ஒருவன் நுபவித்ததை மற்றொருவ னெப்படி
நினைக்கலாம். கன்மபோகமும் ஸ்மரணமு முண்டாகக்
கண்டிருக்கிறபடியால் ஒருவனே நித்யனாயிருக்கவேண்
டியது. (௨௨௩)

இதுவுமல்லாமல் இன்னொரு தோஷ முண்டாகி
றது.

விநாஸ வகூனொனொவெதி நஜ-தா

உ—வது, பரமோக்ஷ நிராஸ ப்ரகரணம். ௨௫

வ ப்ரஹ்மபூவஃ | நவாஸது நஹவஃ
கஸிசு ஹவாவஸா வஸதுதஃ || ௨௪௨

சுத்தமாகச் சித்து சந்ததியுண்டாவது மோக்ஷமெ
ன்னலாமா ஜ்வலித்த தீப மணைவதுபோல விஷயத்தை
யறிந்த சித்து அடங்குவது மோக்ஷமென்னலாமா? மு
தற்பக்ஷத்தில் அவ்வாறுண்டாகிற் சிற்சந்ததி யடிக்க
டி யழியுமென்பது மோக்ஷத்திலும் வருமே! இரண்டா
வது பக்ஷத்தில் தீபம்போ லணைந்துபோனால் யாதொ
ரு ஆனந்தாநுபவமு மில்லாததால் அம்மூர்த்தியை
விட சம்சாரியா யிருப்பதே மேலாயிருக்கிறது. ஆகை
யால் அவர்கள் சொல்வதுஞ் சரியன்று. (௨௪௨)

ஊதஜாஜிஜாந ஜெஜாநா ஜதஜாஸி
தஜஜிஜயஃ | சபவமஜ ஜஹ்வி ப
ஜெஜாதாசு வாவகாயிஜநஃ || ௨௫௨

இது முதலாக வஞ்ஞான மூடர்களுடைய மதத்
தை யாஸ்ரயித்துப் புத்தியில்லாதவர்கள் மோக்ஷத்தை
யிச்சிப்பது, மின்மினிப்பூச்சியிடத்தி லக்நியை விரும்பு
வதுபோல இருக்கின்றது. (௨௫௨)

யதெதவமஃ ப்ரஹ்மகர்த ஜாவி
வெகாஜெஜாவாஸவஃ ப்ரஹ்மகரா விரா
ஜஃ | யாவாகாஸி நஹ்மபஃ பாஸஜந ஜா
ஸாஸா ஸவஜா ஜெஜாடாதி ஸுஷ்ள || ௨௬௨

இவ்வாறு மற்றமதங்களின் முத்திகளியாவும் அசத்தியமென்றுதள்ளி தம்மதத்தின் முத்தி சிறந்ததென்கிறார்.

செவ்வெண்ணெய் ஊதிடுஞ் சுவை
 ஷாஷ்-கஸுரஷ்டிள பஹ்மரொ ஷெஷி
 நாடும் விழா நகரம் துஷெ நவீஷ்ஷாபா
 ஜாஸவெஷாநா தீரிதஸவஷாஸெ||௨௭௭

இச்சைவ மதத்திற் சித்தியடைந்தவன் மற்றப் புவனபதிகட்கெல்லா மேலாக அணிமாதி அஷ்டைஸ்வர்ய சம்பன்னனாய்ப் பிரகாசிக்கின்றான். இதில் முத்தியடைந்தவன் சிருஷ்டி யாரம்பத்திலும் ஈஸ்வரனாகவே யிருக்கிறான். ஆனால் தனது தேஜசினாலே தனக்குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வம் வந்திருந்தபோதிலும் தனக்குச் செய்யவேண்டிய கிருத்ய மொன்றில்லாததால் சர்வார்த்தங்களை யு மடக்கிக்கொண்டு ஈஸ்வரனுக்குப் பிரேரியனாகாமற் சரியாகவே யெப்போதும் பிரகாசிக்கின்றான். (உ௭௨)

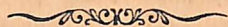
கிரண்டாவது, பாமோகூ நிராசப் பிரகரணம்
முற்றிற்று.

ஆய்லோகம்—டுகத.

உ

சிவமயம்.

உ—வது, பதிலகூண பரீகூடா ப்ரகாணம்.

கயொவவஹு ஷெஹாழி வஸு-காய-
 கூட-கூழ | கூத-கூஸுஜா கீ-கோவஸி
 ஷு-கூ-கூத-கூ || க

ததுகரண புவனமுதலானவை யாவும் "அவயவ
 சந்நிவேச விசேஷங்களோடு கூடி யிருக்கிறபடியால்
 கடாதிகளைப்போற் காரியமென்றறிந்து அதுமானத்தா
 ல் இவை சிறந்த ஞானக்கிரியா சத்தியுள்ள வர்த்தாவை
 முன்னிட்டு வந்ததென் றறிகிறோம். (க)

கூ- என்பது இனி பதிபதார்த்த பரீகூடாரம்பம்
 என்று அர்த்தம்.

நித்ய-காலாநவஹு-ஷெதத-
 ஷு-ஷெஸம-கூ-கூ-கூ-கூ-கூ-கூ-
 கூ-கூ-கூ-கூ-கூ-கூ-கூ-கூ- || உ

இவ்வாறு சர்வகாரணமாக வேற்பட்ட வஸ்து கா
 லத்தி லடங்காததினால் நித்தியமென்றும், தேசத்தி ல
 டங்காததினால் விபு வியாபகமென்றும், ததுகரண புவ
 னாதிகளைக் கிரமமாகவும் ஏககாலத்திலு முண்டாக்குகிற
 படியால் அவ்வா றுண்டாக்கும்படியான விசித்ர சத்தி
 யுள்ளதென்று மறியவேண்டியது. (உ)

௨௮

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

தஸ்ய ஸ்வரூபகரணம் யெந ஐஜா நகர
ணாகுதிஃ ! சுநாமாஜிவ தக்ஷுஜெயங்கா
யஸ்ய ஸ்வாநாஜிஸம்ஸ்யிதேஃ ॥ ந

அவ்வாறு னுண்டாக்கும் சத்தி கிரியையாகையாற்
கிரியையாவும் கரணமின்றிக் காணப்படாதபடியால் அக்
கர்த்தாவிற்குக் கரணமுண்டென்றும், அக்கரணமும் கா
ரியமு மநாதியா யுண்டாய் வருகிறபடியால் ஆகந்துகமி
ன்றி ஸ்வபாவமாக எப்போது முண்டென் றறியவேண்
டியது. (௬)

கரணனு நஸக்தேந ஐஜிநா வெத
நாவிதஃ । விஷயா நியஜா டேகம் ஸொ
யெ க்யுதேவ தத்யா ॥ ச

அவ்விதகரணமும் இச்சாதிருபமாக மேற்சொல்
லும் சக்தியின்றி வேறில்லை. அச்சக்தியும் சித்ருபனா
ஸ்வரனாடைய ஸ்வபாவ ரூபமாகையால் ஜடமாகமா
ட்டாது. அச் சக்திருபமாகவுங் கரண மொன்றாபிருந்த
போதிலும் அறியும் விஷயங்களும் செய்யும் விஷயங்
களும் பலவாகையால் அறிகையிலும் செய்கையிலும்
அவ்வாறே பலரூபமாகும். (௭)

காயஸூக்ஷ்மதிஜநாஜி ஸீஜஸ்ய ப்ரக்ய
தெநனோஃ । வாரிஸெஷா ந ஹஸ
ஸ்ய ஸூக்ஷ்மய ஸிவஸ்வஸஃ ॥ ௩

உ—வது, பதிலகூண பரீகூடா ப்ரகரணம். உக

இச்சிருஷ்டியாதி காரியங்களைக் கன்ம மாயாதிக
ளி னபேகையின்றி யீஸ்வரன் செய்யாததனால் அ
வைகளையே ஜகத்காரணமென்று சொல்லலாகாதோ
வெனில்? கன்ம மாயா ப்ரகிருதிகள் ஜடங்க ளாதலாலு
ம் அணுவாபிய ஜீவன் அஸ்வதந்திர னாதலாலும் புத்தி
மானாகிய ஸ்வதந்திர சேதனாதிஷ்டானமன்றி செய்யா
துக ளாகையாற் பாரிசேஷாநுமானத்தால் ஈஸ்வரனே
கர்த்தாவென் றறியவேண்டும். அப்பரமேஸ்வரன் மு
த்தான்மாக்களுக்கு ஜன்மாதியேதுவான கன்மமாயாதி
களின்மையால் அவர்களுக்குச் சம்சாரபோகாதி யேது
வாகாமற் சுத்தசிவஸ்வரூபமாகவே யிருக்கின்றார். (ரு)

ஸம்ஸாரா ஸ்ர ஹணாக் வாயா ராந
ஸூரெஷுதி கஸுலிக் | ஸாபாஸூ
விய குஜாமெஷூ நிஷெள ராஹாநஸா
ஜிதஃ ||

சு

இவ்விடத்திற் சிருஷ்டியாதி காரியத்திற்கும் ஜக
த்கர்த்தாவிற்கும் சம்பந்த மறியப்படாததின லீவ்வநு
மானத்திற்குப் பாதை ஒருவாதி சொல்வதா யிருக்கு
மானல் அந்த மகானச முதலான பலவிடங்களி லிருக்
கும் புகைக்கும் மலையிலிருக்கும் நெருப்பிற்கும் சம்ப
ந்தமறியாம லிருக்கையிலும் புகைமாத்திரத்திற்கும்நெ
ருப்பு மாத்திரத்திற்கும் சம்பந்தமறிந் ததன லநுமா
னத்திற்குப் பாதையில்ல யென்பதுபோல இவ்விடத்

திலும் காரியமாத்திரத்திற்குக் கர்த்தாவுண்டென் றறி
தலால் அனுமானத்திற்குப் பாதையில்லை. அவ்வாறு கு
ற்றஞ்சொல்லில் அவ்வாதிக்கு மிகக்குற்றமுண்டி. (௬)

இவ்விடத்தித் பூர்வபகூம்.

காய-ஓ ஸரீராய-கௌ ந கதூ-வா
த-ஓ ஸ-ஓஷெவயக | ஓகெ வப-ஓஷ
தொ ஓஷ-ஓ கதூ-ஓ ஸொவ-ஓ ஸொஷ
வக || ௭

ஈஸ்வரன் கர்த்தாவாக ஏற்பட்டபோதிலும் அவ
ன் சரீரமில்லாதவனென்று சொல்லக்கூடாது. லோகத்
திற் சரீரமுள்ளவனுக்கே செய்கை கண்டிருக்கிறபடியா
ற் காரியமெல்லாம் சரீரமுள்ள கர்த்தாவினாற் செய்ய
ப்படவேண்டும். ஆகையா லந்தக் கர்த்தாவான வீஸ்வ
ரனும் நம்மவர்போற் சரீரமுள்ளவனாதலாற் சரீர தரு
மங்களான துக்காதிகளோடுகூடி அற்பசக்தியுள்ளவனா
ய்ப் பரிச்சின்னனாய் அநீஸ்வரனாயிருக்கவேண்டும். (௭)

இதற்குச் சித்தாந்தம்.

ஓ-ஓஷ-ஓ ஸ-ஓஷ-ஓ வ-ஓஷ-ஓ
தா-ஓஷ-ஓ ஓஷ-ஓ | ௭

ஈஸ்வரனுக்குச் சரீர முண்டரகூம்படியான மல
கன்மாதிக ளின்மையால் அவர் சரீரம் நமதுசரீரம்போ
லாகாது. ஆனாற் சத்தி மயமா யிருக்கும். (௭)

உ—வது, பதினாண்டுகள் பரிசுதா ப்ரகரணம். ௩௧

ததுபஃ பனாநி-ஹெஃ வனாகு
தொவமொயினி ! ஸஸதஹ்-ஸஷா
வொஸ் வாஜாஹெஜ-ஹகாதிஃ || அடி

வரங்களினால் தியானிக்குமவர்களைப் போஷித்த
படியால் வபு என்னும் காரணப்பெயரையுடைய ஈஸ்வ
ரசரீரமானது அதுக்கிரக திரோபவ சங்கார ஸ்திதி சி
ருஷ்டி என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்கட் குபயோகமாக
ஈசான தத்புருஷ அகோர வாமதேவ ஸத்யோஜாதம்
என்னும் பஞ்சமந்திரங்களினாலே மூர்த்தாதி அவயவ
முள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (அற)

ந. பாலகி மூர்த்தாதி கட்டு அர்த்தஞ் சொல்கிறார்.

ஈண்டுயெந் ஜமகஸவடும் மண்ணெ
நொவநிவதிருநா ஸகிஞ்ஜஸகிஷெஸ
கூர்நஞ்ஜுநா வயவஸநொஃ|| கூற

சர்வாநுக்கிரக வேதுவாயிருப்பதால் சர்வமார்க்க
த்திற்கு மேலானவிடத்திலிருக்கிற வீசான மந்திரத்தா
ற்சர்வாநுக்கிரக வல்லவராகிற படிபால் மூர்த்தாவிற்கு
ச்சமானமாக வுயர்ந்திருப்பதால் ஈசான மூர்த்தாவாயி
ற்று. சரீராவயவமல்ல. (கூஉ)

தவ்வுதவ்வு தநயபாவஞ் சுவ்வா
 கெவ்வி யெநவம் | ததாணா அஞ்ஜநா
 உரவி ஸதத நாமவககம் || கரஹ

தேவமனுஷ்யாதி சரீரங்களில் அதிஷ்டாதாவாக
வசிக்கிறபடியாற் தத்புருஷ என்றும், அவர்கட்கு ஞா
னம் பிரகாசிக்கச்செப்து ஜநநாதி பயத்தை நீக்கிக் கா
கிறபடியால் வக்தர என்றும், காரணப்பெயரினால் தத்
புருஷ வக்தரமாயிற்று. (௧0௨)

ஹுடிபம் ஹொயபய-ஹாயஹொஸ்யா
ஹொஸ்ய ஸ்ரீஹொயதஃ | வஹிம ஹஸ்ய
ஹொஸ்யக்ஷா ஹொஸ்யக்ஷி-ஹொஸ்யக்ஷா || ௧௧௧

இருதயமென்பது போதத்திற்குப் பரியாய நாம
மாதலால் அப்போதமாகிய சிவஸ்வரூபம் கோரமாகா
மற் சாந்தமாபிருப்பதால் அகோர ஹ்ருதய மென்னப்
படும். ஆனால் சிவனுக்குக் கோரரூபஞ் சொல்வது பரி
க்கிரகமாகிய அசுத்தாத்வாதிகாரசத்தி கோரரூபமாகை
யா லுபசாரமாகச் சொல்லியது. (௧௧௨)

வாஜலிவமெ-ஹொ வாஜக்ஷா ஸஹஸ்ய
ஸ்ரீஹொயதஃ | வாஜநாஜிவ யஸ்யாஸா
ஹொஸ்ய ஹொயதஃ || ௧௧௩

தர்ம அர்த்த காமமென்னும் திரிவர்க்கமும் தாழ்
ந்த தாகையால் வாமமென்னப்படும். தேவ என்பது பி
ரகாசம்-தேஜஸ். குஃய-ரகஸ்யம். ஆன்மாக்களை கன்மா
நுகுணமாக த்ரிவர்க்கத்தைப் புசிக்கும்படிச் செய்யும்சி
வதேஜஸ் வாமதேவ என்றும் ஸ்வபாவத்தில் ரகஸ்ய

மாகையாற் குஃய என்னும் பெயரினால் வாமதேவ கு
ஃயமாயிற்று. (கஉ)

ஸபெஜாணஞநாம் சிஞதபுய ஸ்ஹவ
நியஸெஜா தஸெநஸபெஜாநியாநஃ।
ஸபெஜா சிஞகிபு யெஜாநியாநாம் வாவிய
தே ஸபெஜா சிஞகிபு கபுதபுஸெ
வபுஜாணசிஞதபுஃ॥ கநஉ

இச்சாமாத்திரத்தினாலே அணுக்கட் குடனே மூர்
த்திகளை யுண்டாக்குகிற படியாலும் யோகிகட்குத்தமக்
கொத்த மந்திரமூர்த்திகளை யுண்டாக்குகிறபடியாலும்
தொழிலினது வேகத்தாற் சத்யோஜாத ரென்னப்படுகி
றார். மூர்த்தியெடுக்கிறதின லன்று. (கஃந)

ஹஸம்ஸதீஃகுவதீபெஹகபுதபுஃபெ
ஹாவாவாபுதபெபெஹஸஸெஹஃ।
தஸபுஜாவெஜாயெவி வாவாபுதபுஃபெ
வி பெபாசுஃ கபுதபுஃபெபெஹஸஸெஃ॥கசஉ

வாஸ்தவமாக வீஸ்வரனுக்குச் சரீரம்ல்லாததின
லே சத்தியே சரீரகாரியத்தைச் செங்கிறபடியாற் ச
ரீரமென் றுபசாரமாகச் சொல்லப்படும். அச்சத்தியு
மொன்றாக விருந்தபேர்திலும் தொழிலின் பேதத்தா
ல் வாமாதிபேத முள்ளதென்று பெரியோர் சொல்கி
ன்றார்கள். (கசந)

மூன்றாவது, பதிலகூண பரீகூடாப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

ஆ ஸ்லோகம்—ஈஈ.

உ

சிவமயம்.

ச—வது, பதிஸ்வரூப ப்ரகாணம்.

—●●●—

இவ்வாறு பதி பதார்த்தத்தை லக்ஷணத்துடன் சா
தித்து அவரது ஸ்வரூபத்தைக் கூறும் பொருட்டு மூல
சூத்திரத்திற் கூறிய சர்வகர்த்தா என்னும் பதத்தி னர்
த்தத்தை விரித்துக் கூற வேறுபடல மாரம்பிக்கின்
றார்.

ஸஹசுரம் வித் ஹோநெந கஸுணெ
நாஹதளஜஸா ! கஸுராஜி ஸவ-ஹாக்ய
த்யம் யஜாய ஹவவஹ்யதெ || க

கூறிப்போந்தபடி மந்திரமய சரீரமுள்ள அவ்வீ
ஸ்ரவன் தடையற்ற வல்லமையுள்ள கீழ்ச்சொல்லிய க
ருவியாகிய சத்தியைக்கொடு சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிரு
த்தியத்தையும் யாது எச்சமயத்திற்குத் தக்கதோ அவ்
வா நெப்போது மியற்றுகின்றார். (க)

தத்ராஜன கெஹாண-நாந் பொது
நாந் கஸு-தெஷ்டகம் | வாஜாஜி ஸுதிஹி
ய-ஹு-த ஸஹகொடி வஸிஹம் || உ

இயற்றுமிடத்து முதலில் மாயா கன்ம பந்தமிரண்
டு மேலிட்டு விஞ்ஞான கேவலர்களாய்ச் சிவபத யோக்

யாளான எட்டு அணுக்களை வாமாதி நவசத்திகளுடன்
கூடி சப்தகோடி மந்திரங்களைப் பரிவாரமா யுடையவர்
களாகச் செய்கிறார். (உ)

தெஷாநக ஸ்ரீகிருஷ்ண தயாமெவ
வ ஸிவொத்தரீ | வனகநெநெத்ருக ரு-
ஜ்ளவ த்ரிஜெத்ரி ஸாஜிதஜ்ஜி || ந-
ஸ்ரீ கணஸ்ர ஸிவணீ வ ராஜராஜேஸ்ர
நெஸ்ரரா | ஸ்ரீமஹி வ்ராவ்யொயிசுவா
நியொஜ்ஜா வ்ரஜேஷிந | ச

அம் மந்திரேஸ்வரர்கட்குள் அனந்தர் சூக்ஷ்மர்
சிவோத்தமர் ஏகநேத்ரர் ஏகருத்ரர் திரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண்
டர் சிகண்டி என்னுமெண்மர்களும் ராஜர்களாகிய இந்
திராதிகட்கும் ராஜர்களாகிய சதருத்ரர்கட்கும் ஈஸ்வர
ர்களான மண்டலி முதலானவர்கட்கு மீஸ்வரர்களென்
றறிக. மந்திர மஹேஸ்வரரென் றர்த்தம்.

இவர்கள் அதிகாரமல மொன்றுள்ளவ ராதலாற்
பரமேஸ்வர சமானபாவத்திற் சிறிதுகுறைந்து அவரா
ல் நியமிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். (௩—ச)

ஸவ-ஜ்ஜிஷாஜி யொமெவி மியொஜ்ஜ
க்ஷம் ஜொஸ்ராத | வ்ராவ்யாஸ்ர விஸிஷ்ஜெ
ஜ்ஜொவெஸ்ரவ ஜய ஜ்ஜிதா || ௫

இவர்கள் யாவரும் சர்வஞ்ஞத்வாதி குணமுள்ளவ
ர்களாகிலும் மலாம்சத்திற்குத் தக்கபடி நியமிக்கப்படு

மவர்களாய் ஒருவர்க்கொருவர் தாரதம்ய முள்ளவர்களாய்
யிருக்கிறார்கள். இவர்கட்குக் கீழிருக்கு மந்திரங்களு
மவ்வாறே பேதமுள்ளவையா யிருக்கின்றன. (௫)

தெஹெஹே ஸ்ராவத ஸிவஸ்தி ப்ர
வொஹிதாஃ | க-வ-ஹே ந-ஹே ஹம் ப-ஹம்
ஸாம் யஜாயெஷாம் ஸய-ஹே தெ || ௬

அம்மந்திரங்களும் மந்திரேஸ்வர ரீடத்தில் அபி
ஷிபக்தமான சிவசத்தியா ஸேவப்பட்டவைகளாய் ஆத்
மாக்கட்கு யோக்யதைக்குத் தக்கபடி அநுக்கிரகத்தைச்
செய்கின்றன. (௬)

ப்ரபொக்து ஹேஹஸாவெக்சு ஹேஹ-
ஹேஹேயநி | க்ருக்யாயி காரணஸித ஹே
ஸிவம் விஸ்திஸஸ்ரவ || ௭

அவ்வேழுக்கோடி மந்திரங்களிற் பிற்பாதி அநுக்ர
க ஆசாரியமூர்த்தி (கர்த்தாக்களின்) சரீரத்தை யாச்ரய
மாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டு சமஸ்த மாயாத்வாவிலும்
அநுக்ரகிக்க வேண்டியவர்களை யநுக்ரகிக்குந் தன்னதி
காரத்தை நிறைவேற்றி மாயாத்வா முடிவில் மந்திரே
ஸ்வரரோடுகூடிச் சிவனை யடைகின்றது. (௭)

விநாயி கஸணைநாந ஹே ப்ராபாந வி
க்ருதெநயஃ | க்ருக்யாயி காரணஸெஷ ஹே
வெதி ஸாயஸஹேதள || ௮

ச—வது, பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம்

௩௭

முதற்பாதி ஆசார்ய மூர்த்தி யாதாரயின்றியே
 பரமேஸ்வரனுக்கு அநுக்ரகிக்க இஷ்டமானவிடத்திற்
 சுத்தவித்தைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மாயாத்வா முழுதிலும்
 அவரிச்சைப்படி அநுக்ரகாதிகாரத்தைச் செய்து தன
 து அநுக்ரகாத்வாவையடைகின்றார். (அ)

ததொந ஞாடி லிவகுஃ வதீநாஃ
 மூர்த்திதகவதஃ | கவாடி ரஸஸுஷாநாஃ
 கரொத ஷா டிஸஸதம் || கூ

பின்பு பரமேஸ்வரன் அனந்தாதிகளிடத்தி லபிவிய
 க்தராய் மாயாதத்வத்திலிருந்து மாயாகர்ப்பாதி காரிக
 ளான கலைமுதலானவற்றா லுண்டாக்கப்பட்ட சரீரமு
 ள்ள மண்டலிமுதலான நூற்றுப்பதினெண் பதிகளைச்
 செய்கின்றார். (கூ)

தாநவா விஸுஹமவாது ஸாஷுநா
 து ஹவநாயிவாது | யெஹஸுவா ஷீஹ
 யெஷாஃ ஸக்திஃ கஜேநிஷநா || கோ

அம்மண்டலி முதலானவர்களை யு மதிஷ்டித்துக்
 கொண்டு பரமேஸ்வரனானவர் ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபப்
 பிரபஞ்சத்தையெல்லா முண்டாக்காநின்றும் கன்மபா
 சத்தை யநுசரித்த சத்தியுள்ளவர்களாயும் மலத்தோடு
 கூடியிருக்கிற பிரமாதிகளை அந்தந்த லோகநாதர்களா
 ய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஞானக் கிரியா சத்தியுள்ளவர்க
 ளாகச் செய்கின்றார். (கௌ)

கூஅ

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

வ்ணெதுது வஸுஸாஸாணாஃ வ
 ஸுஃ ஸஜநவத டுகாது | ஸஸாயு
 காஸுகொபெதாது காயாஜா வயிஸி
 தாது || கக

பின்னும் ஆருகத சாங்கியாதி பசுசாஸ்திரங்களைச்
 செய்யும் அருக கபிலாதிகளையும், அந்த சாஸ்திராநுஷ்
 டானஞ் செய்யும் பசுக்களையும் தத்தஞ் சாஸ்திரத்திற்
 சொல்லிய பலத்தோடும் சாதனங்களோடுங் கூடினவர்
 களாக காலாக்நி ருத்ர புலனபரியந்த மிருப்பவர்களா
 கச் செய்கின்றார். (கக)

ஸூதள வகாஸுகாநெதாது ஸஜாகு
 ஜு ஸுதெஜஸா | யநகி ஸாயுஸிவ
 ஸு-ஃ ஹகுமெத ரநவிஷிதஃ || கஉ

போக சாதனங்களாகிய தத்வ புலனாதிகளுடன்
 கூடிய விவர்களைத் தம திச்சாசத்தியா லதிஷ்டித்துக்
 கொண்டு தத்தம் புருஷார்த்த சித்தியின் பொருட்டுச்
 சர்வபூதங்களினுலு மறியப்படாதவராய் அவர்களை நிய
 மிக்கின்றார். (கஉ)

ஹொமஸா யநஜாக்ஷிவ் குகூகா ர
 ணஸஸாயு | தவ ஸாஸுகாகு ஜுவி
 ஸூஜாயா வதிஷ்டெ || கங

ச—வது, பதிஸ்வரூப ம்ரகரணம்.

五福

ஹிநாநா ஹவ்விநாநா ஸவ-ஹுத
ஹிதொயதஃ! கநஉ

சம்சாரத்தில் வருத்தமடைந்த சம்சாரிகட்கு இளைப்
பாற்றற் பொருட்டுச் சர்வபூத இதகர்த்தாவான பரமே
ஸ்வரன் போகசாதனங்களாகிய தநுகரண்திகளை யொடு
க்கி ஆத்மாக்களுடன்கூட மாயையில் இலயிக்கச்செய்து
அதைபும் ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார். (கஃ-கஃ. ௨)

ஸா வா வஸாநமோஸாடி பஞ்சம்
புறங்க புவத தித । கச

மேற் சொல்லுங்கால் அளவுள்ள கவாபத்தின்மு
டிவில் மறுபடியு முன்போலவே சிருஷ்டியிற் பிரவர்
த்திக்கிரார். (கச)

ஸாவெவா ஸௌஸாயது ஸௌ
யயொயாது ஸொயாது ஸுயுது வாஅ
யது ககிகககி । ஸாயாஸுதீ வுதுகியொ
யா: புகுவது பஸுது. ஸவஸுய
யுயா வஸுஜாதது || கரு

சாக்ராவஸ்தையைப்போல ஸ்வபாவாவஸ்தையிலு
ம் மலபரிபாக தாரதம்யத்திற்குத் தக்கபடி போதிக்க
வேண்டியவர்களை போதித்துக்கொண்டும் ரோதசத்தி
யாற் றடுக்கவேண்டியவர்களைத் தடுத்திக்கொண்டும் கன்
மிகளின் கன்மங்களைப் பக்குவமாகச் செய்துகொண்டும்

சு0

ம்ருகேந்தர சவ்யாக்நாமம்

மாயாசத்திகளைப் பிரசவோன் முகங்களாகச் செய்து
கொண்டும் சமஸ்த சிதசித் வர்க்கங்களையும் யதாவத்
தாகப் பார்த்துக்கொண்டு மிருக்கிறார். (கரு)

நான்காவது, பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம்

முற்றிற்சு.

ஆஸ்லோகம்—அக.

ரு—வ து, பஞ்சக்ருத்ய பிரகரணம்.

மூலசூத்ரத்திற் சர்வகர்த்தாவென்று சொல்லிய
பதத்தா லுண்டாகிய பஞ்சகிருத்யங்களில் அநுக்கர
கிரோபாவமென்னு மிரண்டு கிருத்யங்களையுஞ் சொல்
லத் துவக்குகின்றார்.

தஜஸூக்யி காரஸூமிவஸுதஸக வ
ரிஸூதஸி வுநகி டிபாநகூ ஜம
க ஷஸூநாஸொ ஸிவஃ || க

பலத்தினுடையவும் கிரோதான சத்தியினுடைய
வு மகிகாரமாகிய நீசபாவமும் ஆவரணநீங்குதலால் அந்
த மலசத்திகள் நீங்கும் சமயத்தில் லோகபந்துவான ப
ரமசிவன் ஆன்மாவிற்குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்தருத்வ
ந் தோற்றும்படிச் செய்கின்றார். (க)

நு—வது, பஞ்சக்ருத்ய ப்ரகரணம்.

சக

யாநீஜொயயகி ஸா வெ ஸி வா ஸு
ஜெஜா ஹவந்திதெ | ஸஹஜதள வாஸ
ஜஹவந்திதா வணவஜ வதயொயவா || உ

சங்காரத்திற்குப்பின் காலத்திற் சிவன் எவ்வணு
க்களை யதுக்கரகிக்கிறாரோ அவர்களெல்லா முடனே
சிவத்வ வியக்தி யுள்ளவர்க ளாகிறார்கள். சங்காரகால
த்திலும் சிருஷ்டிகாலத்திலு மதுக்கரகிக்கப்படுகிறவர்
கள் மலபரிபாகத்திற்குத் தக்கபடி அதிகாரமற்ற முத்
தியையாவது அதிகாரமுள்ள பதித்தன்மையையாவது
அடைவார்கள். (உ)

நு—ஜெஜா வதீஸாந வஜஹஜொ ஹ
வந்திதெ | ஸிதளயா நந—ஜ ஹாதி
ஹ—ஜாஸாயவிததஃ || ன

ஸ்திதிகாலத்திற் பரமேஸ்வரன் குருமூர்த்தியை
யதிஷ்டித்து எந்தச் சேதனர்களை யதுக்கரகிக்கிறாரோ
அவர்கள் மந்த தீவ்ராதி சத்திபாத பேதத்தாற் பஞ்சா
ஷ்டகாதி ருத்ரர் சப்தகோடி மந்திரங்கள் மந்திரேஸ்வ
ரர் ஈஸ்வர சதாசிவ சாந்தரென்னு மீசானர் இவர்களி
ன்பதத்தை யடைகின்றார்கள். (ஃ)

மந்தாதி சத்திபாத மநியும்படி.

யெஷாஃ ஸரீநிணாஃ ஸக்திஃ வதத
விநிவஜதயெ | தெஷான ஹி—ஜத
கஜம் ஜெஷாஷெஷொ ஹவஸிதள || ச

சுஉ

மருகேந்திர சவ்யாக்நாமம்

ஹரிஸு ஸிவஹதேஷு ஸுலாத ஹாஸ
கெவியள | சுநெநாநு சித்திஸிஷு ஹெ
தொ ஸுஞவ யிபாஜவி || ௫

எந்தச் சரீரிகட்கு மறுபடி பிறவாமையின் பொ
ருட்டுச் சத்திபாத முண்டாகின்றதோ அவர்கட்கு மு
த்தியில் விருப்பும் சம்சாரத்தில் வெறுப்பும் சிவபக்த
ரிடத்திற் பத்தியும் சிவசாஸ்திரத்திற் சிரத்தையும்
அடையாளமாக விருக்கின்றன. இதைக்கொண்டு ஸ்தூ
லபுத்திகள்கூட சம்சார ஏதுவான பாசஜால நீங்கின
தை யதுமானத்தா லறியக்கூடும். (சு—௫)

வஸுஷுமெயா விலாநா கஜேவ
தி அயம்ஸஃ | ஜெஷாஜி ஹயெயாமு
நா ஸாயிகாஸாஸு ஜுதிஷு || ௬
உபாயாஜா வெஸிஷு ஸுநுமெ
தத்யா வுநு | அயொ வுதிசு க
ஸிசு அபுதிவிசி விசுஷிதஃ || ௭

உபகா ராபகா கன்மங்களின் குறிப்பான சந்தோ
ஷகோபங்க ளில்லாமற் சமமாயிருப்பது முத்திக் கடை
யாள மாகாதோ, சத்திபாதமென்ப தொன்றேனென்
னில்? அது பஞ்ஞானமாகிய காபிலாதி யோகத்திற் சி
த்திபெற்றவர்கட்குச் சரியே, இவ்விடத்தில் அதிகார
த்தோமிகூடிய முத்திகளில் தீக்ஷாதி சாதனங்களின் பே

டு—வது, பஞ்சக்ருத்ய ப்ரகரணம்.

சக

தத்தாலும் அந்தந்த பதப்பிராப்தியிற் பிரீதியாதி யா
தாரபேதத்தாலும் மந்திர மஹேஸ்வராதி பதப்பிராப்
தியாகிய உத்தமபலத்திற் குரியவர்கட்கும் மந்திரேஸ்
வராதி பதப்பிராப்தியாகிய மத்யமபலத்திற் குரியவர்
கட்கும் பஞ்சாஷ்டகாதி ருத்ரபக ப்ராப்தியாகிய அத
மபலத்திற் குரியவர்கட்கும் தகுந்தபடி மூன்றுகுறியு
ம் வேண்டியதாக விருக்கின்றன, அவ்விரண்டையும்வி
ட இதில் வேறொரு விசேஷ மிருப்பதால் இந்தச் சத்
திபாதமென்னுங்குறி யவச்யம் வேண்டியதே! (சு-எ)

௦௮௮௮௮௮ நிவ்ருதே த— ரொயக

கெ தஜபதே: | ஸ்வனெ ௮தாமி வீ

மாமி கிணினிஷ்டவ ஷெஹிநா: || அ

ஞானக்கிரியைகளை மறைக்கும் வாமதேவருடைய
ரோதசத்தியானது சிறிது நீங்கினபோதும் பாதிநீங்
கினபோதும் சிறிது மீந்திருக்கும்போதும் சரீரிகட்
கிந்தக் குறிகளுண்டாகின்றன. (அ)

யொயுதா த்ருயபெ ௮தக ஸஜீத௮

ஜெஹ்நா: | ஸாபெண— ௮ந— ௮ஹா

கி ஸாபிகாந ஜெயத: ||

க

இம் மூன்று யோக்பதையு மதிகாரத்திற்கு வே
ண்டிய தாகையால் அதிகாரமற்ற ஸ்வாபகாலத்திற் பர
மேஸ்வர னிம்மூன்றையு மபேக்ஷியாமலே அணுக்களை
யதுக்கிக்கின்றார்.

(க)

மருகேந்திர சவ்யாக்யாராம்

ஸம-ஐ-கு-ஹெ சி-தீ-யா-யாம் ஸா-ப-வக்

ஹகுதஸாஹுதள |

கூடு

வரப்போகிற சிருஷ்டியாரம்பத்திலும் மேற்சொல்லும் லக்ஷணமுள்ள மூன்றாவது பூதசங்காரத்திலும் அநுக்ரகிக்கப்படுமவர்கள் ஸ்வாபகாலத்திற்போல உடனே சிவத்வம் பெறுகிறார்கள். (சூற)

(F. 2)

ஸயது வாஸுகியதெ ததியொ

யொண்பாறுமெத

50

இவ்வாறு முக்காலத்திலு மநுக்கரிக்கத் தகுந்த வன் எத்தன்மையைத் தள்ளி அவ்வித சிவத்வ முள் ளவனாகச் செய்யப்படுகிறானே அத்தன்மையுள்ளவன் அனுபவென்று சொல்லப்படுகிறான். (க0)

(50)

தமுஷீஜம் ஸரீஸாஷெஃ வாலயதா

நிவெஸ்தாசு |

കുറു

அவ்வாறே ஸ்வாபகாலத்திற் சரீராதிகட்குக் காரணமாகிய கன்மத்தை மீட்டுஞ் சரீராது யுண்டாகிறவரையிற் பலத்தை யுண்டாக்கும்படி பரிபக்குவமாகச் செய்கின்றார். (குற)

(५०२)

நயொம) தாஹஜக ஸடிஸ)ா

ഭിന്നഭാഗാഭിന്നം ।

55

கன்மம் பரிபாகத்தை யடையாவிட்டாம் பக்குவ
மாகாத ஓளஷதாதியைப்போ லுடனே பலங்கொடுக்க
மாட்டாது. (தக)

(卅卅)

வாகாஹு லேவிதக்ஷ பதூ—நெஸதூ

தூநதோத நா |

ககடு

பாகயோக்யமான வந்தக் கன்மமும் தன்னைத்தா
னே பரிபக்குவமாக்கமாட்டாது. ஆகையால் ஈஸ்வரன்
வேண்டுமென்பது கருத்து. (ககடு)

இவ்வா ழீஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவெனக்கூறி இனி
ச் சர்வஞ்ஞனென்று கூறுகின்றார்.

ஸவ—ஜ ஸவ—கதூ—கூாசு ஸாய

நாம ஹிஹேஸஹ | யொயஜா நாகி

கூ—ந—தெ ஸதஜெவெதி ஸ—ஸ்தித—||கஉ

ஈஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவானபடியாற் சர்வஞ்ஞன
மாவன். எவன் எதைச் சாதனம் அங்கம் பலன் இவைக
ளோ டறிகின்றானோ அவனதைச் செய்கின்றானென்று
நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் அறிந்தவனே செய்
யவேண்டும். (கஉ)

த—அ—ஸூ வ—கி—ந—கூா ஸவ

ஸூக ஜெவெக்ஷதே | ந—ஸூ—ஸ—கி—ஸூ

அ—வ—த ஸஜாத—கி |

ககஉ

அந்தச் சர்வஞ்ஞத்வமு மிவருக்கு மலாதி யாவா
ணமில்லாததால் கலாதி வியஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்கிற
தில்லை. மே லது சம்சாரி ஞானத்தைப்போற் சம்சயா

சக

மருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

திதோஷ முள்ளதமன்று. ஆதலா ஸொருபேரதம் வி
பரீதமாகாது. (க௩,௨)

யாநிவ்யுஷக கீக்ஷதெ வ்யதக்ஷா நு
ஸூகீலிஃ | வ்யுஷக ஸ்யாநம் ஸொயெந
தாநிஸ்யம் வ்யாஹதாந்யவி || க௪௨
மலா திரோதான சத்திகளால் மறைக்கப்பட்ட
ஞானங்களெல்லாம் வியஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்கிறபடி
யால் வியஞ்சகத்திற்குத் தக்கபடி மாறிப்போகும்(க௪,௨)

நாயுக்ஷம் நாவிதனெஹம் நஸாஸ
ஜிவிஸாங்கஸம் | ஜாந ஜாஹாதிவிஜம் ஸவ்ய
ஜா ஸவ்யவஸ்யம் || க௬,௨

ஆகையா ஸீஸ்வரஞானமானது பிரத்யக்ஷாதாமா
னாகமப் பிரமாணங்கட் கெட்டாதது. எப்போதுமெல்
லாவஸ்துக்களிலு நின்மலமாகப் பிரகாசிக்கும். (க௬,௨)

இவ் வாநீஸ்வரன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தாவென்
றுசாதித்துக்கூறிப்போந்த அர்த்தத்தை முடிக்கும்பொ
ருட்டு ம்மேற்கூறு மர்த்தத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும்
பொருட்டும் மேற் சுலோகங் கூறுகின்றார்.

ஸகாஸாநுப கரணாயுஷ்யெய |
ஐயூஜிஹெஷொஜி தாஹிஸிகியெ விடிநீ
ஸதக்ஷு தெஹோஹயகி ஹவெநாஹவ

வங்க ஜமாது நொவிஸுரெண வ—
ஷாஃவ ஸ—வாஸா—வடு || கசும

இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறி ஈஸ்வர னுண்
டென்னும் சத்தையும் நித்யத்வாதி ஸ்வரூபமும் சத்
தியாகிய கரணமும் போகமோக்ஷமாகிய பிரயோசன
மும் சிருஷ்டியாதி பஞ்சக்கருத்தியமும் சர்வவிஷயக
ஞானமும் ஆகிய இவைகளா ஈஸ்வர தத்வத்தை யறி
ந்த ஞானிகள், சம்சாரமாகிய சேற்றில் முழுகினவர்களை
க் கரையேற்றிவைக்கின்றார்கள். சர்வமும் ஆத்ம ஸ்வ
ரூபமென்று பசுரூபமாகப் பரமாத்மாவையறிபவர்களு
ம் காலகன்மவியக்தாதி பாசங்களே கர்த்தாவென்று
பாசரூபமாக பரமாத்மாவை யறிபவர்களும் எவ்வளவு
தூர மறிந்திருந்தபோதிலும் தாங்களுங் கரையேற
மாட்டார்கள், மற்றவர்களையு மேற்றிவைக்கமாட்டார்
கள்.

(கசும)

ஐந்தாவது,
பஞ்சக்கருத்யப் பாகரணம்
முற்றிற்று.

ஆஸ்ஸோகம்—கசும.

சு—வ து, ப ச ல சூ ண ப் ர க ர ண ம்.

சுயவீழ் மிதிதஸு ப்ராபுல சூணா
தநம் | தஜீஸொதூள மதப்ராப சூபா
வபு டீஸுஉவதெ || க

முன்படலத்திற் சர்வப்பிரபஞ்ச கர்த்தா ஈஸ்வர
னென்று கூறியது தனுக்ரணாதி ரூபமான பிரபஞ்
சமுண்டாவதற்கு ஆத்மா நிமித்தமாதலால் இப்போது
ஆத்மலக்ஷணஞ் கூறவேண்டியது. அது முன்னீஸ்
வரலக்ஷணங் கூறும்போதே மலாவிருதமான சைத
ன்யமுள்ளவனென்றும் அஸ்வதந்திர நென்றும் சொ
ல்லியாயிற்று. ஆகிலும் நியாயத்துடன் ஸ்வரூபலக்ஷ
ணஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (க)

காயபுலக்ஷித ஜாதி கதெதுஸஸுக் க
தபு நெபாபயஜுதெ | நஸூபுஜ
வபுவிசுஹாவா ஹநசுபுல கததுஸளா
வாகு || உ

தனுக்ரணாதி காரியமென்றும் அதற்குக் கர்த்தா
ஈஸ்வரனென்றும் முன்னஞ்சொல்லியது அக்காரியத்
தால் நித்யதிருப்தரான கர்த்தாவிற் ரூபயோகமில்லை.

அக் காரியஞ் ஜடமாதலாற் றன்பொருட்டு மாகாது. கர்
த்தா சிறந்த பெருமையுள்ளவராதலால் வியர்த்தமான
காரியஞ் செய்யமாட்டார். (உ)

പാരിശേഷാൽ പരമേശ്വരൻ

தஜ ஸ பரஸ்யொஃ ।

உ.உ

ஆகலாற் பாரிசேஷாநுமானத்தால் அக்காரியந்தா
னும், கத்தாவுமல்லாத வேறொரு சேதனனுக்கென்று
சொல்லல்வேண்டும். அவன் சேஷத்தினுள்ளென்றும்
ஆத்மாவென்றும் சொல்லப்படுவன். (உம)

இவ்விடத்திற் சார்வாகமத நிராசத்தின் பொருட்
புச் சங்கை.

പശ്ചാത്തപ്യം ശുദ്ധി-പ്രദം വാ

புராண சாஸ்திரியாநநா ।

The

இவ்விடத்திற் கர்த்தாவிற்கும் காரியத்திற்கும்
பரமான வா த்மாவென்பது தேகமே! அதன் நிமித்த
மே பிருகியியாதி காரியங்க ளுண்டானவை. (௩)

இதற் குத்தரம்.

காபொவ்) விக்ர டிந்) கய-கெஸ-த

நாம் புகிவடிதெ

நூல்

தேகமும், உண்மையாய்ச் சேதனமானபடியால்
பிருதுவியாதியைப்போலவே அந்நிமித்தமாக வுண்
டானதென்று நன்றாக வேற்படுகிறது. ஆதலால் தேக

மும் ஸ்விதிமுதலானவையும் அந்நிய நிமித்தமானதால்
அந்நிய ஞாத்தமாவென்று யுத்தியா லேற்படுகிறான். (௧௨)

வெதந ஸ்ரெந்வொய்யூக்ஷா அிகாஸி
க்ஷா ஸ்ரஜாத-ஸிஸி | ஸ்வொய்யா விகாஸி
ஸ்வொய்யூக்ஷா ஸி அஹீநாஃ ப்ராஹ்மணஃ || ௧௩

பிருதிவிமுதலான நான்கு பூதங்களின் சேர்க்கை
யிற் சைதன்னிய முண்டாகிறபடியால் தேகமே சேத
னென்று சொல்வாயேயானால், தேகம் போக்யமா
கவும் விகாரத்தை யுடையதாகவு மிருக்கிறபடியாற் சே
தனமாகமாட்டாது; அவ்வாறு போக்யமாகவும் விகார
த்தை யுடையதாகவு மிருக்கிற படாதிகளை ஜடமாகக் க
ண்டிருக்கிறபடியால். (௧௨)

யஸி நுஸகி ஸஸக்ஷாவா ஹ்விநிவெ
தந ஸ்ரெந்வொய்யூக்ஷா ஸி அஹீநாஃ ப்ராஹ்மணஃ || ௧௩

பின்னும் பிருதிவியாதி நான்கு பூதமுஞ் சேர்ந்தா
லறிவுண்டாகவு மில்லாவிடி னில்லாமற்போகவுங் கண்டி
ருக்கிறபடியால் தேகத்திற்கே சைதன்ய முண்டென்று
சொல்வாயேயானால், பிதோதமான தேகத்தி லறிவில்
லாமையைக் கண்டிருக்கிறபடியால் தேகம் சேதனமாக
மாட்டாது. (௧௩)

வரீணாபிஸு) வெஸரிஷா ஐஷிவெ
ஸு ஸுபிஸுடா | சு

புதங்கள் பால்பமுதல் அடிக்கடி வெவ்வேறுகப்
பரிணமிக்கிறபடியால் பிளோத பரிணமந் தவிர மற்றப்
பரிணமங்களி ல்லிவுண்டென்று சொல்வாயானால், அ
ப்போது அடிக்கடி தேகம் வேறுபட்டுப் போனபடியா
ல் முன் னதுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக் கூடாது; ஒருவ
னதுபவித்ததை மற்றொருவன் ஸ்மரிக்கமாட்டா னாத
லால். (சு)

நாவெ) ஸ—பு தீதகூபாஸு ஸு
த—பாகாயெ தரொஸு) து : சு

பின்னும் ஸ்மரணமில்லாமலே ஆத்மா விருக்கட்டு
மென்னக் கூடாது; சர்வலோகப் பிரசித்தமாக யாவர்
க்கும் ஸ்மரண முண்டாகிறபடியால். ஆகையாற் சரீரத்
திற்கு வேறுக ஸ்மரிப்பவனாத்மா ஒருவ னிருக்கிறு
னென்று ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். (சு)

இவ்வா ருத்மாவுண்டென்று சாதித்து அவனு
டைய விசேஷ ஸ்வரூபத்தைச் சொல்கிறார்.

நாவ) வ கொநக்ஷணிகொ நெ
கொநா விஜயாத் : | நாக—த—பா லிஸுவி
பெ—பா வாயானெ ஸிவதாஸு—தெ : || ௭

ஆத்மா தேச காலா நவச்சின்ன னுகையால் அவ்யா
பகனுமல்ல கூணிகனுமல்ல ஒருவனுமல்ல ஜடனுமல்
ல கிரியை யில்லாதவனுமல்ல, பரிபூரண சைதன்யருள்
ளவன்; பாசமுடிவிற் சிவத்தன்மை வருகிறதாகப் பிர
மாண மிருக்கிறபடியால். (எ.ற)

அருவது, பகலகூண ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆஸ்ரலோகம்—க௦௫.

உ

சிவமயம்.

எ—வது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம்.

—ஊஊஊஊ—

சுயா விஜ்ஜாடிபுபாஸாஃ கருணை வெ
 ஸதொய—நா | யெஷா சிவாபெ வத
 யொ ஹவதி ஜமதொணவ ஃ || க

பசுபதார்த்த நிருபித்தபின், ஆணவ முதலாகிய
 பாசங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இப்பா
 சங்கள் நீங்கினபின்பு அணுக்கள் லோகபதிகளாய் முத்
 தியடைகின்றன. (க)

பாஸாஹாவெ பாஸதனூம் வகவம்
 கி நிஸாயநடி | ஸாஹாவி கருணை—தெ
 ஷ—சி—தபுஸா நிவத—தெ || உ

இப் பாசங்களில்லாவிடில் புருடனுக்குப் பரதந்தி
 ரானு யொருவனுக்கு வசப்பட்டிருக்குந் தன்மையெ
 தினால் வந்ததென்று சொல்லலாம்? ஸ்வபாவமாக வுண்
 டெனில் முத்தாத்மாக்களிடத்தில் முத்தொன்னும்பே
 ர் வரமாட்டாது. பந்தம் விட்டா லல்லவோ முத்தனா
 வான், பந்தம் ஸ்வபாவமானால் விடமாட்டாதே! (உ)

ஸுபுஸுபுஸுபு வஸிதா சிவா

௫௪

ம்ருகேந்தர சவ்யாக்ஷாநம்

ஹைஸ்யவஸ்யதா | னாதாவதீதே ஹை
 ஸ்ய ஐகூதெஹை ஹைஐகூதெயொஃ || ௩

கட்டில்லாதவன் ஸ்வாதீனனாகவும் கட்டுப்பட்டவன்
 வசப்பட்டு மிருக்கக் கண்டிருக்கிறபடியால், பத்தனுக்கு
 ம் முத்தனுக்கும் இவ்வளவே பேதம். அதாவது, வச
 ப்பட்டவன் பத்தன், ஸ்வாதீனனானவன் முத்தன். (௩)

தக்ஷபார தக்ஷுஸைக்ஷம் தஷ்வினீ
 தெ ஹிஷாஜிவக்ஷ | ஐகூதெஸா யநஸாஜொ
 ஹொ வ்யுஸெ-ஹொ ஐநயாயியா || ௪

ஆகைபா லந்த வசப்பட்டிருக்குந் தன்மையே பந்த
 மென்று சொல்லப்படும். அந்தப் பந்தத்தை ஞானக்கி
 ரியைக் கண்டபோல் ஆத்மாவிற்கு நித்யமென்றால் முத்
 திக்காக வேற்பட்ட ஞானாதி யுபாயங்களெல்லாம் விய
 ர்த்தங்களாகும்; பந்தம் நீங்காததினாலே. ஆதலாற் போ
 தும்; இதுவரையிற் சொல்லிய சம்சாரத்தை நீக்கமாட்
 டாத புத்தி. (௪)

நித்யவ்யா பகவீஹி நிபிர வ்யுஷ-ஹி
 லிஹ்யெ | பாஸவஸோஹவம் வாவீ நா
 விஷ்ணு த ஹ்யுயாவஹம் || ௫

அணுவாகிய ஆத்மாவானவன் அநாதியான மலத்
 தாற் கட்டுப்படாவிட்டால் அவன் நித்யமாகவும் வியா
 பகமாகவு மிருக்கிற சிற்சத்திக் கிடமா யிருக்கையிலும்

எ—வது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம்.

(௫௫)

தனக்குப் போகசித்திக்காக கலாதி யாத்ம பலத்தையும்
மோக்ஷத்திற்காகச் சிவனுடைய பலத்தையும் தேட
வேண்டுவதென். (௫)

தஜா வரணஸூரணோஃ வனுஸூர
தஸி ஸாங்கரௌ | வயபூராயெ வ-
ஹ்னிஃபூரூத ஶ்ரீஷ்டம் வஸஹ்ஸிஷா || சு

இவ்வாத்மாவிற்கு காவரணமாகிய வந்த மலமான
து சைவசாஸ்திரத்தில் அநேக பரியாயநாம முள்ளதா
கச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பசுசாஸ்திரஞ் செ
ய்தவர்கட்குத் தெரியாது. (சு)

வஸஹ்ஸி வஸஹ்ஸிஷா ஶ்ரீஷ்டம்
வயபூராயெ வ- | சுவிஷா வயபூர-
வாமி வாவஸிஷா || எ
பூ

பசுத்வ பசுநீஹார மிருத்தியு மூர்ச்சா மல அஞ்ச
னஅவித்பா ஆவ்ருதி ருக்கு கிலானி பாப மூலக்ஷய
முதலாகிய பேர்களுள்ளது மலம். (எ)

தஜெகஃ ஸவஹ்ஸிஷாநா ஶ்ரீஷ்டம்
விஷ்ணுஃ | ஶ்ரீஷ்டம் ஸவகாவானா
வாயிஸ்தி ஸஶ்ரீஷ்டம் || அ

அம் மலமானது சர்வப் பிராணிகட்கு மொன்றே
அநாதியாயும் கனமாய்ப் பேதிக்க, கூடாததாயும் மக

த்தாயும் ஆத்மாக்கள்தோறும் தத்தம் பரிணாமகாலத்தி
லழிகின்ற அநேக சத்தியுள்ளதாய் மீருக்கும். (அ)

தடிநாடி ஸுஜவஹா தலெத- ஸுடி
தொந்யா | ருணவி சுகாதெநவென
நொகெய தஸ்தொஜஷா || கூ

அம் மல மாத்மாக்கட் கநாதிகாலத்திலேயே யிரு
க்கிழதென்று சொல்லவேண்டும். நடுவில் வந்ததென்
றால் வந்ததற்கு நிமித்தஞ் சொல்லவேண்டும். நிமித்த
மில்லாமல் வருமென்றால் ஸ்வபாவமானபடியால் முத்
தாத்மாக்களையு மறைக்கும். ஆனால் லென்னவெனில்
மோகூப் பிரயத்தினம் வீணாகப் போய்விடும். (கூ)

தடெகா வஹஸுவெது தாடி
முகு பதிஜுதஃ | சிதூதஹ தயொ
நெகா யமவ நுகுடிஸ-நாகு || கௌ

அம் மல மநேகமென்றால் அவ்வாறு ஜடமாகவு
மநேகமாகவு மிருப்பது பிறப்புள்ளதாய்கையால் அநாதி
யான விம்மல மேகமே யாகவேண்டும். ஆனால் ஒரோகா
லத்தில் எல்லோருக்கும் முத்தி காணப்படாததினாலே
அவ்வாத்மாக்கடோறு மறைக்கின்ற வநேக அறித்தியச
த்திக ளுள்ளதென்று சொல்லவேண்டும். (கௌ)

தாவாஜாஹெ ஸுரீஸகி ஸவஹாநு

முஹிகாஸிவா|யஜோந—வத் டுநாஜேவ
வாஸஹ த்—வவயு—தெ || கக

முன் வீஸ்வரனது திரோதான சத்தியையும் மல
த்திற் சேர்த்துச் சொன்னபடியா லதைச் சொல்லுகி
றார். ஸ்வபாவத்திற் சர்வாத்மாக்களையு மநுக்ரஹித்து
மங்களப் பிரதமான வீஸ்வர திரோதான சத்தியானது
மறைக்கின்ற மலசத்திகளை யதிஷ்டித்து அநுவர்த்திக்
கிறபடியால் பாசமென் ருபசாரமாகச் சொல்லப்படு
கிறது. (கக)

வரிணாஜபதீ தாஸு ரொயாஊ கா
கூஹிசுஜிஷா|யஜோநீஷந வாயதெ த
ஜாந—முஹிகொவ்யுதெ|| கஉ

நஸ்வர சத்தியானது திரோதானாதிகார மிருக்கும்
வரையி லந்த மலசத்திகளை பரிணமிக்கச் செய்துகொ
ண்டு அநுக்ரஹரூபமான ஈசானமந்திரமாகிற சூரியனு
டைய சித்பிரகாசத்தாலே யெப்போ தாத்மாக்கட்கு
ஞானவிகாசத்தைச் செய்கிறதோ அப்போது அநுக்ர
ஹசத்தியென்று சொல்லப்படுகிறது. (கஉ)

பிரச்சனை.

ஸஹொஸிஜாஜுந—முஹுஞசி ரொ
யிதயாஜிஸு | ய—மவ ஹக்ஷோஸதி ஸ
வ—ந—முஹிகாக்யு || கங

ஈஸ்வரன் சேதனா சேதன வர்க்க மெல்லாவற்றை
யு மநுக்ரஹிக்க வேண்டியது கடமை, அவைகள் ஒன்று
க்கொன்று விரோதியாகையால் ஈஸ்வரசத்தி யேககால
த்தி லநுக்ரஹிக்க மாட்டாது. ஆதலாற் சர்வாநுக்ரஹி
கையென் றெப்படிச் சொல்லலாம். (௧௩)

நவஹுதொ வகாராஸுஃ ப்ரவ்ரு

தஸு ஜமக ப்ரஹுஃ | கவகாரக ஜா
வீஸு யஜுதெ கினுதொடிந || ௧௪

பின்னும் சர்வபூதங்கட்கு ரூபகாரஞ்செய்வவே
பிரவர்த்தித்த லோகப்பிரபுவான ஈஸ்வரன் அபகாரஞ்
செய்யும் ஆணவாதி பாசங்களை யநுக்ரஹித்தும் ஆத்மா
க்களைப் பங்கித்து வருத்துவது யுக்தமாகமாட்டாது. (௧௪)
உத்தரம்.

ந தொடி நாயகாஸுதெ ஜஸுஜா

னொ ருநுஹு ஹு | கினுயக கிய

தெகினி துடிவாயெந நாயுயா || ௧௫

ஈஸ்வரசத்தி சர்வாநுக்ரஹிகையென்பது மெய்
யே! சேதனாசேதனங்களை யொருக்காலே யநுக்ரஹிப்ப
தில் விரோதமு மில்லை; அநுவை வருத்துகிறதற்காக
மலத்தை யநுக்ரஹிக்கிறதில்லை. ஆனால் அவர்செய்கி
ற துபாயமாகச் செய்கிற செய்கையெயல்லாமல் வே
றில்லை. (௧௫)

நலாயி காரொசுவி ஶுதி ஹவதி
 கஸ்யுவிஷ | சுயிகாரொவி தஹுதௌ ப
 ரிணாரி ஹிவத ஶுத || கசு

உபாயமாவ தென்னவெனில் மலத்திற் கதிகார
 மிருக்கும்வரையி லொருவனுக்கு முத்தியுண்டாகிறதி
 ல்லை; மலநீங்குதலே முத்தியென்னப்படுகையால். மலா
 திகாரமும் மலசத்தி பரிணமித்தபின்தான் நீங்கும். (கசு)

ஸ்வாவிந ஸதனவஸ்யா ஶுவிபொ
 மஸ்ய வஸுநம் | ஸவ்யா ஸவ்யா
 ஸுஸா ஶிஷ்யொஜ்ய ஶுதௌதநம் || கசு

அம் மலபரிணாமமும் அது பரிணாம யோக்யமான
 போதிலும் தனக்குத்தா னுண்டாகாத்; எப்போதும்
 எவ்விதத்திலும் ஜடமெல்லாஞ் சித்தினுலே யசைவிக்
 கப்படக் காண்கையாலே.

ஆகையா லநுக்கரமும் அதுநிமித்தஞ் செய்யும்
 மலபரிணாமமும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதியல்லவெ
 ன்று கருத்தி. (கசு)

இதற்கு திருஷ்டாந்தம்.

யயா க்ஷாராதிநாவெஷ்ய ஸுதௌ
 விநரொயிண்டி | கொடாவி ஷாக்ஷுஷா
 யிக்ஷா ஶுதௌ வஹதௌ ப்ரதீயதௌ || கஅ

சுத்தஸ்வரூபரான ஸ்வரன் பாசத்தையநுசரித்
துச் செய்யவேண்டுமென தென்னவென்னுங்கேள்விக் குத்
தரம்.

வவகுமகூர் நெய்யெழு நாபிஷா
நவ்வெழுதெ! உவயத்ரா விகத் துவம்
தவினா டாஸெடுகிஸு || கக

ஈஸ்வரன் சர்வவியாபியாகையால் யாவையும் அ
திஷ்டிக்காம விருக்கமாட்டார். ஆனால் எங்கே செய்ய
வேண்டிய செய்கையிலையோ அங்கே செய்கையின்றி
உதாசீனராயிருப்பார். (கக)

யதிடுணொநு மூலொநாது யதல
 னொநுவதுநு | நலொலி கலுவிஜா
 துயடுபதா நானுவதுடுதெ || 20

ஈஸ்வரன் தருமிகளான சேதனசேதனங்களை அ
துக்ரஹிப்பதாவது அவைகளின் தருமத்தை யநுசரிப்ப
துதான். அவ ரநுசரிக்காத தரும மொருபதார்த்தத்
திற்கு மொருபோதுங் கிடைக்கமாட்டாது. (20)

மதாயி காரு நீஹாரு வியஜஸ்ய ஸ
தவநயதெ | வஸொ ருந—முஹோந
ஸ்ய தாடிஸ—ஜா டிலிகஜுணஃ || ௨௧

ஞானக்கிரியைகளைத் தடுக்கு மலசத்தி நீங்கின ப
சுவினிடத்தில் ஈஸ்வரசத்தி யதுக்காக ரூபமாக வளருகி
றது, அப்போது பாசத்தினிடத்தில் அதின்சத்திகளைப்
பரிணமிக்கச் செய்வதே அதுக்கமாகிறது. (௨௧)

வொபுக்ஷ ப்ரபிணாதிக்ஷ யஜுயொ ரு
ந—வத—நம் | ஜஸ்ய ஸாயிகாருஸ்ய நி
வ்யுதெஸக் ப்ரபிவ்யு—தள || ௨௨

ஆதலா லென்ன வேற்பட்டதெனில்? அதிகா
ரத்துடன் மலசத்திநீங்கும்போது திரோதானசத்தியு
ம் நீங்குகிறபடியால் சேதனனுடைய அபியுந்தன்மை
யையும் ஜடத்தினுடைய பரிணமிக்குந்தன்மையையும்
அநுசரிப்பதே அதுக்கமென் றறிக. (௨௨)

ஐதெஜுவம் யளமவபெஜுந க்ருஜாக்
ஸ—வடவனவஹி | ஜாயாயா ஸாயிகாரு
யாஃ கஜுண ஸ்ராக்ஷணவதெ || ௨௩

இவ்வாறேககாலத்திற் சம்பவிக்குமிடத்தி லநுக்
ரக ஸ்வரூப மறியவேண்டியது. கிரமமாக வருமிடத்தி
ற் சுலபமே. இவ்வாறே அதிகாரத்துடன் கூடிய மாயா

கூஉ

மருகேந்திர சவ்யாக்நாமம்

கன்மங்கட்குஞ் சொல்லியதென் றறிக; ஜடமெல்லாஞ்
 சித்தினுலே அசைவிக்கப் பட்டதென்று முன்னமே
 பொதுப்படச் சொல்லியபடியால். (உரு)

ஏழாவது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம்

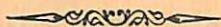
முற்றிற்று.

ஆஸ்ஸோகம்—கஉஅ.

உ

சிவமயம்.

அ—வ து; க ன் ம வி ச ர ர ப் ர க ர ண ம்

சுயெஷ்டிய ஸரீராவெஷ்டி ஸ்ரிஷ்டி
 ம ஸ்ரீநாதீயதெ | நிதித் தா மாதி லாவா
 டிதொநாமா திஷெத-திக் || க

கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரிய சரீரவிஷயங்களோ
 டு சேர்க்கை யாத்மாவிற்கு குண்டானதற்கு நிமித்தமுண்
 டென்று அநுமிக்கப்படுகிறது, உற்பத்தியுள்ளதாகை
 யால்; உற்பத்தி யுள்ளதெல்லாம் காரணமில்லாம விருக்
 கக் கண்டதில்லை யாகையால். (க)

தஸுப்ரஷ்டி வதிஷ்டி வெஷி
 த்ரூக் க்ஷணிக்ஷத: | ப்ரதிவ-ம் நிப
 தக்ஷாதி ஸக்தக்ஷா திதக்ஷண|| உ

இந்திரியா திகளுட னாத்மாவிற்கு குண்டாகிய சேர்க்
 கையானது ஸ்வர்க்காதி தேசநிடமமுள்ளதாலும் பிரா
 ணிகள் தோறும் சரீராதிகள் வெவ்வேறுபட்டிருப்ப
 தாலும் அநித்யமா யிருப்பதாலும் புருஷன் றோறும்
 தனித்தனியே ஏற்பட்டிருப்பதாலும் ஜன்மாந்தரத்
 தொடர்ச்சி யுள்ளதா யிருப்பதாலும் அதற்குண்டாகிய
 காரணமு மவ்வித குணமுள்ளதென்று சொல்லவேண்
 டும்; காரணத்தைப்போற் காரிய முண்டாகு மாதலால்.

ஂஸாவிடி ஂ வெக்ஷிகாஸ ஸஹ
காரி தடிவெ தெ | கடிவா வாஸஜ
நடிஸா ஂடிஂ ஸெக்ஷிவாவதஃ || ந

மேலு மந்தக்காரணமானது பலங்கொடுக்க ஈஸ்வர
திரோதான சத்தியையும் ஆணவ மலமுதலானவற்றை
யு மபேக்ஷிக்கிறபடியால் ஸ்வதந்திரமாகாமற் சககாரி
யாபிருப்பதென்றும் செய்கையா லுண்டாகிறபடியாற்
கிரியாருபமான கன்மமென்று பேருள்ளதென்றும் சூ
க்குமமாய்ப் பிரத்யக்ஷமா யிருக்கிறபடியா லதிருஷ்ட
மென்று பேருள்ளதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. (ந)

ஐநக ஸாஸகஂஹாம ஂ ஂயூதாஂதி சி
ஸாயநா | தக்ஷஸதா நடி தலியாநிகா
ஐஂயாஂடி ஸாஸகவக்ட || ச

அந்தக் கன்மமானது நிமித்தமாய்ச் சரீரா களை
யுண்டாக்குவதாயும் சரீரரூபமாய்த் தரிப்பதாயும் விஷ
யரூபமாய்ப் போக்யமாகவும மனோவாக்துக் காயங்களி
ன லுண்டானதாயும் மெய் பொய்களைக் காரணமாகக்
கொண்டிருப்பதால் தர்மாதர்ம ரூபமென்றும் சொல்ல
ப்படும்.

(ச)

ஸாவெ விவாகுஹெகி தக்ஷஸ
ஷா வஂவயஂஜெ தெ | ஶாயாபாஂ வத
தெவாதெ நாஂஂஂ வயஜெகிவ || ந

அ—வது, கன்மவிசார ப்ரகரணம்.

சுரு

அந்தக் கன்மமானது பிரளயத்திற் பரிணாமத்தை யடைகின்றது, சிருஷ்டிகாலத்திற் போகத்திற் குப யோகமாகிறது, சங்காரகாலத்தில் மாயையிற் சம்ஸ்கார ரூபமாக விருக்கிறது, புசிக்காம லழிகின்றதில்லை. (ரு)

ஐதி ஜாயாஜிகாவாது ப்ரவத டுக உநாஜி
 3௬ | ௬3-வ 9௭௬ உவெ 9-த டெய்யிஸ
 9-9 ௭௭-௬ ௭ய ||

சு

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கன்மமானது மாயை முதற் காலமீறான அத்வாவி லுண்டாகிய சரீராதிகளே யுண்டாக்குகிறதாயும் பிரவாகாநாதிபாகவு மிருக்கும். இது சுகிர்தமா யிருந்தபோதிலும் ரோதகமாகவே யாகும், ஏனெனில்? கன்ம மிருக்கும்போது முத்தியில்லை யாதலால்.

(சு)

எட்டாவது, கன்மவிசார ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆ ஸ் லோகம்—௧௩௪.

உ

சிவமயம்.

கூ—வது, மாயா ப்ரகரணம்.

—ஊஊஊ—

சுமுஸவபுஜ வாடுகெநப் திவநவபு
 லக்ஷணம் | சுமுதெ முநிபாஸஸி
 னிஜெகதா விஸெஸதஃ || க

இனி, உத்தேச சூத்ரத்திற் சொல்லப்பட்ட மா
 யா பாசத்தின் லக்ஷணம், ப்ரமாணத்தாலும் யுக்தியா
 லும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (க)

தடெகஜ ஸிவஸ்ஜோ ஜமதஸித் ஸகி
 திக | ஸஹகா யயிகாராஜ ஸ்ரொயி
 வ்ராவநஸாஃ || உ

அம்மாயையானது ஒன்றாகவும் மயக்குவதாற் சி
 வமாகவும் பிரபஞ்சத்திற் குபாதானமாகவும் பலவே
 ருபட்ட சத்தியுள்ளதாகவும் சககாரிகளான கன்மங்கள்
 னதிகாரவரையி லாத்மாக்கள மறைப்பதாகவும் வியாப
 கமாகவும் நித்தியமாகவு மிருக்கும். (உ)

சில யுக்திகளாலும் மாயை யுண்டென்கிறார்.

கதபாந ஓயதெயெந ஜமகஜெண
 ஹெதநா | தெநாவா டாநஜவ்ஜி
 நவட ஸஞஹிவிநா || ௩

ஐகத்து உற்பத்தி யுள்ளதென்னும் யாதொரு ஏ
துவினாலே கர்த்தா அநுமிக்கப்படுகிறாரோ அவ்வேது
வினாலேயே அதற் குபாதானமாகிய மாயையு முண்
டென்று சொல்லவேண்டும்; தந்துமுதலான வுபாதா
ன காரணமன்னியில் படமுதலான காரியம் பிறவாதா
தலால். (ஈ)

தடிவெதந ஜேவஸூக் காய-ஸூ
விதடிஸ-ஸூக் | ஸூத ஸவ-ஸூஸூ
ஜோஷி காரணா நியஜோநயூ || ச

பின்னு மம் மாயையின் காரியங்களெல்லாம் ஜட
ங்களாகையா லதனையும் ஜடமென்றே சொல்லல்வேண்
டும். அவ்வாறு சொல்லாவிடிற் காரியகாரண நியமப
ங்கமென்னும் பெருங்குற்றம் வரும். (ச)

யடி-நிதடி ஜிஃகாய-ஃ கஸூடி-ஸூவ
டிதெ ப-ஃ | ஸவூவிவெக் கூத
ஸூக் ஸூக் ஸவெ-ஸூஷா ஸவ-ஸூதொ
ஃவடி || டு

இம்மாயை பிரளயத்திலழியுமென்றால் மீட்டும்பிர
பஞ்ச மெதிலிருந் துண்டாகும்; ஆதலால் நித்யமே. இ
து, அவ்யாபகமானுற் சர்வதோமுகமாகக் காரியமெங்
கு முண்டாகக் கூடாதாகையால், இதை வியாபகமாகவு
ம் அவச்ய மொப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். (ஊ)

யடிநெகடுவிததத - ஐயடி - சுவதி ய
 உகம் | நதடி - ததி உதலா டெகலு -
 பெய்துதாடி || கூ

ஜடமாயு மநேகமாயு மிருப்பதெல்லா முற்பத்தியு
 ள்ளதாகக் கண்டிருக்கிறபடியால் இம்மாயைக் குற்பத்
 தியில்லாதபடியால் இதை யொன்றென் றொப்புக்கொ
 ள்ளவேண்டும். அநேகமாகிற் பரமகாரண மாகமாட்
 டாது. (கூ)

சங்கை.

படிதலு - மணாடி - ஸவ - டெக
 உநெகது || கூஉ

உபாதானகாரணமான அநேக தந்துக்களி லிருந்
 து ஒருபட முண்டாகக் காண்கிற படியால் இவ்வாறே
 சர்வகாரியமு மநேகோபாதானத்திருந் துண்டுகிறது.
 ஆதலால் 'மாயை அநேகமே யென்னில்?' (கூஉ)

உத்தரம்.

தடிவ - நெக டெகலா டெவவீஜாக்
 புஜாயதெ || எ

அவ்வா றநேகமான தந்துமுதலானவும் ஒன்
 றாகிய பஞ்சமுதலான வுபாதானத்திருந் துண்டாகின்
 றதாகையால், ஒன்றாகிய பரமகாரணமான மாயையிலி

ருந்து சர்வப்பிரபஞ்சமு முண்டாகிறதென்பதற்கு யா
தொரு குற்றமுமில்லை. (எ)

யெஷாஃ விஷஜ-காஷெதொ ராவிடி வு-
வஜாயதெ | தெஷாஃ ய-குஷெந மீஹெ
ந ஜலஃகிஃநா ந-ஜீயதெ || அ

சிலர் சேதனனான ஆத்மாவிலிருந்தே அசேதன
மாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகிறதென்கிறார்கள். அவ்வாறு
விருத்த காரணத்திருந்து விருத்தகாரிய முண்டாகில்
ஜலத்திலிருந்து புகைபுண்டானதென்று புகையைக்கொ
டு ஜலத்தை அவர்கள் அருமிக்கலாம்; ஏனதுமிக்க
வில்லை. (அ)

ஹ-கு-தாவயி ஜமஷெஷாஃ காஸணம் வ
ரஜாணவடி | தெஷாஃ வ-குஷெவ-பாஜி-தாஷெ
தொ ஜ-பாஷெதவ ஜாநஸ-குஷ-தா || கூ

இன்னுஞ்சில தார்க்கிகர்முதலானவர்கள் ப்ருதிவி
யாதி பூதம் வரையிற் பிரபஞ்சமென்றும் பரமானுக்
களே பரமகாரண மென்றுஞ் சொல்கிறார்கள்; அவர்
கள் திரவ்யாதி ஷட்பதார்த்த ஞானம் அல்லது ஜோட
சபதார்த்த ஞானத்தால் மோகமுமென்கிறார்களென்று
முன்சொல்லிய வேதுவினாலேயே அவர்களின் ஞானஞ்
சுஷ்மம் தெரியப்படுகிறதல்லவா.

பரமானுக்கள் அசேதனமா யநேகங்க ளாயையா
ல் அநித்யமாகும்; பரமகாரண மாமமாட்டாது. மாயை
யே காரணமென்பது கருத்து. (கூ)

ஸ்ரீராமே ஸ்ரீராமே யஜி த னிவிவாது
யெ| காவாத ஸா நிவிவ்யுஸொ நஸவது
ஜோ ஜெஷாவதேசு || க௦

பிரத்யக்ஷமாகத் தாய்தந்தைகளின் சரீராதிகளைப்
போற் புத்ராதிகளின் சரீராதிக ளுண்டாகக் காண்கை
யால் தேகாதிக்குக் காரணம் மாத்ரு பித்ரு தேகாதியே,
மாயையென்ப தொன்று வேண்டுமெ தில்லையென்னில்?
சர்வசங்காரமரணபின் சிருஷ்டியாதி காலத்தில் தேகா
திக்குக் காரணமாக வெந்தச் சரீராதி யிருந்தது. ஏக்கா
லத்திற் சர்வசங்கார மில்லை தனித்தனியே சங்காரமாகி
றதென்னில்? வேதாகமங்களிற் கூறிய சர்வசங்காரமாகி
ய மகாப்பிரளயம் பொய்யாகும்போது சர்வஞ்ஞான
வீர்வரன் பொய்யனாகவேண்டி வரும்; ஆகையா லப்ப
டிச் சொல்லப்படாது. (க௦)

ஊகஜெஸவி யொயஜெஃ ப்ரதீதொ
யஸு யஜெஃ | ஸதஸு ஸவதுதெகெ
ந ஜாயஜாமொநி வாயஜெத || கக

அஃதெவ்வாறெனில்; ஓர் வஸ்துவினது ஒரு தரும
ம் ஓரிடத்தி லறியப்படுமாயின் அதற் கந்தத் தரும
மெவ்விடத்திலு முண்டாகு மென்பதற்குத் தடையெ

ன்ன; அக்நி முதலானவற்றிற்கு ஒரிடத்திற் காணப்பட்ட புகையும் பிரகாசமுமெங்கு முண்டா யிருக்கிறதல்லவா. (கக)

அதுபோல்

கொடிஸொ ஶாணஶுஷா ஸஹதா
நாஃ ஸரீரிணாடி | ஸொவி ப்ரதீயதெ
காஸொ யத்ராஸெஷ ஜநக்ஷயஃ || கஉ

சர்வப்பிராணி சரீராதிகட்கும் தனித்தனியே அவாந்தர மரணதிகள் கண்டிருப்பதாற் சர்வ சங்காரமாகுங்காலமு மாகமாதிகளா லறியப்படும். (கஉ)

தடியாஸாணிகாயாணி ஸதீரஶுவா
ணிஸஹதா | விக்ரதள வுதீரஶுவா
ணி வுாவி யரெஷஸுவிஷயெ || கங

இவ்வாறு கூறிய யுக்தியுபபத்திகளால் நிச்சயிக்கப்பட்ட மாயையென்னு முபாதான காரணத்தையாதாரமாகக்கொண்ட சர்வகாரியங்களும் சங்காரத்திற் சத்திருபங்களா யதிலடங்கி யிருக்கின்றன. சிருஷ்டிகாலத்தில் தநுகரணதியானவை தத்தம் பிரயோசனஞ் சித்திக்கும் பொருட்டாக அம்மாயையிலிருந்து வியக்திருபங்களாய் வியாபரிக்கின்றன. (கங)

சங்கை.

தனோடிகாரகா டாநம் வடாஸகெஸி
வடாஸிடுநம் | ஸகெஸகாரக ஸகெஸாவி
வடுவெதீதி ஹதஜைசு || கசு

ஸாஹய ஜெஷுஷ்வதா வஸு கா
ரக வஸுநம் | கசு

படம் வேண்டியவன் படமில்லாவிடில் தந்துமுத
லிய கருவிகளைத் தேடுகிறான். படமுண்டானபின் தந்
துவென்னும் பெயரேயில்லை. ஆகையாற் பிரபஞ்சம்
அசத்தே! அசத்தான காரியத்தை யுண்டாக்குவதேகா
கமாகிய வஸ்துவிற்குப் பிரயோசனமாகும். (கசு-கசு)

உத்தரம்.

உஷ்பாடியத ஸவபுஸாசு ஸவபு
ஸவபு ஜீவிதஸு | கரு

அவ்வாறில்லாதகாரிய மொன்றி லுண்டாகுமான
ல் எல்லாக் காரணங்களிலும் எல்லாக் காரியங்களையும் எ
ல்லாரு முண்டாக்கவேண்டி வரும். (கரு)

சுயாஸக்ய யதஸக்ய ஜீவஃ கிளி
யாசகஸு நவபஸுாசி தசுகினி ஹத
சு லிபஸாபுதா || கசு

அவ்வக் காரணங்களி லிருந்து அவ்வக்காரியங்க ளு
ண்டாகக் காண்கையால் எல்லாவற்றையு முண்டாக்க மு

டியாதென்னில்? ஒரு காரணம் தன்காரியத்தை மாத்திர முண்டாக்கவும் மற்றதை யுண்டாக்காம விருக்கவும் நியாமக மொன்றுங் காணப்படவில்லை. அந்தக் காரியத் தைமாத்திர முண்டாக்க வந்தக் காரணத்தி லோர்சத்தி யிருக்கிறதென்னிற் காரியங்கள் காரணத்திற் சத்திரூப மா யடங்கி யிருக்குமென்று நாம் சொல்லியதைச் சாதி த்ததா யிருக்கிறது. (கக)

சுநயா காரகவ்ராத ப்ரவ்ரத நு
வவத்திதஃ | ஸூத்ரி ராஜாநகை-ஸு வு
வெதீ த்விதவதஸ் || க௭

இல்லாத காரிய முண்டாகுமென்னில்? மலடியின் பிள்ளையை யுண்டாக்கக் கருவிகளால் முடியாததாற் காரியங்கட்குக் கருவிகள் வேண்டுமென்றுஞ் சொல் லும் அவைகளைக் கொண்டுவருகையும் செய்கையும் ஒ ன்று மில்லாமற்போய் ஜகத்தே யில்லாமற் போகவே ண்டிவரும். (க௭)

சுபா ஸு நுக் பாடிகாஸ்தி ந-கா
ய-ஸு ஸ்திர குவகஸ் | தயொ வி-ஸெஷ
ணம் வாஅ ஸு நெதகஸுப ஸுாடிகினுந||கஅ

அவ்வக் காரணங்களி லவ்வக் காரியங்க ளுண்டாகு ம்படி யோர்சத்தி யிருக்கிறது. காரியமே சத்திரூபமா க இருக்கவில்லை யென்னில்? இவ்வா றந்தச் சத்திகட்கு

விசேஷணஞ் சொல்லவேண்டும். அவ்வாறு சொல்வதி
ல் ஒரு விசேஷத்தையுங் காணோம். (கஅ)

தஸூ னியாரிகாஜந் ஸூத்ரீ காரக வ
ஸூந் | ஸாஸ்ய வுதி ரெகாஜ்யா ரு
விதொ வாவஸீயதெ || கக

ஆகையாற் காரகமாகிய வஸூத்ரீ னிடத்தில் அவ்வ
க் காரிய சத்தி நியாமிகையா யிருக்கிறது. அது உண்
டானாற் காரியமுண்டு; இல்லாவிடி வில்லையென்னும் அ
ந்வய வியதிரேகங்களா லாவது லோகப்பிரசித்தியா
லாவது அறியத்தக்கது. (கக)

ததுதீ ஜநநநாஜ தக்காரக ஸூ
ஸூயாக் | தெநதகூ மதாகாரம் படா
காராவரொயகம் || ௨௦

வெஜாஜி நாவநீயாய படுவூதி: ப்
காஸூதெ | ௨௦௨

அந்தக் காரணத்திற் சத்திருபமாக விருந்த காரி
யம் கருவிகளின் சகாயத்தால் வியக்தமாகப் பிரகாசிப்
பதே யுற்பத்தியென்னைப்படும். எவ்வாறென்னில்? கார
ணமான நூலின்ருபமானது படருபத்தை மறைத்துக்
கொண் டிருக்கிறது. தூர் வேமாதி கருவிகளா லதைப்
போக்கிப் படருபம் வியக்தமாகப் பிரகாசிக்கச் செய்ய
ப்படுகிறது. அவ்வாறென் றறிக, (௨௦ - ௨௦,௨)

யமு வடாழிமஞ்ஜஸு வடாஜெஸு
 அஞ்ஜாஸதஃ | நாஸதஃ கிருயதெவ
 சிஃ கலாஜெ ம்ருஜிதஸ்யா || ௨௧௭

கடமுதலானதால் மறைக்கப்பட்ட படமுதலான
 து மறைப்பு நீக்கினமாத்நிரத்தி லெவ்வாறு பிரகாசிக்
 கிறதோ அவ்வாறே மாயையிற் சத்திருபமாய் மறைந்
 திருந்த கலாதி தத்துவமானது அநந்தேஸ்வர வியாபா
 ரத்தால் மறைப்புநீக்கி வியக்தமாகப் பிரகாசிக்கச் செ
 ய்யப்படுகிறது. இல்லாத தொருபோது முண்டாகாது.

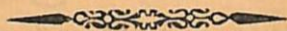
ஒன்பதாவது, மாயா ப்ரகரணம்

முந்நிந்நு.

ஆஸ்லோகம் - ௧௫௫௨.

சிவமயம்.

கௌ—வது, கலாதி ப்ரகரணம்.

முநீஜநம் கலாகாவ விஜயாநாம ந
 ஜாதாநம் | மணய மவது விதாஷ ஜாதா
 ஹதாநம் நகர ஜாக் || க

மாயாதத்வத்திலிருந்து முதலிற் கலை நியதி கால
 ம் புருடன் இந்நான்கும், கலையிலிருந்து வித்தை ராகம்
 அவ்யத்தம் இம்முன்னும், அவ்யத்தத்திலிருந்து முக்கு
 ணங்கள் அவற்றிலிருந்து புத்தி அதிலிருந்து ஆங்காரம்
 தைஜ ஸாங்காரத்திலிருந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனமு
 ம், வைகாரிகத்திலிருந்து கன்மேந்திரியங்களும், பூதாதி
 யிலிருந்து தன்மாத்திரைகளும் அவைகளிலிருந்து பூத
 ங்களும் இவ்வாறு கிரமமாகத் தோற்றுகின்றன. (க)

வியதெதெ ஹவிக்ஷயாயக்ஷா

ஜிஷ்டாநாக் | யாயநகியஜெதா
 ஸாஜி ததாயநொயுதெ || ௨

அசுத்தாத்துவாவி லதிகாரியான அநந்தேஸ்வரர்
 ஆத்மாக்கட்டுத் தேகாதி சித்திரிமித்தம் மாயாதத்வத்தி
 லிருந்து நேரிடவும் கலாதிதத்வ வழியாகவும் எதை எ
 ந்தக் காரணத்திற்காக எவ்விதமாகக் கூட்டிவைக்கிற
 ரோ அது அவ்விதமாகவே யிப்போது சொல்லப்படு
 கிறது. (௨)

க0—வது, கலாதி ப்ரகரணம்.

எஎ

கதபுஸதி ரணோமிபுதா விஹீ வெ
 ஸாஸதிவக் | தஜஹதயா ஸெ-ஷ-
 நானாதி மிரந-மு ஹா || ந

ஆத்மாவினது கர்த்ருசத்தியானது சிவசத்தியை
 ப்போலவே நித்யமாயும் வியாபகமாயு மிருக்கின்றது.
 ஆனால் மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருப்பதாற் செ
 ய்யவேண்டிய காரியங்களி லீஸ்வராநுக்கிரகமின்றி பிர
 வர்த்திக்கிற தில்லை, (க)

தஜந-மு ஹகனுகம் கௌவு-தெ
 ஜஸம் ஹா: | ஜாயா-விக்ஷாஹு க-ஸ-
 தெ ப்ரவதஜ்ஜம் பரஹி தக் || ச

ஆகையா லாத்மாநுக்கிரக நிமித்தம் அநந்தேஸ்வர
 ர்முதற் பிரவிருத்திஹேதுவாய்ப் பிரகாசரூபமான கலை
 யென்னும் தத்வத்தை மாயையசேஷாபித்துத் தோற்
 றுவிக்கிரார். (ச)

தெந ப்ரஜீவகஸ்தெ ந தஜாஹ்விதெ
 ரணோ: | ப்ரகாஸயதெ ஜகஜிஸம் விஜா
 ய-ஜிஜிர்ஸவநடி || ௫

தீபத்தை யொத்த வந்தக் கலையாலே அநந்தே
 ஸ்வரர் மலத்தால் மறைக்கப்பட்ட சைதன்யமுள்ளவாத்
 மாவிற்ருக் கன்மமான விருளைநீக்கி யேகதேசம் பிரகா
 சிக்கச் செய்கிரார். (ரு)

கௌ ஹதெஷ்யொ யாதௌ ஸௌவ்யொ
நெஷ்யொ ரணௌஸௌ | ஸௌதாரணௌ
ஸௌ ரணௌஸௌ கௌவ்யதீதஸௌகௌ || ௬

கல என்னும்முதனிலைக்கு நீக்கலும் நியமித்தலு
ம் அர்த்தமாகையால் அந்தக்கலையே இருளைநீக்கி நியதி
ருபமாய் போகநியமனத்தையுஞ் செப்பும், நியமிக்கும்
போது நியதிதத்வ மாகும், இதனால் நியதிதத்வமும்
சொன்னதாயிற்று. (௬)

ஹதெஷ்யௌவ்யொ விஷ்யொ ஸௌவ்யொ
நதௌவ்யௌஸிதௌ | ஹௌம கியாவியௌ
ஜௌநாநிஜௌஸௌ கதௌகௌரகௌ || ௭

இவ்வா றிந்தக்கலையு மாத்மாவும் பேதமற்றது
போ லொன்றாகச் சேர்ந்து போகக்கிரியைகளிற் கர்த்
தாவாயுங் காரகமாயு மிருக்குமென்பர். (௭)

ஹவௌ வ்யதிகியௌஸிதௌ ஹதௌஷ்யௌ
மௌவ்யௌஸிதௌ | ஹதௌஷ்யௌ ஹ
வ்யௌஸிதௌஸிதௌஸிதௌவது || ௮

இவ்வாறு வ்யக்தமான கிரியாசத்தியுள்ள வாத்த்மா
வானவன் விஷய தரிசனத்திற் காகத்தானே கரணசத்
தி யில்லாதபடியால் ஞானத்திற் கீஸ்வராதுக்ரஹத்தை
யபேக்ஷிக்கிருன். (௮)

தடிஹு-ஓ க்ஷோஹயிக்ஷஸுஃ கவாமேவ
ஜநிக்ஷயாடி | தக்ஷம் விடிவாவு ஸுஜக க
ரணஃ ப்ரஸாதிநஃ || ௯

அவனியித்தம் அநந்தேஸ்வரர் தத்வமுண்டாக்க
யோக்யமான கலையை க்ஷோபிக்கச் செய்து அத்மாவிற்
கு முக்யகருவியான வித்தையென்னுந் தத்வத்தை சி
ருஷ்டித்தார். (௯)

தெந ப்ரகாஸாருவெண ஜநஸகி
ப்ர ரொவிநா | ஸவடகாஸகநி ஷாடி
மெவகி விஷயம் ப்ரடி || ௧0

ஞானசத்தியைப் பிரகாசிக்கச் செய்யாநின்ற பிர
காசரூபமான அந்த வித்யாதத்வத்தாலே இந்திரியாதி
சர்வ காரகங்களாலு மறியத்தரும் விஷயத்தை யாத்மா
அறிகின்றான். (௧0)

தடிஹி வுதஹிஹி டிஷாஸெ-ஓவ
விவாவிதஃ | நெகித ஜநகாராஹ
தஸாஹிவா ஸுஜக ப்ர ஹஃ || ௧௧

அவ் வித்யாதத்வத்தா லபிவியக்தமான சைதன்ய
சத்தியுள்ள அத்மா வானவன் விஷயத்தை யறிந்தபோ
திலும் அபிலாஷையின்றி போகத்திற் பிரவர்த்திக்க
மாட்டா னாதலாற் பிரபுவாகிய வனந்தேஸ்வரர் அந்த
அபிலாஷையை யுண்டாக்கும் ராகதத்வத்தை யந்தக் க
லாதத்வத்தி லிருந்தே யுண்டாக்கினார். (௧௧)

ஸதெந ரஜிதொஹாமு ॥ ௨௧ ॥
 விஸுஹது | சூர்தெந வஹாநொ
 விஸாம பிமஹதி || கஉ

அவ்விராகத்தா லபிலாஷைகொண்ட வாத்மாவா
 னவன் அசுத்தமா யிருந்தபோதிலும் போக்யத்தை வி
 ரும்பிக்கொண்டு புசிக்கிறான். புசிக்கும்போது வைரா
 க்ய மடைகிறதும்பில்லை. (கஉ)

ஹதிபு வுதஃ கரணெஃ காயநா
 ருருமெ ஸஹ வநெஃ | ஹமஹ
 விஷா நாவஹெஃ ஹமாநு காவாநவ
 தி-நஃ || கங

இவ்வா ருத்மாவானவன் தேகங்களோடுகூடிய பூ
 த தன்மாத்தினை யாச்ரயமாகக் கொண்ட விந்திரியா
 தி கருவிகளுடன் கூடி போகத்திற பிரவர்த்தித்த போ
 திலும் போகபூய்களிற் போகங்கள் காலத்தை யநுசரி
 த்திருக்கின்றபடியால் காலமின்றி போகங்களைப் புசிக்கி
 றதில்லை. (கங)

சூரபாடி ப் துயஸுபாஸ-ஃ கா
 ஹாபா ஸஹஸுவஃ | கமய ஹஸஹ
 காமா ஹியதூ நியதா பஸு-ஃ || கசு

நொடி கூணம் நாழிகை என்பது முதலான விவ
கார ஞானத்திற்கு நியித்தமான காலமென்னு மோர்
தத்வம் மாயையிலிருந் துண்டாய் நியதிதத்வத்தாலே
தானுதித்தகாலந் துவக்கிச் சங்காரகாலம் வளாயில் நிய
மித் தடக்கப்பட்ட பசுவாகிய வாத்த்மாவைப் போகத்தி
ற் பிரவர்த்திக்கச் செய்கையால் காலமென்னும் பெயர்
பெற்றிருக்கிறது. (கச)

சங்கை.

ஸஸாயநஸு ஹொமஸு கஜேசு
தயாஜமஃ! கெவி னியாபிகுக்ஜே யஜநு
உதிரிவுதெ || கரு

போக்தாவான வாத்த்மாவிற்கு அவர்யமான போ
கமும் அதன் சாமக்கிரியையும் கன்மாதீன மாதலாற்
கன்மமென்ப தவச்யம் வேண்டியிருப்பதா லதுவே
போக்யமனத்தையுஞ் செய்யட்டுமே, அதற்காக நியதி
யென்னு மதிகமாக வேறொரு தத்துவ மொப்புக்கொ
ள்வானே என்கிறார்கள். (கரு)

உத்தரம்.

ஹொமொக்யு ஸ வுத சுபா நா ௦
ஹொவிகஜே நீஷநுநஃ! கஜெஜுவாஸு
ஸரீராதி ததஸுவு ஜவாக்யுக்ஜு || கரு

அப்போது சகல தத்வங்களும் போகத்திற் குப
யோகப்படுவது கன்மாதீனமே யாதலாற் கன்மமொன்

றே போதும், மற்றவை யொன்றும் வேண்டாம்; அவ்
வாறாகிற் சரீரேந்திரியாதிக ளெல்லாம் வியர்த்தமாக
வேண்டி வரும். (கக)

சுய றெஹாதி ஸாவெக்ஷம் தக்ஷ-
தக்ஷம் ப்ரஸாபகஸு | ததொ நியதிஸா
வெக்ஷ றஸ-கஜ-நியாஜகஸு || கள

சரீராதிகளை யபேக்ஷித்தே யந்தக் கன்மமானது
புருஷார்த்தத்தைச் சாதிக்கு மென்னில்? அப்போது
நியதியையு மவச்ய மபேக்ஷிக்கும் நியதியே கன்மநி
யாமகமா யிருக்கவேண்டும். (கஎ)

ப-ஹஸ்கம் ததவ்வாஹகஸு ப-
பு-தய நியதிநஸு | சுவ-ஹகஸு
யாநாஹி ஹஸ்வநெ ரு-ஹஸஸு யஸு || கஅ
புருடனென்னும் ஞானத்திற்கு நிமித்தமாகிய பு
ருஷத்தத்துவமானது அம் மாயையிலிருந்தே யுண்டா
யிற்று. அது பிரதானமுதலான தத்வங்களை யெல்லா
ம் வியாபித்துக்கொண்டு புவனமார்க்கத்தில் வாமதே
வாதி ருத்ரர்களுக் கிடமாகவிருக்கும். (கஅ)

ததஃ ப்ராயாநிகா தக்ஷம் கவாதகவா
ஹி ஜீஜநகஸிஸவ-ப-நி நியாநஸு யதக்ஷ
மளணஸு காஸணஸு || கக

புருடத்தவ முண்டான பின்பு தன்மாத்தாயைந்து,
மகத்து அகங்கார யிரண்டு, இவ்வேழிற்கு மாதாரமான

குணதத்வத்திற் குபாதான காரணமாகிய அவ்யக்த தத்வத்தை கலாதத்வத்திலிருந் துண்டாக்கினார். (கக)

தெதாஸகி ஐவொஹாம் மள
ணம் ஸகும் ரஜஸ்தி | தயுத்யம் ப்ரகா
ஸாஹம் ப்ரவிஜா வனவஹுயஸா || ௨௦

அவ் வயயக்தத்திலிருந்து புத்திக் குபாதானகார
ணமாகிய சத்வம் ரஜசு தமசு என்னு முக்குண ரூபமா
ன குணதத்வத்தை யுண்டாக்கினார். அம் முக்குணங்க
ளின் செய்கை பிரகாசம் பிரவிர்த்தி நியமம் என்பவை
பிரசித்தங்களே. (உ0)

சூயொமணா ஸுயாநிஷுக ஐகூன
 டிவிபொமதா: ணமெகக ஸூ-கிரெத
 ஷாப வுதயாயிகு நிஷந்நா || ௨௧

குணங்கள் மூன்றாயிருந்தபோதிலும் அவை பிரி
யாமலிருப்பதால் குணதத்வமொன்றே! ஆனால் சாத்
விக ராஜஸ தாமஸம் என்று குணங்களைத் தனித்தனி
யாகச் சொல்வது அவ்வக் குணங்களின் செய்கை மி
குதியாலென வறிக. (உக)

நததிலி ஐமதுலி நஸ-கினி டெவ
தநடி | யனாவாபம் ம-மெனய-புலி
மெனகொவா திஸ் கொம-ணம் || 22

முக் குணங்களால் வியாபிக்கப்படாமலும் கலந்த
ஒரு குணமாவ தில்லாமலும் யாதொரு ஜடபதார்த்த
மு மிவ்வுலகத்தி லில்லை. (உஉ)

வ-பிதகவ னுதொ நாநாவாவ வ
தபுடவகூணடு | வர னுதொ நொ னொ
மஹ வகூ ஸோணாகு-ஸுஸு ௨௩ || ௨௩

அந்தக் குணதத்வத்திலிருந்து மேற்சொல்லும்
பாவப் பிரதயயங்களைக் குறியாகக்கொண்ட புத்தி தத்
வத்தை யுண்டாக்கினார். அந்தப் புத்தி தத்வமானது மே
ற்சொல்லும் விஷயங்களோடுகூடி ஆத்மாவிற்குநேரிட
போக்யமாகும். (௨௩)

வாவாவ-பிதக-ணா யஜுஜோநவெ
ராமபு ஹ-தயஃ | ஸாதிகாவபு தபுயெ
நெதெ ராமபு-ஹுஜு தாஸிஸாஃ || ௨௪

பாவங்களாவன? புத்தியின் குணங்கள். அவை
யாவன? தருமம் ஞானம் வைராக்யம் ஐஸ்வரியம் இந்
நான்கும் சாத்விகங்கள். அதருமம் அஞ்ஞானம் அநை
ஸ்வரியம் இம்மூன்றும் தாமசங்கள். அவைராக்கியம்
இவ்வொன்றும் ராஜசம் ஆக—அ. (௨௪)

புதபா ஸுத-வாடாநா ஸுஷுள
நவவத-ம-ணாஃ | ஸபவனுவ வி
வாதா ஸிபு-பா-வம-ஸொ-மெ || ௨௫

பிரத்யயங்களாவன? அந்தத் தருமாதிகளா வுண்
டான சித்தி முதலானவை தனித்தனி வர்க்கமாக-
அ-கூ-உஅ-நி-ஆ-நி0 - விதமாகப் பரசித்தமாகச் சொ
ல்லப்பட்டிருக்கின்றன. (உரு)

பாவாதிகட்கு லக்ஷணம் வருமாறு:—

ஸாண்டிகா வெநயிகா: பாகுதா

ஹ ஹஜ்ஜொணா: |

உரு9

இந்தப் பாவங்கள் சம்சாரியான வாத்மாவிற்குச்
சாம்சித்திகங்கள் வைநபிகங்கள் பிராகிருதங்கள் என
முன்றுவிதமா யிருக்கும். (உரு9)

அவையாவன:—

விஸிஷ்டயஜ-ஹ ஹார ஹஜ்ஜிவித

வெதஸா: | ம-ஹ ஹாண்டிகொ ஹாஜ்

ஜெஹாவாயெவ் ப-ஹவ-வச || உசு9

சிறந்த கோபில் குள முதலானவை செய்வித்த
தருமவாசனையால் நின்மலமான சித்தமுள்ளவர்கட்கு
த் தேகநீங்கின பின்பும் முன்போலவே பிரகாசிக்கும்
குணம் சாம்சித்திக மென்னப்படும். (உசு9)

ஹாகயீ ம-ஹ ஹாண்டிகொ ஹா

ஜிவெநயிகொ ம-ஹ: | ஹஜ்ஜி-ஹா

வெநயிகொ ஜெநாவாத்ம-ஹவ-வச || உஎ9

லோகத்தார் புத்தியாலும் குருமுகத்தாலும் சா
ஸ்திரத்தாலும் பிரகாசிக்குங்குணம் வைநபிக மெனப்

५५

மீனாகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

படும். அது, மனோ வாக்குக் காயங்களின் வியாபாரங்க
ளால் வருவது. (உளம)

பூகூடுதொ ஷேஹஸ்யொமே வு⁹த⁹

ശബാളിബോധവക് |

29

ஸ்வப்ன முதலானவற்றைப்போல் தேகமீருக்
கும்போது மாத்திரம் தோற்றிக்கொண்டு அப்பால்
தோற்றம லிருக்குங்குணம் பிராகிருத மென்னப்ப
டும். (உஅ)

அவைகளின் பயன் வருமாறு:—

ஸமெ-பாஜ-கீ: ப்ராசுதகூர் வீவா
தள யொநிகூநி நிபுநய ப்ராவிஸ
நள | ரகுமெவஷசு-பா மெவநய ப்ரா
கூமெதஷ- ஸம்வடிபுனெ ஸவிவாத:
கூமெண || உகூ

வைநபிகப் பிராகிருத தருமதி குணங்களால்வரு
ம் பயன்களாவன ? தருமத்தால் ஸ்வர்க்கமும் ஞானத்
தால் முத்தியும் வைராக்யத்தாற் பிராகிருதி லயமும் ஐ
ஸ்வரியத்தால் தடையில்லாமைமும் அதருமத்தால் திரி
பக்கு முதலான யோநிப்பிராப்தியும் அஞ்ஞானத்தால்
நாகமும் அவைராக்யத்தால் பந்தமும் அநைஸ்வரியத்
தால் தடையு முண்டாகின்றன. (உசு)

வழிகாந்திஸ்குப் பரிஜாநயொமொ

ஹொமாநிஹாவியவஸ்வயுபாயஃ | ஹொ
மாஸகி ந-புகுதிஹெ-ஹெஸி வி-வஸு
ஸ-பா ஹெஷ- ஸாஹிபிகெஷ- || ௩௦

சாம்சித்திக தருமாதி குணங்களால் வரும் பயன்க
ளாவன? தருமத்தால் தேவதா வசீகரணமும் ஞானத்
தால் அவ் விஷயஞானயோகமும் வைராக்யத்தால் போ
கத்தி விச்சையில்லாமையும் ஐஸ்வரியத்தால் விக்நங்களி
ன் நீக்கமும் அதருமத்தால் போகத்தி விச்சையும் அஞ்
ஞானத்தால் தாழ்வும் அவைராக்யத்தால் தேகப்பிராப்
தியும் அநைஸ்வரியத்தால் விக்நமு முண்டாகின்றன.

பத்தாவது,

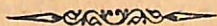
கலாதி (காரிய நிருபண) ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆஸ்ஸோகம்—கஅரு.ம.

சிவமயம்.

கக—வது, பிரத்யயாதி ப்ரகாணம்.

சுமலிபூதி வம்மாணம் சொக்
வாநாநயக்கண்ண ! சுமுதெ விவ்வொ
நான்குக் கவிரைகெடு பூவெழுந்த||

இனி, சித்தி துஷ்டி அசக்தி விபர்பயம் என்னு
நான்கு பிரத்யய வர்க்கங்களையும் முன் சுருக்கமாகத்
தொகையாகக் கூறியபடியால் நன்றாகத் தெரியும்பொரு
ட்டு விரிவாய் அவைகளின் பொதுவிலக்கணஞ் சிறிது
சொல்லப்படுகிறது. (க)

பெருநகரத்திலிருந்து விலகியுள்ள
 மலையாளத்திலிருந்து விலகியுள்ள
 மலையாளத்திலிருந்து விலகியுள்ள ॥ ௨

புருடன் ஆவ்யக்தம் வியக்தம் இவைகளின் விஷயமாகத் தோற்றும் புத்தியானது, சித்தியென் றிவ்விடத்திற் சொல்லப்படும். தான் பயன்பெறும் விருக்கையிலும் பெற்றதாக ஆத்மாவிற்குத் தோற்றும்புத்தி ஆடியென்னப்படும். (உ)

சுஸ்தி: காரகாவாயெ ஸடிசு-ரா ப்
ஹவிஷ-தா|கிணிக் ஸோநுதொநுத்
உகிரநு வியய-ய: ||

கக—வது, பிரத்யயாதி ப்ரகரணம்.

२। कू

அந்தக்கரண பஹிஷ்கரணங்க ளில்லாவிடில் விஷய
மிருக்கையிலுங் கண்டறியாமை அசக்தியென்னப்படும்.
சிறிது பொதுவான தருமத்தைக்கொண்டு வேறென்
றை வேறென்றாக அறிவது விபரீதமென்னப்படும்.

புகாஸு கதயாவியி வு-காஜெ ஸுகு
 ஹாவஜா! புகாஸு க-பு புவத க்லா டி
 ஜெஸு புவவாவியு ||

அவற்றுள் சித்தியானது விடத்தமுதலானவற்றைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் பிரகாசமான சத்வரூபமாகவும் பிரகாசார்த்தத்திற் பிரவர்த்திக்கிறபடியால் பிரவர்த்திரூபமான ரஜோம்சமாகவு மிருக்கும். (ச)

த-விதிபுரா ஸர-குபகா த-தொ
த-ண நி-நா | ஸ-பர-குப த-யா
ஸ-ஹ-ஸா-க-ப-வ-ய-த- || ௩

துஷ்டியென்பது பொய்யாகையால் தாமசமாகவும்
சுகரூபமாகத் தோற்றுவதால் சாத்விகமாகவு மெண்
ணப்படும். (௫)

சுஸ்தி ரபு வுதகூ தாஜலீ டி-ஃவ
லாவதஃ । ராஜஸுவி ம-ணாஜிஷ்டஃ
காபெ-டு கரணஸ-ஸுயஃ ॥ சு

அசக்தியென்பது விஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாமையால் தாமசமாகவும், துக்கமாவதால் ராஜஸமாகவும்

சொல்லப்படும். காரணத்தின் குணங் காரியத்தில் தோ
ற்றுமாதலால் ரஜசின் குணமாகிய துக்கம் அசக்தியில்
தோற்றுவதால் ராஜசமென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். கூ

விபப்யஸ ஸஜோயொமி திஷ்யாஸு
வதயா ஸஹ ஸாஜாந்ய ஜாநா கரஹ
ஸாக ஸக்வாதேதி விநிஸிதஃ || எ

விபர்யயமென்பது பொய்யுருவமாகையால் தாம
சு மென்னப்படும். பின்னும் பொதுப்பட பிரகாசரூப
மாகையாற் சாத்விகமென்று நிச்சயிக்கப்படும். (எ)

ஐகிவஹி ப்ரகாஸாயம் ஹவப்ரத்ய
ய வக்ஷணஃ | ஸொய ஹத்யஹதெ
ஸொய வுக்ஷிஹி தயாவஸொஃ || அ

இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லப்பட்ட பாவப் பிரத்
யய ரூபமான புத்தியின் பிரகாசமானது சம்சாரியான
வாத்மாவிற்கு அறிவுதோற்று மீடமாகையாற் போத
மென்று சொல்லப்படும். (அ)

காபிலமதத்தை யனுசரித்துச் சங்கை.

ஹஹிஸெஹாய நிஜிதனௌ திஷ்யாத
துக்ஷிந்ஹதெ | ஸாமொவி ஸத்யவெ
ஸாமெஹ கவாயொமி கஸொகிகி || கூ

சொல்லியவழியாய்ப் புத்தியே போதத்திற்கு நிமி
த்தமாகுமேயாகில் அப்போது வித்யாதத்வமும் போ

கக—வது, ப்ரத்யயாதி ப்ரகரணம்.

கக

தநிமித்தமாதலா லது மிகையாகவேண்டும். பின்னும் புத்தியின் தருமமாகிய அவைராக்யமென்னும் பாவமே அபிலாஷையைத் தரும்போது கஸ்தத்வத்தி லுதித்த ராகதத்வ மென்ன செய்யவேண்டும். (க)

இதற்குத்தரம்.

வஜ்ஜகாஹ ஸஹாவே வஜ்ஜக யஜி
வாஹுகுடி | ஜெநாஜெவாஹ ஸஹாவே
ஸத்யீர வஜ்ஜகுகா || க0

போத வியஞ்சகமாகிய புத்திதத்வத்தால் வித்யாதத்வம் வியர்த்தமென்று சொல்லில்? அப்போ துன்மதத்திலும் மனதோடுகூடிய இந்திரியங்களாலேயே போத முண்டாகும்போது புத்தி வியர்த்தமாகவேண்டும். ஒரு காரியத்திற்கு வியஞ்சகங்களான பதார்த்தங்களில் ஒன்றாலொன்றை வேண்டாமென்னில்? எங்கு மிப்படி வருமாதலால். (க0)

சுமெயவம் ஸு—வதெ கெலிக் கரண
சு வவக்ஷயா | ஸொவிஜெவெ ஜெநஜ்ஜ
ஜெஷ்டு பகெஷாமெந காஹிகு ஸுஜதம் || கக

சிலர் புத்தியை வியஞ்சகமென்னாமல் கரணமென்று சொல்லி வித்தையும் போதகரணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையால் புத்தியாகிய கரணத்தால் வித்தையாகிய கரணம் வியர்த்தமாகுமென்கிறார்கள். அந்

கூஉ

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

தப்பகூத்திலும் இந்திரியங்களாகிய கரணங்களாற் போ
தமுண்டாகும்போது மனதாகிய கரண மென்னத்திற்
கென்னு மாசேஷப மிப்படியேவரும்.

ஆகையாற் சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்க ள்ரு
க்கையிலும் மன்தும் வேண்டியிருப்பதுபோல் புத்தி
தத்வ மிருக்கையிலும் வித்தியாதத்வமும் வேண்டுமெ
ன்பதற்கு யாதொரு குற்றமும்இல்லை. (கக)

சுடுஷக விநியொயிஷு ஸதெதுக
உதிரியுதெ | ஸ்ராசுதுகாணிவாடி
டி ததொலி ஞாஸுதுஸுநு || கஉ

மேலும் ஒருகாரியவிஷயத்தி லிரண்டுவஸ் துப
யோகப்படும்போது ஒன்று மிகையென்று சொல்லில்?
அப்போது புருடனுக்கு போக்யார்த்தத்தைச் சாதிக்கு
ம்விஷயத்தில் காது கண் கை கால் இவைமுதலானவை
வெவ்வேறு அர்த்தத்தைச் சாதிக்கிறதாகவேண்டி வ
ரும். சப்தாதிவிஷயம் வெவ்வேறுதானே யெனில்? அ
வைகளாற் புருஷனுக்கு வரும்போக மொன்றாகையா
லென்றது. (கஉ)

நடுஷக விநியொயிஷு விஜாஸு
ஸுதுகா கமுணுந! விநியொமா ஞாசாரா
நுதுஷா நெகஸாயுதா || கங

மேலு மவ்வா றிந்த வித்தை புத்தி தத்வங்கள் ஒ

ருவிஷயத்தி லுபயோகிக்கவில்லை. அதற்கு வெவ்வே
றுபயோக மிருக்கும்போது அநேக சாதனங்களால் ஒ
ருகாரியஞ் சாதிப்பதில் குற்றமில்லை. (கக)

அஃதெங்ஙனமென்னில் ;—

விடி^{யா} வ^தகாண^{ஹி}வி^{ஹி}ந^{ஹி}ஹா^{ஹி}க^{ஹி}
ஸாக்ஷ^{மொ}வராது | ஸீக்ர^தய^பவ^{ஹி}
ய^{ஹி}த^{ஹி}ஸ^{ஹி}காண^{ஹி}ஹி^{ஹி}க^{ஹி}தா || கச
உதி^{ஹி}ஹி^{ஹி}ந^{ஹி}தா || கசஸஉ

அணுவினது சிற்சத்தியை வியக்தமாக்குவதே வி
த்தையின்காரியம், பின்புபிரேரிக்கப்பட்ட இந்திரிய வி
ஷயங்களைத் தன காக்கிக்கொண்டு புத்தியானது புருஷ
னோடு கூடிய கரணமாகிய வித்தையாற் கிரகிக்கப்படுகி
ன்றது? ஆகையால் வித்தையைவிட புத்தி வேறேயாக
வேண்டும். (கச—கசஸஉ)

இதுவரையிற் புத்திக்கும் வித்தைக்கும் பேதத்
தைச்சாகித்து, இனி அவைராக்யமென்னும் புத்திதரு
மத்திற்கும் ராகதத்வத்திற்கும் பேதஞ்சாதிக்கின்றார்.

ஸாமொ நமளண^{ஹி}வி^{ஹி}ந^{ஹி}ஹா^{ஹி}க^{ஹி}
ஹொ^{ஹி}க^{ஹி}த^{ஹி}ஹி^{ஹி}தா || கச
ஹதஃ || கரு

அபிலாஷையை யுண்டாக்கும் ராகதத்வமானது புத்
திதருமமான அவைராக்ய மாகமாட்டாது, தன்மைவே
றுபட்டிருப்பதால். அதாவது புஷ்பசந்தன ஸ்திரீரூப

மான போக்யமாயிருக்கை அவைராக்யம். அதற்குபோ
ஜகமா யபிலாஷையைக்கொடுப்பது ராகதத்வம். ஆகை
யால் அவைராக்யம் பாஹ்யவிஷயாகாரமா யிருக்கிறது,
ராகதத்வம் ஆந்தரமா யாத்மாவி லிருக்கிறது. அதுவு
மிதுவென்னில் விஷயமிருக்கும்போது ராக மவச்ய மி
ருக்கவேண்டும். அப்போது யீதராகனென்னும் ராகமி
ல்லாத புருஷனே யில்லாமற்போகவேண்டிவரும்; ஆ
கையால்வேறே. (கரு)

ராமொக்ய-ஃ ஷ்விவாஷொ யொந
ஸொஷி விஷயயொஃ । கரு

சிருக் சந்தனாதி விஷயங்களி லபிலாஷ ஹேதுவா
ன ராகமென்பது புத்திதருமமான அவைராக்யமாகவும்
பாஹ்யவிஷயமான சந்தனாதி யாகவு மாகமாட்டாது. பு
த்திதருமானால் போக்ய மாகும், விஷயாகாரமானால்
பாஹ்யமாய் ராகமில்லாதவனையில்லாமற் போகவேண்
டிவரும்; ஆதலால். (கரு)

கஜாஸ-ஃ வ்யாபக-ஃ கஜ-ஃ கஜிதெ
வீதாநயக । கசு

ராகதத்வ மேற்பட்டிருக்கையிலும் கன்மமானது
போகாதி விசேஷத்திற்காக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய
தாயிருப்பதா லந்தக் கன்மமே அபிலாஷ ஹேதுவாக
ட்டுமே, ராக மேகிற்கென்னில்? (கசு)

கஜ-ஃ கெவலஸொநாந-ஃ மியதா
வெவ-ஃ ஷ்விஷ-ஃ । கசு

கன்மமானது தனித்தொரு காரியசாதக மாகமாட்
டாதென்று நியதி ததவஞ் சாதிக்கும்போதே சொல்
லியாயிற்று. ஆகையாற் கன்மமானது தது கரணதிகளை
வேறுவேறு விசித்ரமாக்க மாத்திரம் ஏதுவே யல்லது
ராககாரியமான அபிலாஷையை யுண்டாக்க மாட்டாது.
ஆகையா லபிலாஷ ஏதுவாக்க லானையமான ராக த
த்வ மவச்ய மொப்புக்கொள்ளவேண்டும். (ககூழ)

ஆனால் ராகத்தைப்போல த்வேஷமும் வேறுத
த்வ மாகட்டுமென்னில் அவ்வாறன்று. ராகத்தால் வி
ரும்பப்பட்ட ஒருவஸ்து தடைபட்டால் த்வேஷமுத
லானவை யுண்டாவதால் த்வேஷமென்பது ராகத்தா
ல் வந்த பிரவர்த்தி விசேஷமே, வேறுதத்வ மல்ல; ரா
கமுந் த்வேஷமு மொன்றுக்கொன்று விரோதியாகை
யால் ஒரு புருடனிடத்திற் கூடியிருப்பது கூடாதென்
னில்.

ஜொஷ ஸஹாநவஸூநா ந ராஸா
ஜொ ஜெஷாநாமயொஃ । கௌ

ராகமுந் த்வேஷமு மொரோகாலத்தி லுண்டாகி
றதில்லை யாதலால் ஓரிடத்தி லிருப்பது குற்றமில்லை.

ஸவ-ஸூ ஸவ-ஜா ஸவ-ஜா ப்ரவ
தி ஸ-பஸ-ஜிஜா । ப்ரவ-தஸூ ஸ-
ப-ஹ-ஹ-ஜொஹொவா வ-ப-பஜாய
தெ ॥ கஅ

ஏனெனில்? எல்லோருக்கு மெப்போது முண்டா
கும் விஷயப் பிரவர்த்தியெல்லாம் சுகமென்கிற புத்தி
யாலேயே யுண்டாகிறது. பிரவர்த்தித்த பின்பு காலகன்
மாதுகுணமாகச் சுகமாவது துக்கமாவது மோகமாவது
உண்டாகிறது. (கஅ)

புவுத நனாஃ செஷா ராபஸ
சு பஞ்சபகாஃ | செஷாசெஸ ப-
நயெ-ந விய-வ ஷெ-மகாஸண- || தக

பிரவர்த்தித்த பின்பு த்வேஷ முண்டாகிறது. மு
ன்னமே ராக முண்டாயிருக்கிறது. துவேஷம போன
வுடனே மீட்டும் ராகமுண்டாகிறது. இவ்விரண்டி லெ
து வலியதோ வது தோற்றுகிறது. ஆகையா லோரிட
த்தி லிருப்பது குற்றமென்பது கூடாது. (கக)

இதுவரையிற் பிரசங்க சங்கதியால் ராகதத்வத்தி
ற் குடபத்தி கூறி, இனிப் பிரகிருதமான ஆங்கார தத்
வத்தைக் கூறுகின்றார்.

சுய வுதாநாசு ப-பெ ம-பெ-
ஹசு கஸண மி-த- | வு-பா-பு-
செஷ-செ ஸா-ர-ப- வனுபாயவ- || ௨௦

புத்திதத்வத்தி லிருந்து சேதனனுக்கு முயற்சி
யுண்டாகக் கருவியான ஆங்காரமென்னுந் தத்வ மு
ண்டாகின்றது. அவ் வாங்கார தத்வத்தின் வியாபாரத்

கக—வது, பிரத்தியயாதி ப்ரகரணம். கௌ

தாம் சரீரத்தி லுண்டான பிராணாதி யைந்துவாயுக்களு
மசைகின்றன. (உப)

அந்தப்பிராணாதி வாயுக்களாவன?—

புராணாவாநா டயஸைத—விநா வு
தெநது வஸைதஃ | வுதூ—ஸௌந்ம
உதொ ஸாஜாஜ மிஸொயமே || உக

பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமான
ன் என்று வியாபாரபேதங்களா லேந்துவித மாகிறந்து.
அந்த வியாபாரத்தைச் சிறிது சுருக்கமாகச் சொல்கி
றேன்; கேளும் பரத்வாஜ மஹாருஷிபே! (உக)

வுதூ, புணயநுநாஜ யதஜீவந—
அதெ | யதஜீவந ஜீவித—ஸௌ—
ஜத—ஸௌ—ஜத— || உஉ

தசு—ய—ஸ—அதெ புராண—பு
ணைவா புராணயொமதஃ | வித—ஜ
வாஹிகெஸுதா புராணஸு—கௌஸ—|| உந

அவற்றுள் பிராணவாயுவின் வியாபாரமாவது; இ
ருதயத்திலிருக்கும் வாயுவை வெளியில் துவாதசாந்த
ம் வரையிற் கொண்டுபோகுதல் ஜீவித்தல் புருடன் ஆ
லோசிக்கும்போது குருடுபோல புத்தி தேடுதல் சரீர
பலம் சைதன்யத்திலும் கலாதி கூழித்யந்த கத்வசரீரத்
திலும் பலருப சத்தியிலும் சூரியகலை சந்திரகலைகளி

கூஅ

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

லும் வர்த்திப்பித்தல். இவை பிராணவாயுவின் வியாபாரம். (உஉ—உ௩)

தயா பநயநஹுத வீதவிணகுத்
 ரெதஸாஃ | கூவகுஹ வாநஸஸேந தீ
 யதெ ததீஷிஸிஃ || உச

புசித்ததினுடையவும் குடித்ததினுடையவும் வி
 காரமாகிய விஷ்டை மூத்திரம் சுக்லம் இவைகளைக் கீ
 மேதஸ்ருதல் அபானவாயுவின் வியாபாரம். (உச)

ஸஜகதெதா ஸபாநஸு ஸஜகெந
 ஸஜபகுணஸு | கூவகுஹ ஸஜந ஹதஸு
 தெர வுரெநா விநஜநாதநொஃ || உ௫

அன்னபானங்களை நான்கு பக்கத்திலும் சரிப்படு
 த்தல் சமானவாயுவின் வியாபாரம். சரீரத்தைச் சந்தி
 களில் வணங்கும்படிச் செய்தல் வ்யானவாயுவின் வியா
 பாரம். (உ௫)

வீவக்ஷா யத பகுபெகுண கொஷ
 வெஜாஜ மஹயநெஃ | வாமிஷ்டிய ஸ
 ஹாயெந கி யதெயெந வணகுதா || உ௬

ஸஜஜாந ஸுரீரெஸிது ஸாநம் யஜு
 ஸு யாஸணெ | ஜபம் ஹம் வாஹுஸெ
 ஷு வதஜா ஸுநாத ரெஸிதம் || உ௭

ஹ்ருதயாகாசத்தி லுண்டாகிய வோசையை வசனி
க்கவேண்டுமென்னு முயற்சியை முன்னிட்டு வாக்கு இ
ந்திரியத்தோடு கூடி அக்ஷரரூபமாகச் செய்தல் உதா
னவாயுவின் விடாபாரம்.

இந்தப் பிராணாதி வாயுக்களின் ஸ்தானமும் தா
ரணத்தில் இவைகளின் ஜயமும் பயனும் மற்றுஞ்
சொல்லவேண்டிய விசேஷமும் வேறுபாகத்தில் போ
கபாதத்திற் சிவனாலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
(உக—உஎ)

பதினோராவது, பிரத்தியயாதி ப்ரகரணம்

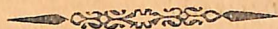
முற்றிற்று.

ஆய்லோகம் - உகஉற.

உ

சிவமயம்.

கஉ—வது இந்திரியாதி ப்ரகரணம்.

சுயு சொஷாஸு-ஓ லிஷுஸு-ஓ ஸுநா
 ந ஸுதா த வனயஸு ! தீர்நிஸி கஷு-ஸு
 கூாடி ஹுயிஷாநீ ஸுதாதிமஃ || க

இனி இந்திரிய தன்மாத்திரை முதலானவற்றை யு
 ண்டாக்கும்பொருட்டு மாயாகர்ப்பாதி காரிகளான அன
 ந்தாதி யீசர்களை யதிஷ்டித்த பதியானவர் ; சத்வாதி
 முக்குணங்கள் மிகுந்த இவ் வாங்காரத்தின் முக்கூட்ட
 ங்களை யிதிவிருந்தே பிரித் தேற்படுத்தினார். (க)

அவை யாவையெனின்?—

தெஜஸை வெகூதா யொ
 நெய் ஹுதா ஸிசுஸுதா ! தெ
 ஹுஸுதாசுகாஷ்வா தாதெஹு ஹு
 தவனுசு || உ

தெஜஸம் வைகாரிகம் பூதாதி என மூன்றுகண
 ங்கள். அவற்றிலிருந்து ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய
 தன்மாத்திரைக ஞுண்டாயின. தன்மாத்திரைகளி லிரு
 ந்து ஐந்துபூதங்களு முண்டாயின. (உ)

ஸ்ரோத்ரம் சுவக்ஷுஷ்டஜீ ஜி ஹா நா
ஸா உ பிநஸாஸஹ | ப்ரகாஸாநய தஸ
க்ஷா வெஜஸஸு ஸஸாதி கஃ || ந

ஸ்ரோத்ரம் தவக்கு நேத்ரம் ஜிஃவை நாசிகை இ
வ்வைந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனதும் பிரகாச ரூப
மாகையாற் சாத்விகங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய
வாங்காரமூஞ் சாத்விகமே! அதற்குத் தைஜஸமென்று
பெயர். (க)

வாணீபாணீ ஹமஃபாயஃ வாடிள
வெதி ரஜோஹவாஃ | கஜாநயா ட்ரஜோ
ஹகுயாநுணொ வெகாஸி கொத்ரயஃ || ச

வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தம் இவ்வைந்து
கன்மேந்திரியங்களும் செய்கையுள்ளவைக ளாகையால்
ராஜஸங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய வாங்காரமும்
ராஜஸமே! அதற்கு வைகாரிகமென்று பெயர். (ச)

ஸஸ ஸஸுஸுஸுருவனு ரஸொமநஸு
வனுஃ | மணா விஸிஷ்டாஸநாத்ர
ஸநாத்ர படியொஜிதாஃ || ந

ப்ரகாஸ கஜாக்ஷுமஃ வெக்ஷண
த்ரஜோஹவாஃ | ப்ரகாஸுக்ஷா ஹகுதாதி
ரஹக்ஷாஸொஷு தாஜஸஃ || க

சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் இவ்வைந்தம்
தத்தங் குணவிசேடங்களைக் காட்டாமற் சூக்குமங்களாய்
ப் பூதப் பிரகிருதியாக மாத்திர மிருப்பதால் தன்மாத்
திரையென்னும் பெயருடையன. இவை பிரகாசரூப
ஞானேந்திரியங்களையும் செய்கையுள்ள கன்மேந்திரிய
ங்களையும் விட வேறாய்ப் பிரகாசிக்கப்படுவதா யிருப்ப
தால் தாமசங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய வாங்கார
முந்தாமசமே! அதற்குப் பூதாதியென்றுபெயர். (நி-சு)

ஹேவ பூவதூகஸீவ்ர ஶாஸிஸம் கவ
யஜி-ஹ | உநஸூஸாஜி விஷய மூஹகா
ஸூவணாடியஃ || எ

ஸ்ரோத்ராதி யிந்திரியங்களை விஷயத்திற் பிரவர்த்
திக்கச் செய்துகொண்டு சீக்ர சஞ்சாரியாய்ச் சங்கற்ப
மென்னும் நினைப்பைக் குணமாகக் கொண்டிருப்பது
மனது. சுரோத்ர முதலான யிந்திரியங்கள் சப்தாதி வி
ஷயங்களைக் கிரகிக்கும். (எ)

வ்ஹநா ஹநஸஹாடி விஸம-ஹ விஹ
கிரியாஃ | வாஹாஹநாஃ பஹந-ஹ வ
ஹேஸத-ஹ ப-ஹத-ஹ-ஹாஃ || அ

வசனித்தல் எடுத்தல் நடை மலவிசர்க்கம் ஆனந்
தம் இவை வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்களின் தொ
ழில்கள். இந்த ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்க ளெல்
லாம் தத்த மாதாரமான விடங்களைவிட வேறுக விருக்

ஜாந ஹக்ஷெயொமாதி சு குயொயி

தயாகு ஶாகு | தயா ப்ரஹ்மி யமவ
சு நாஸூஸ னுரணாடிதே || கக

அந்த மனதிற்கு மிந்திரியங்கட்கு முண்டாகிய சம்
யோகத்தாலே சப்தாதி ஞானமுண்டாகிறது. அதவும்
கிரமமாய்ச் சேருகிறபடியாற் கிரமமாகவே யுண்டாகு
ம். ஒருக்கா லுண்டாவதுபோலத் தோற்றுவது மனதி
ன் சீக்கிர வேகத்தா லல்லது வேறில்லை. (கக)

இந்திரியங்கள் பூதங்களி லுண்டாகின்றன, அங்கா
ரத்தி லல்லவென்று சொல்லும் வாதியை யநுசரித்து
ஆகேஷிக்கிறார்.

மியசாஸு- தயாக்ஷாணி நாநாயொ
நீநி கஸுவிசு | உநாடி வ்ஜகக்ஷாஸு
தயாயா ராஜகாநுவி || கஉ

ஸ்ரோத்ராதி யிந்திரியங்கள் தனித்தனியே ஒவ்
வோர் விஷயங்களைக் கிரகிப்பதால் வெவ்வேறு கார
ணங்களிலிருந் துண்டானவைகளாகச் சொல்லவேண்டு
மென்றும், கந்தமுதலான குணங்களைத் தோற்றுவிக்கி
றபடியால் அவைகட் காதாரமான பிருதிவியாதி பூதம
யமாகுமென்றும் ஒருவாதி சொல்கின்றான். (கஉ)

இதற்குத்தரம்.

தயாஸு- யதிநாடிதே ஸமூணம் கா
ரணானாடி | க்ஷமிஷ்ய ஶய-தாஸு-
ப்ராஹிய-த வராஜிவஸு || கங

தெஜொவாஸி ஶஹீஶ்வஜ் ஶுமாஷ்
தெ ஸாருவக்டு | ததஹீஶ்வஜாஸா
ஸஜா ஸ்வரெ ஸெஷ் தெ தயா || கச

இந்திரியங்கள் தன்காரணமான பூதந்தவிர மற்
றொரு பூதத்தைக் குணத்துடன் கிரகிக்காம விருக்கு
மாயின் அது சரியாகும்; அவ்வாறில்லையே. ஏனென்னி
ல் த்வக் கிந்திரியம் பரிசத்துடன் பிருதிவி முதலான
நான்கு பூதங்களையுங் கிரகிக்கிறது. நேத்திரம் ரூபத்
துடன் மூன்று பூதங்களையுங் கிரகிக்கிறது. அப்போது
மூன்று திரவியத்திலிருந்து நேத்திர முண்டானதாகச்
சொல்லவேண்டும். அவ்வாறந்தவாதியே ஒப்புக்கொ
ள்ளவில்லை. (கஃ - கச)

யெநொவஹு தெயொகூ- ஸத
ஸஜாகூ- ஸஜகாஸண்டு | நபூப ஶு
கஜ-ஜாஷ் ஸெயவ் ஸநஸகதி || க00

பின்னும் எப் பூதத்திலிருந்து எவ் விந்திரிய மு
ண்டாபிற்றோ அவ் விந்திரிய மப் பூதத்தைக் கிரகிக்
குமென்னில்? அப்போது அப் பூதங்களின் கிரியை ஜா
தி சமவாய சம்பந்த முதலானவற்றை இந்திரியங்கள்
கிரகிக்காம விருக்கவேண்டும்; ஆகையா விவ்வாறுசொ
ல்வதில் வீணான பிரயாச ம்வ்வாறுயுண்டாகிறது.

காபாஸு விஸிஷ்டஃ ஸஶ்வம-காவ

வாஸக்யநாஸாரநு விஸிஷ்டதக்ஷஸு
 த கெந திவாயுதெ || கக

தஜஜிஷ்டாவ ருஃவா தஜவநுத
 கிங்குதடி | ப்ராபம் மதுணாதி நாதொ
 ஜெ) ஸஹங்கெ நாவிஷ்டுநா || கக

பின்னும் சரீர த்வாரத்தி லாகாசம் சப்தத்தைக்
 கிரகிக்கு மென்னில்? ஸ்ரோத்திர த்வாரத்தைப்போ
 ல் நாசித்வாரமும் கிரகிப்பதற்கு என்னதடை. அப்
 போது நாசாதித் துவாரத்திற்குச் சப்தத்தைக் கிரகிக்
 கும்படியான அதிருஷ்ட மில்லையெனில்? அப்போது
 ஆங்காரத்தி லுண்டான இந்திரியங்களும் மற்றொரு பூ
 தாதிகளைக் கிரகிப்பதற்கு அதிருஷ்ட மில்லாததால் கி
 ரகிக்கவில்லை யென்பதற்கு என்ன விரோதம். இதற்கா
 க அவ்வப் பூதத்திலிருந்து வந்ததென்று ஒரு நியமஞ்
 சொல்வானேன். அவ்வா ரொப்புக்கொள்ளாவிடில் நா
 சாதி த்வாரமும் சப்தத்தைக் கிரகிக்கட்டுமென்னு மா
 சேபத்திற்கு ஓ ருத்தராமுமில்லை. (கக—கக)

யுதஜமஜெவி ஸதாசுபாசு ப்ரதீதி
 ரநுவஜுவா | திதாசுபாசு திதாசுபா
 ஸ) ஜ்யாயஸிதி ஸஞரய || கஅ

இவ்வாறு யுக்திசொல்லக் கூடாத விடங்களிலும்
 ஆப்தவாக்யமான ஆகமத்தா ஸ்றிவதற்கு யாதொரு

சகவென்று அசைவைக் காட்டுவதாயும், தேஜுவில் த
மதமவென்று எரித்தலைக் காட்டுவதாயும், ஜலத்திற் ச
லசலவென்று ஒட்டத்தைக் காட்டுவதாயும் பிருதிவியி
ற் கடகடவென்று கடினத்தைக் காட்டுவதாயு மிருக்கு
மென்றறிக. (கக—20)

வகு^தவெ^தவா வகாஸ ஞாநனு வசிஸ^த
மு ஹ யாஸணா^த | வாய^தவெ^தஜா^த ஹ^த
தாஸா^தவ^த யாணீநா^தனு வகு^தய^த || உக

இடங்கொடுத்தல் கும்பலாகக் கூட்டுதல் சமைத்த
ல் உண்டையாகச் சேர்த்தல் தரித்தல் இவை ஆகாசா
தி பஞ்சபூதங்களின் வியாபாரக்க ளெனவறிக. (உக)
சங்கை.

ஸ^தஷ^த ப^தம^தண^தவ^தவெ^ததி த^தஜ^தந^தஜ^தொ^த
வ^தவ^தஸி^தத^த | ஸ^தவ^தவ^தத^த ஹ^தவ^தந^து^த கெ^தவி^த
சு^த ஸ^தவ^தஜ^தவ^தகு^தத^த ம^தண^த க^தய^தடி^த || 22

சப்தமானது ஆஸ்ரயமான பேரிழுதலானதை வி
ட்டு வேறிடத்திற் றேற்றுகிற படியால் ஆகாசத்தின்
குணமேயென்று சிலர் சொல்கிறபடியால் எல்லாப்
பூதங்களின் குணமென்று எப்படிச்சொல்லலாம்.(22)
உத்தரம்.

கூ^தந^தஜ^து^த ஸ^தவ^தண^தாகா^தஸ^த க^தய^தடி^தந^து^த
கு^த த^தக^தம^தண^த | வ^தரெ^தஷ^தா^த ஞா^தஸ^தயா^தத^த
கு^த நி^தண^தஜ^ததா^தந^து^த ஹ^தவ^தா^தந^து^தணா^தடி^த || 23

வேறிடத்தில் தோற்றுகிறதென்பது எவ்விடத்தி
ல், சுரோத் ராகாசத்திலெனில்? ஆகாசத்தின் குண மங்
கே யெவ்வாறு தோற்றலாம். அதுவு மாச்யமென்றே
யொப்புக்கொண் டிருக்கிறபடியா லெனில்? அவ் விஷய
த்தில் மனிதர்களுடைய அநுபவமே பிரமாணமாகும்.
அதாவது இம்மத்தளத்தில் இவ் வீணையில் இப்பேரியி
ற் சப்த முண்டாயிற்றென்று பிரத்யக்ஷமாகத் தோற்
றுகிறபடியால். (உக)

கஹாலிக் கண-ஸூருவெவி ஸவிஜித
யஜநஸு | ஸ்ரோத்ருவசுதி வடிஸூவி
வபரிணாஸோஸ-காஷுதி || உசு

ஆனால் ஒருவேளை சுரோத்ரத்திலும் தோற்றுகி
றதே யென்னில்? அவ்விடத்திலும் இந்தச் சப்தம் பரி
ணமித்துத் தோற்றட்டுமே! என்னவிரோதம். (உச)

சுதஸூஷ வஹத ஹைவொ நா
ஸ-ஸூஸாயகாஃ | காலாத்யாவ ஷிஷகூ
ஜிதிந்யாயவிஷா விஷ-ஃ || உரு

மேலும் பிரத்யக்ஷத்தாலு மாகமத்தாலு மடிபட்டு
ப்போன ஏது துஷ்டமாகையாற் காரியசாதக மாகமாட்
டாதென்று நியாயந்தெரிந்தவர்கள் சொல்கின்றார்கள்.
ஆகமத்தில் ஐந்துபூதங்களினும் சப்தமுன்டென்ற படி
யாலும் பிரத்யக்ஷ மாகவும் பரிசுத்தைப்போல மற்ற

நான்கு பூதங்களிலும் தோற்றுகிற படியாலும் இதற்கு
விரோதமான வேது துஷ்டமே. (உரு)

அல்லது ஆச்ரயத்தை விட்டு வேறிடத்தில் தோ
ற்றுகிற படியால் சப்த மாகாசத்தின் குணமேயென்று
பிடிவாதமாகச் சொல்வா யானால், அப்போது,

ஐத்யுவிஸி தஜெவாயதநோவ்யஸ-
நஹாம-ணஃ || உரு

தாழைபின்பூ சண்பக முதலானவற்றின் கந்தமா
னது ஆச்ரயத்தை விட்டு வெகுதூரத்தில் தோற்றுகி
ற படியாற் கந்தமு மாகாசத்தின் குணமாகட்டுமென்று
வரும். அதற்கெவ்வாறு பிரத்யக்ஷாகம விரோத
மோ, அவ்வாறே யிந்தச் சப்தத்திற்கு மறிக. (உரு, ம)

ஐதிவனுஸ-ஸஹாயஸஸொ-
ஹதவத-ஷயெ | சுஸீதொஷண_ணஜஹீ
வாயெ_வஸீதொஷண_ண வாயிதஜஸொஃ || உரு

ஹஸத_வஜ_வ ஜஸொ-ஹ_வக்ஷிதள_வஸ-
காஜிநெகயா | ர-ஹ_வஸ் திஷ-_வ ர
ஸொஹஸ-_வய-_வரஷயி_வய_வக்ஷிதள || உரு

ஐத்யு_வக்ஷி தாவஸ-_வரவி_வ ஸ-_வரஹி_வஸ_வ ஜ
தொவ-_வஸெய_வ | உரு

ஐந்து பூதங்களின் விசேஷ குணங்களாவன ? சப்

த மாகாசமுத லேந்திலும், பரிசம் வரயுமுதல் நான்கிலும், ரூபம் தேஜசமுதல் மூன்றிலும், ரசம் ஜலமுத லிரண்டிலும், கந்தம் பிருதுவி யொன்றிலு முண்டென்றறி க. அவற்றுள் வாயுவிலும் பிருதிவியிலும் அநுஷ்ண சீத ஸ்பரிசம், ஜலத்திற் சீதஸ்பரிசம் அக்னியி லுஷ்ண ஸ்பரிசம். ஜலத்திற் சுக்கிலரூபம், அக்னியில் ஒளியுள்ள சுக்லரூபம், பிருதுவியிற் சுக்கிலமுத லேழுவித ரூபமும். ஜலத்தில் மதுரசமும், பிருதிவியில் மதுரமுத லாறு ரசமும். பிருதிவியிற் சுரபி அசுரபி யிரண்டுவித கந்தமு முண்டென்று தெரிந்தவர் சம்மதம். (உசு௨-உ௭௨-உ௮)

ஒஹைஸி ராஸகௌகஸ்குந் நவடினௌ
ஷ-௮ வாவநி: | ௨௮௮ ரகுகவெஸ்டி ஸ-௮
கூடிள வாரிஸஸ்டி தடி || உசு

தேகத்தி லேந்துபூதங்களு மிருக்கும் விதமாவன? எலும்பு மாம்ஸம் மயிர் தோல் நகம் பல் இவை பூமியினம்சம். மூத்திரம் ரக்தம் கபம் வேர்வை சுக்லம் இவை ஜலத்தி னம்சம். (உசு)

ஹிபிபகூள டிஸொ: விதெ தெஜ
ஸ ஐடிடிஸ-௮நாக் | ப்ராணாடிவ டிதிவெ
மெந நவஸாரந-௮குவனவதெ || ௩௦

இருதயத்திலும் பாகஞ்செய்யும் ஜாடராக்நியிலும் நேத்ரங்களிலும் பித்தத்திலும், உஷ்ணம் சமைத்த

மய-பு-த-ந-ஷ-ம-ண-ப-ஸ-ஸா
ஸ-நா-பி-ஷ-ம- | ரு-ப-பி

ஆகாசமானது ஆங்கார விருத்தியை யநுசரித்துச்
சகல நாடிகளிலு மிருக்கும். (௩௦௨)

புயொகூரூழி ஶீபூரூகூதேதண
கூ-ஸூயநூ | புதூதூநிபகூ ஹூ
மூஹூதூ வூவூயதூ || நகூ

கலைமுதற் பூமிவனாயி லீந்தத் தத்வங்கள் புருட
னுக்குப் போககாரிய சாதகங்களா யிருக்கின்றன. போ
கஞ் சாதாரண மாகாமல் வேறுபட் டிருப்பதால் இந்
தத் தத்வங்களு மாத்மாக்கள்தோ றுந் தனித்தனி யுண்
டென்று நிச்சரிக்கப்படும். (ந.கற)

ஆனால் பேர்கபேதத்திற்குக் கன்ம நிமித்தமாகு
மென்னில்? சரியே, ஆனால் லந்தக் கன்மமே நேரிட நிமித்
தமாகாது தத்வசரீரங்களைப் பேதப்படுத்தி அதன்வழி
யே பேரகங்களுடும் வேறுபடுத்தும்.

ஸவ-தொய்மவபுதெநந-தா
காடிஸவ-முடி | லிநஜாதீயரெடுக மலம்
தீபாடிவஸை-வசு || நூஉ

கஉ—வது, இந்திரியாதி ப்ரகரணம். ககஉ

இந்தச் சூக்குமமான தத்வமய சரீரமானது கன்ம பல போகரூபமான தனது வியாபார மொருக்காலி லெ ங்குந் தோற்றாதபடியால் வியாபகமன்று. மகத்து ஆ ங்கார முதலான வநேக காரணத்திலிருந் துண்டான போதிலு மிந்தச் சரீரம் கன்மபோக ரூபமான ஒரோ ப லமுள்ளதென் றறிக. அஃதெவ்வாறென்னில்? அநேக விதமான வத்தி எண்ணெப் பாத்திர முதலானதி லுண் டான தீபமானது பிரகாசரூபமான ஒரோபல முள்ளது போல. (கஉ௨)

ஐத்யாகிவாஹிகரீஹ வபாஸஸு ஜ
ஜொஸிசுஸம்மவிஹந மலபுவிவதிஹ
ஸாசு | ஹெநதாவதாலதி ஹவநதசு
வஹிதி ஹயாஸஹெஹ விஷயாஹுஹயாய
வஹெஹ || ஈஈஈ

இவ்வா றிந்தச் சம்சாரியான வனுயிற்குக் கன் மங்க ளப் புசித்துக் கழிப்பதாயும் சேதனனுடைய சே ர்க்கையாற் சேதனரூபமாயும் மாயாசர்ப்ப விருத்தியா யு மிருக்கின்ற விர்தத் தத்வசரீரமானது சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இதுவே போதாதென நினைத்து ஆசிரயம் தூலதேகம் விஷயங்கள் இவைகளினுற்பத்தி யின்பொருட்டுப் புவன தத்வ பரம்பரையை யினிச் சொல்லுவாம். (கஉ௩)

பன்னிரண்டாவது, இந்திரியாதி ப்ரகரணம்

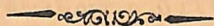
முற்றிற்று.

ஆஸ்லோகம்—உசக.

உ

சிவமயம்.

கரு—வது, அத்வ பாகரணம்.

சுயொகூசு-பு பூவிபூசு-ஹ வ
 நாசி விநிபூசு-பு ஸாயாஸுணாவெ
 யொநிபூசு கலாபிபூசு உலெஸுஸு || க

அசுத்தர்களான வாத்தாக்களுக்கு மேலான சிரே
 யவிற்குத் தடையான கன்ம பாச பந்த நீங்கும்பொரு
 ட்டு அவ்வப்போகங்கட்குச் சாதனங்களான தநுகரண
 புவனங்களைச் சிருஷ்டிக்க நினைத்தபின் அனந்தேஸ்வர
 ி ஆத்மாவிற்குச் சொல்லிப்போந்த விஷய போகருப
 மான காரியம் நன்றாகச்சித்திக்கும் பொருட்டுச் சாதார
 ணங்களான கலேழுதலான காரணங்களிலிருந்து புவனங்
 களை யுண்டாக்கினார்.

இவ்விடத்தி லுண்டாக்குவது ஜகத்ருபமான கா
 ரணத்திலிருந்து காரியம் வியக்தமாகச் செய்வதென வ
 றிக.

(க)

தாநி காலாநவாநீநி கலாபூரூநி உ
 ணவது ஸஸார விதிதகூஜா ஹாஸூ
 நா பூவகூதெ ।

உ

அந்தப் புவனங்கள் காலாக்கி புவனமுதல் கலாபுவன பரியந்தமென் றறிக. இதைத்தான் தத்வ மறிந்தவர்கள் போகஸ்தானமான சம்சார மண்டலமென்று சொல்கிறார்கள். (உ)

முன் சொல்லிய தத்வங்க ளியாவையும் கலைமுதலான காரணங்களில் தோற்றினவை; மாயையிலிருந்தல்ல. மாயை நிஷ்களமென்று ஸ்வாயம்புஷாதி யாகமங்களிற் சொல்லியபடியால் மாயையி லுண்டாயிற் றென்னில்? மாயையும் புவனாதிக்கீளப்போல சந்நிவேச முள்ளதாய்ப் போக்யமாகும். அவ்வாறாகிற் கடாதிக்கீளப்போல் அறித்தியமாகும். மாயை போக்ய மாகாவிடில் மாயாகாரியமன்றிப் போக்யமே யில்லாமையாற் புருடனுக்குப் போக்யமில்லாமற் போக்த்ருத்துவ மில்லையாமென்னில்? சரிவே. ஆனால் அதன் காரியமெல்லாம் வியக்திருப மாகையால் அப்போது போக்யமாகும்; சக்திருபமா யிருக்கும்போது அல்லவென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

இவ்வாறாகில் மாயாகர்ப்பத்தில் புவனங்க ளிருக்கின்றன வென்கையாற் புவனங்களெல்லாம் சந்நிவேசமுள்ளதாய்ப் போக்யமா யிருப்பதால் மாயையு மவ்வாறாகுமென்னில்?—

மாயாயா ஜிவபஞ்செ மஹநஸாடி

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்ஷரநம்

யொயிபாஃ | தகவஸ-கிஸு ஐக்ஷாயாஃ
ஸவ-ஃதக கிஸு-கெ ||

சிதஞ்ஞ வொய்க்குாதி ஸ்வணா டவ
வீயடுத டிடிவொய்க்குாதி யக்வொய்
பெருதொய்க்குாதி யக்வொய் ||

மாயைபிலும் மண்டலேஸ்வரர் கஹ்நேஸ்வரர் முதலான நுதரர்கள் புவனபதிகளாய்ச் சொல்லப்படுகிறார்கள். கிரியாபாதத்தில் தீக்ஷையிலும் தத்வசுத்தி சொல்லியிருக்கிறது. ஆகிலுமிகைகளெல்லா மதன்காரியமான கலாமஸ்தகத்திலென் றறியவேண்டும். ஏனெனில்? மாயை நித்தியமென்றும் வியாபகமென்று மாகமங்களிற் சொல்லி யிருக்கிறபடியால், புவனமுதலானவை யுருப்பட்டுப் போக்பமாக விருப்பனவெல்லா மழியக் காண்கையால்; இஃ தவ்வா றல்லவென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. ஆகையாற் காரியமாகிய கலைமுதலானவையே புவனகாரண மென்னில்? ஒரு குற்றமு மில்லை. (ஈ-ச)

இந்தியாயம் மஹாமாயென்னும் வித்யா தத்வ
த்திலு மறியவேண்டு மென்கிறார்.

ஸாஹ்யநடுவிடையாயா: வாஸ்யா:
 வதய: கருதள | யெதஸ்யாவீவந்த
 நெ தெவிதஸ்கருதிஸ்கெ || ௫

சுத்தாத்வாலும் பரமான் வித்தையென்னு மஹா
மாயையின் காரியாதிகாரிகளாய் யாதொரு பதிக ளதிற்

சொல்லப்பட்ட டிருக்கிறார்களோ அவர்களு மதன் காரி ய மஸ்தகத்திலென் றறியவேண்டியது. (ரு)

இனி, கீழ் அத்வாவி லேகதேசத்தி லிருக்கும் பிர மாண்டத்தின் அகல வ்யாங்க்னையும் அதற்குட்பட்ட பு வனங்களின் அளவையும் சொல்லும்பொருட்டு யோஜ னப் பிரமாணத்தைப் பரமானு முதலாகச் சொல்கின் ரு.

ரஜோவிலொக்யுதே திபுக் ஜாடா வி
ஷ்டாகு ரொலிஷ்டா | தஷ்டாஷ்டா ம-
ண ஸாரதே துதீயெஸ்யாக் கவா ம கட்டு

லிக்ஷாயாகா யவொவெவ 30-ம-லா
தகிஸம்ம-மெணு | தெரெவ ம-
ணிதடுவாணி ய-ந- ஸமெததக்ஷிதழ் || எ

உணொதெ யந-ஷீஜெ யு கெராஸ
ஸ திஸஹஸு க் | திகெராஸஜா ம-
ம-வ-குதி அமவ-குதினு யொஜநட்டுஅ

சாலகத்தின் வழியாகவருஞ் சூரியகிரணத்தில் தோற் றும் பரமானுருபமான குக்கும்ப் பொடியை மும்மு றை யெட்டிற் பெருக்க ஒரு (கசாக்ரம்) மயிர்முனை என் னும் பிரமாணமாகும். அது எட்டு கொண்டது ஒரு வி கக்ஷ. அது எட்டு கொண்டது ஒரு யுகை. அது எட்டு

கத 2

மருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

கொண்டது ஒரு யவம். அது எட்டு கொண்டது ஒரு அங்குலம். அது இருபத்துநான்கு கொண்டது ஒரு முழம். அது நான்கு கொண்டது ஒரு வில்லு. அது இரண்டு கொண்டது ஒரு கோல். அது இரண்டாயிரம் கொண்டது ஒருகுரோசம். அது இரண்டு கொண்டது ஒரு கவ்யூதி. அது இரண்டு கொண்டது ஒரு யோஜனை யென்று தெரிந்தவர் சொல்கின்றார்கள். (சு—எ—அ)

கவராய ஸ்வாமி ஸ்ரீமதாசு ஸ்ரீ
 ஸ்ரீமதாசு ஸ்ரீமதாசு ஸ்ரீமதாசு
 ஸ்ரீமதாசு ஸ்ரீமதாசு ஸ்ரீமதாசு
 ஸ்ரீமதாசு ஸ்ரீமதாசு ஸ்ரீமதாசு

அவ்வித யோஜனங் கோடிகொண்டது பிரமாண்ட
கபாலத்தின் பருமன். அப் பிரமாண்டத்திற்குள் காலா
க்நி ருத்ரருடைய ஸ்தானம் பொன்மயமா யிருக்கிறது.
அதே கோடியோஜனப் பிரமாணங் கொண்டது. (கூ)

யுத்தான காவதீக்ஷாஸம் கொழித்த
ஜா ஸயாவினெய் ! நன்னெய் நானெ
வரும்தாழைவடு காவாநி நிகிவ்யுதம் || ௧௦

அவ்வாலயத்திற் பிரளயகாலத்தி லுண்டாகிய
கோடிசூரியப் பிரகாசமுள்ள காலாக்நி யென்னும் பிர
சித்தரான ருத்ரர் அவ்வித அநேக ருத்ரர்களாலே சூழ
ப்பட்டிருக்கிறார். (க0)

வவாய வதி^வகுறஞ்சாநா^தம் யனி
னு^த அரு^ததெஜவி | ஹரி^தசுவடி^த தெ

கஉ—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

ககக

ஸக்தா ஸஹத் ஸா ஹொஜிதெ ஸ்
ஹொஃ || கக

அந்தக் காலாக்கி நுதார் பரமேஸ்வரனுடைய ச
ங்கார சத்தியினாலே பிரேரிக்கப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்ற தே
ஜசுள்ளவ ராகும்போது சகலாத்வாவிலு மிருக்கின்ற ச
ர்வப் பிராணிகட்கும் பயமுண்டாகிறது. (கக)

தஸ்ய ஸஹாவதொ ஜாவாஃ ஸ் வ
தா ஸகொடியஃ | யொஜநாநா ஜடி
கெஃந யகூஸாஃ ஸஹாஸாஃ || கஉ

அவருடைய ஜ்வாலையானது ஸ்வபாவமாகப் பத்
துக்கோடி யுயரம் ஜ்வலிக் கின்றது. அதன் புகை திட்
டமாய்ப் பயங்கரமா யைந்துகோடி யுயர மிருக்கின்றது.

ததஃ வஹாஸ்யஸிஸா ஸஹகொஷா
ந கொடிகாஃ | தஜகொராணி ஸாஹிஸா ஸா
கூபிகாணி ஸஹாஸாஃ நாடி || ககஉ

ஸாநாநி யாதநாஹொதொ நிஜிஜிதா
ந ஸ்யவெயஸா | ககஉ

அதன்மேல் நரகங்களின் விஸ்தாரமாகிய (புடங்கள்)
ஸ்தானங்கள் முப்பத்துமூன்று. தனித்தனிபே தொண்
ணுறுலகூயோஜனையுள்ளன. அவைகளிலொன்றுக்கொ
ன்றந்தரம் முப்பத்திரண்டு லகூயோஜனை. அவை பாபி

கஉ-௦

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்நாநம்

கள் நரகயாதனை யநுபவிக்கும்பொருட்டு அத்வாவை
யுண்டாக்கின வனந்தேஸ்வரராலே செய்யப்பட்ட ஸ்
தானங்கள். (கஉ.—கஉ ம)

தாநி தெ நாஜிவ்யுக்ஷெ ॥ விஜை-

வ ॥ நிவொயஜெ ॥ கசு

அந்த நரகக்களைப் பெயரிட்டுச் சொல்கின்றேன்
கேளும் பரத்வாஜருளியே! (கசு)

ரளரவயூன ஸீதொஷ ஸனவாஜ

ஜஹாஸ-ஜாஃ | காலஸகுத்ராஷாஜாவெ ॥

தெ நரகா உதிவியூ-தாஃ ॥ கரு

ரௌரவம் த்வாந்தம் சீதம் உஷ்ணம் சந்தாபம்
அம்புஜம் மகாம்புஜம் காலகுத்ரம் இவை எட்டும் நரகங்
களென்று பிரசித்தங்களா யிருக்கின்றன. (கரு)

ஸகுதுவாஸுகாலவ்யாவ ॥ க்ஷ-ரயா

ராஸாஸீஷகாஃ | தஷா-மாஸ ஜ ஹாஜா

ஹ ஸனாவாஸுதி டெஜ-நெ ॥ கசு

ஹவ ॥ குஷ-ஸ ஹிஷா ஜஹாஸ-ஜ

வஜாந-மாஃ | கசு ॥

சூசீமுகம் காலகட்கம் க்ஷ-ரதாரம் அம்பரீஷம்
தப்தாங்காரம் மஹாதாஹம் சந்தாபம் பீபச்சம் இவை
எட்டும் மகாநரகங்கள். (கசு.—கசு ம)

லாக்ஷாப்ரஹ்மோவ ஜாஹ்லாடி கிருஷ்ண
 ஸந ஸொஹ்ஸாஃ | யஹ்லாடி ஸாஹ்
 ஹொஹ் ஸ்ரீஹ்லாடி விவாஸகாஃ || கரு
 கிருஷ்ணாஹ்லாடி யஹ்லாடி ராஜாஹ்லாடி
 கிருஷ்ணாஹ்லாடி |

கஅ

லாக்ஷாப்ரஹ்மோவ மாஹ்லாடி கிருஷ்ணாஹ்லாடி
 ச்வாசம் யுக்தமாத்திரி சால்மலி லோஹ்லாடித் திப்தகாஹ்லாடி
 பாஸம் க்ருஷ்ணாஹ்லாடி இவை எட்டும் ராஜநரகங்கள். கஅ

ஹொஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி
 ஹொஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி | தாஹ்லாடி தாஹ்லாடி
 ஹொஹ்லாடி க்ருஷ்ணாஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி || கக
 ஹொஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி
 ஹொஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி |

ககஉ

லோஹ்லாடித் திப்தகாஹ்லாடி விண்மூத்ரம் வைதரணீநதி தா
 மிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் கும்பீபாகம் மகாரௌவம் அ
 வீசி இவை எட்டும் ராஜநரகங்கள். இவ்வா
 ஹ்லாடி நான்கு வகையாய் முப்பத்திரண்டு நரகங்களென
 வறிக. (கக—ககஉ)

ஹொஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி
 ஹொஹ்லாடி ஹொஹ்லாடி

க௨௨

ம்ருகேந்திர சவ்வாக்யநம்

யொஐந ஸ்வயா | ஹவந்தி கொடிய
ஸிஸக ஷெவகஷை திஜோதயா || ௨௦

இந்த முப்பத்துமூன்று நாக புடங்களினளவு அந்
தராளத்தோடு சேர்ந்து முப்பது கோடியும் இரண்டு
லக்ஷமும் ஆகிறது. (௨௦)

ததஸிஸக ஸ ஹஸ்ராணி துகா
ஹநு வலாஷகீ | ஹவத்யு யொய்யு
ஷெந வகுவெணா ஷெநகாநுநீ || ௨௧

யொவ்யஸக வட்டஸவ்யு ரேடி
ஷெனாஷு ராயஸலா | ௨௧௧

அந்த நாகபுடங்களின்மேல் முப்பதினாயிர யோ
ஜனை வெளி. அதன்மேற் பூமி ஒன்பது லக்ஷயோஜ
னை யுள்ளது. அதன்மேற்பாதி பொன் மயமாயிருக்கு
ம், கீழ்ப் பாதிபிற்பாதி இரும்புமயமாயும் பாதி மண்
மயமாய் மிருக்கும். (௨௧—௨௧௧)

தத ஆதிஸ்ரோதாஜீஷா நிரயா
ணாம் வகி ஸ்விதா | கருஸாண ஹிவி
வ்யாதா ப்ரஹ்யாகா நஷெஷா || ௨௨௦

அவ்விடத்திற் கூறிப்போந்த முப்பத்திரண்டு நாக
கங்கட்கு மதிபதியாகிய கூஸ்மாண்டரென்று பிரசித்த

கக—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

கஉ௩

ரான ஈஸ்வரர் பிரளயகால சூரியனைப்போலவு மக்நி
யைப்போலவுந் தேஜசுள்ளவரா யிருப்பர். (உஉ௨)

கராஹவடிநஃ சு—ஹொ வுதகொட
ரா ஹொ வ நஃ | டுகவாணிஸ்யா ஹ
தெ ஹ—குதெ ஹ—குயொலி ராவு
தஃ || உ௩௨

அந்தக் கூஸ்மாண்டர் பயங்கரமான முகமுள்ளவ
ராயும் கோபிஷ்டராயும் உருட்சியான கண்விழி யுள்ள
வராயும் பரசாயுதத்தைக் கையில் தரித்துக்கொண்டும்
தன்னைப்போலொத்த அநேக பூதங்களாற் சூழப்பட்டு
மிருப்பார். (உ௩௨)

சுயொரூகவ—டாடி—ஹ—ஷீயம் வ
ஸ—ஹ—ரா | ஸாஹஸா ஹ—ஷீட் வராஜ்யா
வ—க—கஷ சூ—கொடிகீ || உ௪௨

இரும்பு மயமாயும் பொன்மயமாய் மிருக்கும் புட
த்திற்கு மேல் நாமிருக்கும் பூமி எட்டாவதாகும். கீழ்
ஆறுபூமிகள் ஆயிர ஆயிர யோஜனையுள்ளன. அதற்கு
மே லிந்தப் பூமிக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஏழாவதுபூமி மாத்தி
ரம் இரண்டுகோடி எண்பத்தெட்டுலக்ஷ யோஜனை யுள்
ளது. (உ௪௨)

வஸ்தெ—நவஸாஹஸா—வராஜஸ

ஸஹஸுக் ॥ தஜாஸாஸஸுக்ஸு ॥

வ்யாதவாதாஸஸுக் ॥ உரு

இந்த வெட்டுப் பூம்கட்கு நடுவிலுள்ள விடங்கள் ஒவ்வொன்று ஒன்பதினாபிர யோஜனை யுள்ளவை. எல்லாவற்றிற்கு மேலாயும் பொன்மயமாயும் மேற்சொல்லு மாடகேஸ்வரா திஷ்டிதமாயுமிருக்கு மீடமாத்திரம் பதினாபிரயோஜனை யுள்ளது. இவ்வேழுபூமிகளையு மே முபாதாளமென்பர். (உரு)

தநாஸிதொயிவகித உயுஜாநக நி

வொயரெ ॥ சூலாஸம் வாதாஸாவ்யம்

நிதலனு மஹிஷ ॥ உரு

ஹாதலம் ரஸாமனு வாதாஸம் ஸ

புஷ்டிமெ ॥ உரு

அந்தப் பாதாளங்களின் பெயர்களாவன? ஆபாசம் பாதாளாக்யம் நிதலம் கபஸ்திமத் மகாதலம் ரசாதலம் பாதாளம் எனவேழு. (உரு—உரு)

ஸுபஸுதெஷு ரெஷுதெஷு ஸு

ஜகக்ஷணஜாஸாஸு ॥ ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு

தா ஸுஸுஸுஸு நிவொயரெ ॥ உரு

இந்த வேழு பாதாளங்களிலும் அநரர் நாகேஸ்வரர் இராக்கதர் இவர்கள் அநிபதிகளாக எவ்வேழுபெய

கஃ—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

க௨௫

நிருக்கிறார்கள் ; அவர்களின் பெயர்களை மேற்சொல்லுவாம். (௨௮)

நெடித ஸ்ரீகங்காதிவகு வெடு வு
ஹாடிஸிஸவாகு : ககாநு கொஹி
ரண ஹாக்கோ ஸ்ரஹசுமஹோ ஹிஸ
யா || ௨௯

அசுரர்கள் பெயர், கீழ்ப்பாதாளத்திற் சங்குஸ்ருதி
அதன்மேல் பிரஃலாதன் சிகபாலன் கர்க்கந்துகன் இர
ண்யாசுன் பிரகத்கர்ப்பன் பவி இவ்வா றேழுபெயர்
வரிசையா யிருப்பார்கள். (௨௯)

காடி வெயா : கஃபிஹொ வாஸகி :
கஃவஹஸ்யா | காஹொஹொய காஹொ
ஹொஹொஹொ ஹஹஹஸ்யா || ௩௦

நாகேஸ்வரர் பெயர், குடிலகன் வாசுகி கம்பலன்
கார்க்கோடகன் காளாங்கன் தூர்த்தர்சன் தசுசுன் என
வரிசையா யேழுபெயர் நிருப்பார்கள். (௩௦)

விகடொ ஹொஹிதாசுஹ யஹொஹொ
விகடாநந : கஹொஹொ ஹிநிஹொஹொ
விஹொஹொஹி ராஹொஹொ || ௩௧

இராக்கதர்பெயர், விகடன் ஹொஹிதாசுன் யம
ன் விகடாநநன் கராளன் பீமநிர்ஹாராதன் பிங்களன் எ
ன் வரிசையா யேழுபெயர் நிருப்பார்கள். (௩௧)

தெஷாஜ-வரிநிஸ்யெஷ வா தானாயி
வதீஸாரஃ | ஸாஹஸெ காணுநெ யாஜ
ஜணமெ ஹாடகஃ ஸ்விதஃ || நட

அவ் வேழுபாதாளங்கட்குமேல் அந்தந்தப் பாதா
ளாதிபதிகட் கெல்லா மீஸ்வரரான ஆடகேஸ்வரர் ஆயி
ரயோஜனையுள்ள பொன்மயமான வாலயத்தி லிருக்கின்
றார். (நஉ)

யஸ-வதி வி யபுரொஹெய் யதா
யதி விஹகுஷெஹெணஃ | ஹெஷதயக்ஷ
ஸ-ராஹீஸ மநாஹெஹெதஃவஹெஷஃ || நட

அவ் வாடகேஸ்வரரை அசுர யக்ஷ தேவ நரக கன்
னிகைகள் தங்க ளிஷ்ட நிறைவேறும் பொருட்டு நியம
த்துடன் தாள லயாதிகளா லழகய்ப் பதங்களினால் து
திக்கின்றார்கள். (நங)

ததஃ கொழிஸதம் வ்யூநாநாஜந
ஸஜாஸூயா | ஜீவஹெஸம ஸநிதாநி நி
யிஜணமஜணிதா || நடச

அதன்மேற் கோடியோசனை விஜாலமுள்ளதாய்ப்
பலவித ஜனங்கட் காதாரமாய் மேற்சொல்லும் த்விப
ம் மலை ஆயுசமுதரம் இவைகளாற் சூழப்பட்டதாய்
பூமி யிருக்கின்றது. (நச)

ஜெவகுஸாககஸகூ ளனு ஸாஹுமொ
ஜெய வஹுராஃ | வகூாதிவிமணா ஜீ
வாஃ கூாஸாடிஹிவி ராவுதாஃ || ௩௩

தவீபங்களாவன? ஜம்பூ சாகம் குசம் கிரௌஞ்சம்
சால்மலி கோமேதம் புஷ்கரம் என வேழு தவீபங்கள்
லக்ஷ்முத விரட்டிப்பான யோஜனப்பிரமாண முள்ள
வைகளாய்த் தங்கட்குச் சரியான அளவுள்ள உப்புமுத
லான வேழு சமுத்திரங்களாற் குழப்பட் டிருக்கும்.

ததொஹிரணயஹுதி லெஹாகாஹொ
கஸு வவஹுதஃ | தஜுவரஸாஹு மஹொ
ஜஃ கபாஹஸுஹி ஹுதஹு || ௩௪

அதற்கப்பாற் பொன்மயமான பூமி. அப்பால் லோ
காலோக பர்வதம். அப்பால் இருள். அப்பால் கர்ப்
போதமென்னும் சமுத்தரம். அப்பால் அண்டகடாகம்.
இப்படி பூமண்டல மிருக்கிறது. (௩௫)
ப்ரச்னை.

வித்ருஸௌஸரிஹு ஜீவ காநநொடி
யஹுஹுதாஹு | ப்ரயீஹவதீஹு
ஸுராதஹிஹி விஸுராகு || ௩௬
கூமிவகூரி லெஹொ ஸவஹு துக்ஷ
ஹிஹி நிஷாஜவி ரஸாதஹு
தளயாவகி ஜெஹு || ௩௭

க௨அ

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

தேவேஸ்வரானுகிய தேவேந்திரனே ! சகலமுகத்
தெரிந்த நீரோ வக்த்தாவாய்ச் சொல்லும். முழுதுமறிய
வேண்டுமென் றென்மனங் கேட்க முயல்கின்ற தாதலா
ல் ஆச்சரியமான மீல ஆறு தவீபம் காடு கடல் இவை
களா லலங்கரிக்கப்பட்ட சிறந்த பூமியினளவை விஸ்
தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். (௩௭—௩௮)

உத்தரம்.

வதயிஷெ ஷிஜஸெ ஷ ருஸு-
தொகஸரீரவக் | தீவாஷீ வநாநா-
ஸு ஸு-ண-ஷெகாஸு திராஸு || ௩௯

கூறிப்போந்த கிரமமாக தவீபம் ஆறு காடு முத
லானவற்றை விஸ்தாரமாகச் சொல்கின்றேன், ஜாக்ர
தையாகக் கேளும் பரத்வாஜ மகாருஷியே! (௩௯)

ஜம்புதீபம் சுஷிதெந-ராலி ஸூது
தம் லக்ஷயொஜநம் | க்ஷாராஸிநா வரி
வருதம் வரிவருதெந தாவதா || ௪௦

ஜம்புதீப மென்பது பூமியின்நடு. அது வருத்த
மாய் லக்ஷயோசனையளவுள்ளதாய் அவ்வளவு வளவுள்
ள வருத்தமான உப்புசமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்டிருந்
தும். (௪௦)

தஸுஷெஷித ஸெஸு ராஜரா
ஜொ ஹிரணயம் | திரகூத தாஸு-
ஜெராதி ஜெ-ர-ஸு-ர மிஷெவிதம் || ௪௧

அந்த ஜம்பு தவீ பத்தி னிவில மலைக் கெல்லா
மதிபதியாயும் பொன்மயமாயும் சூரியனைவிட அதிக
காந்தியுள்ளதாயும் தேவதைக்கு வரசஸ்தானமாயு மி
ருக்கிற மேருவென்னு மலை யிருக்கின்றது. (சக)

ஸஹஸ்ர ஸஹஸ்ர ஸ்ரணி ஸ்ரீதள வி
ஷ்டா ஸ்ரீதளாஸு | தடி-ஞந-ஹதொ
ஸ்ரீ-ஞவெஷ்டாஸுஷ்டு || சஉ

அந்த மேரு உயரம் ஸ்ரீயோஜனை. அதிற் பதி
னூயிரம் பூமிக்குள்ளிருக்கிறது, பூமிக்குமேல் எண்ப
த்துநாலாயிரம். அடியில் அகலம் பதினூயிரம், தலையி
ல்முப்பத்திராயிரம். (சஉ)

சுஷ்ட-பாஜானஸுஷ்டு உத-வது
ஷெஷ-பவ-ஸு | மெப-கடகாசா
நிம-தாஜீஜதா || சந

ஸகாடிஸ ஸஹஸ்ர-த- ரு-வாஹ
ஸு கீவரா | சந உ

அந்த மலையில் இருபத்தையாயிர விருபத்தையா
யிர யோஜனைக்குமேல் ஒவ்வொரு கணுவள்ள மூன்று
கணு மூவாயிர மூவாயிர யோஜனை யுடமுள்ளவைக
ளா யிருக்கும். அவைகளில் முதற் கணுவில் பதினாயிர
யோஜனை யகலமுள்ள ஒரு மேகலையும், இரண்டாவதிற்
பதினாலாயிர யோஜனை யகலமுள்ள வொருமேகலையும்,

மூன்றாவதில் பதினெண்ணாயிர யோஜனை யகலமுள்ள
வொருமேகலையும் தேஜோமயமாக வெளிப்புறப்பட்ட
புருக்கும். (சுஹ—சுஹ. ௨)

நெழிய-பா ஶ்ஞகொவாடுகொகவா
வஸோஸ்யா| உகூவாடுகிதாஜாஹ-ஸ
வபா_நதவ_நஹாவிநீ_ந || சசு

தலையிடுக்கு மேகலையானது சகல ரத்னகாந்தியு
ள்ளதாய்த் திக்குப்பாலர்கட் காச்ரயமா யிருக்கும். அ
தைச் சக்ரவாடையென்று ஆகம மயிந்தவர்கள் சொல்
வார்கள். (சசும)

வினா: உறுப்பினர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா?

அந்த மேகலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மேகலைகளிற் சித்
தர் காந்தருவர் முதலானவ ரிருப்பார்கள். அந்த மேல்
மேகலையில் எட்டுச் சிகரங்களுண்டு. அவைகளிற் கீழ்க்
குமுதலாக இந்திராதி திக்குப் பாலகர்களுக்குப் பட்ட
ணங்கள் எட்டிருக்கும். அவைகளின் பெயர்களைச் சொ
ல்கின்றேன் கேளும், (சுரும—சக)

நாநாநதபுலா ஜாமணா அங்குதா

ஹரெஃ | ஸிஙஸாஜ்ய ராஜேஷா ராக்
ஹ ராராவதீ | சௌ

பலவித மணிகளின் காந்திகளா லலங்கரிக்கப்பட்டுச்
சித்தாதிகளா லடையப்பட்டுப் பொன்மய பூமியாய் மி
ருப்பது தேவேந்திரனுடைய அமராவதியென்னும் ப
ட்டணம். (சௌ)

ராகுஷீத ஜனிபுராய ஹேரேபுராகார
மொவ்—ரா | வஹை ஸௌஜோவதீஹி
த—ஹுத நிரேஷவிதா || சஅ

சிவந்தும் பொன்னிறமாய் மிருக்கும் மணிகளா
விழைக்கப்பட்ட பொன்மயமான மதிள் கோட்டை வா
சலுள்ளதாயும் அக்நிக்குச் சமானமான வநேக பூதங்க
ளா லடையப்பட்டு மிருப்பது, அக்நியினுடைய தே
ஜோவதி யென்னும் பட்டணம். (சஅ)

ரேதேஜா ஸ்யஜதீ த—ஹொஹ
புராகார ஜனா | காவபாஸ வித்யுயாயி
புரேதஜாரி நிரேஷவிதா || சக

யமனது சம்யமனி யென்னும் பட்டணம் உயர்ந்
தீஇரும்புமயமான மதிள்கூழ்ந்து காலபாசம் பித்ருக்க
ள் வியாதிகள் பிரேதகணங்கள் மாரியென்னும் லோக
க்ஷயகரமான வற்பாதரோகம் இவைகளாற் சூழப்பட்
டிருக்கும். (சக)

கருணாநெடிதது வ தெஜுதெது
யுஜ வநெடிதது ஸெவிதா | நீராத
பு ஹாஜால விதாநவர ஹகுஷணா || ௩௦

நிருதியினது கிருஷ்ணையென்னும் பட்டணம் ய
மனதுபோற் கறுத்தும் இந்திரநீலமணி காந்தியுள்ள
மேற்கட்டுகளா லலங்கரிக்கப்பட்டும் அசுரர்களா லடை
யப்பட்டு மிருக்கும். (௩௦)

ஸஹவ துஸநாயஸு ஸுழிகொ
வநிதிபுதா | பாணாஹாவ ரெ
யுஜ ஸெவிதா ஹாகியாமி || ௩௧

வருணனது சுத்தவதியென்னும் பட்டணம் பழக
மணிகளா லிழைக்கப்பட்டும் மகாகூர்மாதி ஜலஜந்துக்க
ளாலடையப்பட்டும் வெருத்தமேகத்தையொத்த கிர
கங்களினுற் பிரகாசமாயு மிருக்கும். (௩௧)

வாயொமதுவதீ துஸஸூத வீத
யுஜாகுலா | ஸவசு ஹகுதஸஸுஷா
ஸவபுரது விநிதிபுதா || ௩௨

வாயுவினது கந்தவதியென்னும் பட்டணம் உயர்
ந்து வெண்மையாயும் பெரன்னிறமாயு மிருக்குந் த்வ
ஜங்களோடு கூடினதாயும் பலமுள்ள பூதங்களா லடை
யப்பட்டும் சகல மணிகளா லிழைக்கப்பட்டு மிருக்கும்.

உலோகபா உந் ஸஸுதா உதாதி
 நிதிபுதா | விஜஸவஸுதா வாகி
 ஹெஹிபுமிரி புலெஹு || ௫௩

சோமனது மஹோதயையென்னும் பட்டணம்
 வெண்மையாய் முத்து சந்திரகாந்தமணிகளாற் செய்ய
 ப்பட்டுப் பிராம்மண கணங்களால் துதிக்கப்பட்டு இமய
 மலைக்குச் சமானமான காந்தியுள்ள கிரகங்களாற் பிரகா
 சித்திருக்கும். (௫௩)

ஐவாபா ஐமத ஸ ரபுதா ய
 ஸோபுதா | வஸீயஸோ வதீஸவ
 ரதஜா ரபுஸெவிதா || ௫௪

எரியாநின்ற நெற்றிக் கண்ணினால் மன்மதனையும்
 யமனையு மெரித்து அதனாழ்கீர்த்திபெற்ற ஈசாநருடைய
 யயசோவதியென்னும் பட்டணம், சகல மணிகளாலு
 மிழைக்கப்பட்டு ருத்ரகணங்களாற் சேவிக்கப்பட்டு மி
 ருக்கும். (௫௪)

ஐதிஸவதா ஸவபா ஸகுவா
 டாபு விஸுதா | வயெபாஷா வநி
 லொபுத வாநிஜாத ரஜாரணா || ௫௫

வெயஸா நிதிபுதா லொகவால உகூ
 ரு வதிபுநாடி | ஹுதயெ ஸமத
 தெபு தாபீயகெ கவிஹிசுதிதா || ௫௬

இவ்வாறெப்போதும் சுகத்தையே கொடாநின்று
மகாந்றினா லிறைக்கப்பட்ட கற்பகத்தின் பூப்போய்க
ளாற் சிவந்து மிருக்கின்ற திக்குப்பாலகர். பட்டணமெ
ட்டும் பிரமாவினுற் செய்யப்பட்டன. இவைதான் ஸோ
கபாலகர்கட்கும் அவரை யநுசரித்தவர்கட்கும் மேன்
மையின்பொருட்டிச் சுவர்க்கமென்று கவிகளாற் சொ
ல்லப்படுகின்றன. (நூ—நூ)

உத-ஊ-ஸ ஸஹஸ்ராணி யொஐநா
நா ஸ்யஹ-வஃ | 3 மெய்யு 3 மெநாவதீநா
2 ப-ஈ-ஓ-ஓ-ஓ வ-தி-தா || ௩௭

யா உகாரா ருணாந-^உவெ விபநா
உ-^நஹாஸி யா | ஸாவித்ரா ஸங-^உ
காநவ ஸ-^உகாராதி வதி-^ந || ௫௮

இந்தப்பட்டணங்கட்கு நடுவில் பிரமாவினது ம
னோவதியென்னும் பட்டணம் பதினாலாயிர யோஜன
விசாலமுள்ளதாய் லோகபாலர்களால் வணங்கப்பட்டு
மிகுந்த ரத்னகாந்திகளா லாகாசமார்க்கத்தையெல்லாந்
சிவக்கச் செய்துகொண்டு ஸ்வர்க்கேச்சையை யதிசயித்
துப் பிரமபதப்பிராப்தி யேதுவாகையாற் சாவித்ரிபோ
தி போட்டிசெய்வதுபோலிருக்கும். (௫௭—௫௮)

தஸ்யா தேவாஸதெஷ்வா தேநயஸு

ஹைஜஸு | ஹையொயி வரஹிஜெ
யஜெஜெ ஹஜெதவெயஸு || ஈக

அந்த மனோவதிபட்டணத்தில் மிகுந்த தேஜோ
பலமுள்ள தேவர்களும் முனிவர்களும் யோகிகளால்
த்யாநிக்கக்கக்க பிரமாவைத் தங்க ளபிஷ்டசித்தியின்
பொருட்டு இயம நியமாதிகளா லுபாசிக்கின்றார்கள்.

தஜீஸஹமெ தஸுஜெ ஸுஜெ
ஜிதஜஸநிஹு | யதஜெஜாதிஜி ஜிதஜஹ
ஸஜாபஸஹபஜெ விஜய || ஈக

அந்தப் பிரமபட்டணத்திற் கீசான பாகத்தி லந்
த மேருமலையின் கொடிமுடி யொன்று சூரியப் பிரகாச
மா யிருக்கிறது. அதைப் பரமேஸ்வரனுக் கெப்போது
மிஷ்டமான ஜோதிஷ்கமென்னும் ஸ்தானமென்பர்.

தஸுஜநஹு ஜெஜெஜெ
தஜிஜெஜெ ஸஹிதா | ஸஜநஜி ஜ
ஹகாஜ மனெஸாஜி மணாபஸா || ஈக

அந்த ஜோதிஷ்கத்தின் பொன்மயமாயும் மணிக
ளாற் சித்ரங்களாய் மிருக்கின்ற சம பூமிகளிலே ஸ்கந்
தர் நந்தி மகாகாளர் கணேசர் முதலாகிய சதாசிவ தத்
வத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட கணங்க ளிருப்பார்கள். (ஈக)

ஸாவிதஜெஜெஜெஜெ ஸாநகி

வ-ரவிசிஷ்டி | ர-ஜய-த மெனெ
ஜ-ஷ்டி | ஸ்ர-ஹா-ஜெ-ஸு ஸ-ரொ-த
ஜெ|| கூஉ

பிரமேந்திராதி தேவர்கட் கெல்லாம் நியந்தாவா
ய்த் திரிபுர சங்காரியான பரமேஸ்வரனது ஸ்தானமா
னது அநேக ருத்ரகணங்களாலும் பிரமாதி தேவர்களா
லுஞ் சூழப்பட்டிருக்கும். (கூஉ)

ஊ-தி-ரெ-ர- ர-யொ-நெ-வி ஷ-ஷ-யெ
வ-ரு-ய-ர-ஃ-ஸி-தா- | த-வி-ஷ-நி ந-வ-
வ வ-ஷ-ர-ண-ஸி னி-ஸொ-ய-ஜெ || கூங

இவ்வாறு மேருபர்வதஞ் சொல்லப்பட்டது.
இனி, இதற்குக்கீழ் திறங்குப் பிடிப்பாகச் சில மலைக
ளுண்டு. அந்தந்த மலைகள்வரையி லிருக்கும். இந்த ஜம்
பூ த்விபத்தில் ஒன்பது கண்டங்கள். அவை யாவும் கே
ளும். (கூங)

நி-ஷ-யொ ஹெ-க-ரு-ட-ஸு ஹி-ர-வா-ஸு
வ-ரொ-த-ஜெ | ஜெ-ரொ ஷ-ஷ-ண-தொ-நீ-
ஸெ த-ஸு-மீ-தி வ-ர-த- || கூச

ஹ-ஹ-ஸு அ-ய-ஷ-ஹா ஷ-ரொ-த-யா
ந-வா-க-ர-ஜெ | ப்ரா-மா-ய-தா ஸ-வ-வ-
ண ஹ-மா-ர-ஹி-த கொ-ட-ய- || கூரு

மேருவிற்குத் தென்புறத்தில் ரிடதம் ஏமகூடம்
 இமயம் இம் மூன்றுமலைகளும், வடபுறத்தில் நீலம் ஸ்
 வேதம் ச்ருங்கவான் இம்மூன்றுமலைகளும், இரண்டாயி
 ர யோஜனைப் பருமனும் பதினாபிர யோஜனை யுயரமு
 ம் ஒன்பதினாபிர யோஜனை யொன்றுக்கொன்று நடுவி
 லிடவெளிகளு முள்ளவைகளாய்க் கிழக்குமேற்கு நீ
 ளமாயிரண் டிப்புச்சமுத்திர பரியந்தம் நீண் டழகான
 விடமுள்ளவைகளா யிருக்கும். (சுச—சுரு)

தடிவெழுநாது வீஷ்ணு ஜாலுவகூ ம
 ஸ்ரீஜாதிநள | யாஜோதரள ப்ராக் ப்ரதீ
 உஜள மெரூதலாவதனா || சுசு

மேருவிற்குக் கிழக்கும் மேற்கும் மால்யவான் க
 ந்தமாதனம் என்னு யிரண்டு மலைகளும், தெற்குவடக்
 கு ரிடத நீல பரியந்த நீண்டி அவைகட்குப் பாதியான
 ஆபிரயோஜனை பரும னுள்ளவைகளாய் அவ்வளவுயர
 மு மிடவெளியு முள்ளவைகளா யிருக்கும். (சுசு)

வஸூ நாலுவதஃ ப்ராஜா ம்ஸ்ரீஜாதி
 ந ஸெவதஃ | ஐனாவதம் நீமயிரெ
 யாஜோதொ கிஷயாதிநீ || சுஎ

மால்யவானுக்கு மேற்கு கந்தமாதனத்திற்குக் கி
 ழக்கு நீலமலைக்குத் தெற்கு ரிடதமலைக்கு வடக்கு இத

ன் மத்தியிலிருக்குங் கண்டத்திற் கிளாவிருதமென்று
பெயர். (கௌ)

உஜ்ஜாயம் ஜாலுவஸு ப்ராஜ்யா வஷ்டம்
ஹி ஜநாகுஷ்டஸு கெதநம் கெதநம்
ஜாலம் ப்ரதீஜ்யா மந்ஜாநாசு || கூஅ

மால்யவானுக்குக் கிழக்கே பத்ராஸ்வ மென்னுங்
கண்டம் அழகாய் ஜனமுள்ளது. கந்தமாதனத்திற்கு
மேற்குக் கேதுமாலமென்னுங் கண்டம் அழகாய் கிரகங்
களுள்ளது. (கௌ)

மிஷ்யாபரிவஷ்டம் யஜ்ஜாஜ்யதொ ஹே
கேருடதம் | நாஜா கிவஸுஷ்டம் வு
தம் ஹாஸதம் ஹிபவஸு மிரெஸு || கூக

நிடதமலைக்குத் தெற்கு அரிவருஷம், ஏமகூடம
லைக்குத் தெற்குக் கிம்புருஷவருஷம், இமய மலைக்குத்
தெற்கு பாரதவருஷம். (கூக)

ரஜ்ஜாவு ஜேஷ்ட் தீவா கிரணம் ஸ்வே
தவவதுதாசு | யஜுதரம் ஸுமவதம் கூ
ரவஷ்டம் குஷ்டவதுதெ || எ0

நீலமலைக்கு வடக்கு ரம்யகவருஷம், ஸ்வேதமலை
க்கு வடக்கு இரண்யகவருஷம், ச்ருங்கவான்மலைக்கு வ
டக்குக் குருவருஷம். (எ0)

விஷ்ணு ஸௌவாஸுக்வாஸு ரெஸு

மெஸ்யாய வெயஸா | மக்ஷாபெ-பாஹ்
தயஃ க்ஷாபா ஸெஷாம்ப-குமெ-புண ஶ்ஷ
நஃ || எக

ஸுதொ ஹாஸிடி உ-புண-பாஹொ
யாஜிதொ உந்நாடிநஃ | ப்ரதீ உபாஃ வி
ப-பொநீவ ஸ-பாஸு-ஸுளஜிதொந-ணஃ || எஉ
ஸஹஸ்யொஜநொ அயா ஸெஷ-

கவு டி-பாஃஸிதாஃ | கடி-ப ஜ-ப-பு

சுஸு நபுமெ அயாஸுதநாஹகா || எந

மேருமலைக்குக் கிழக்குமுதல் நான்குபக்கமும் வ
ரிசையாக வெண்மையான மந்தாமலையும், பொன்னிற
மான கந்தமாதனமலையும், கறுத்தவிபுலமலையும், சிவந்
தசுபார்கசுமலையும் ஐம்பதினாயிர யோஜனை யுயரமுள்
ளவைகளாய் மேருவிற்குப் பிடிப்பாக பிரமாவினாலே
சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம்மலைகளின்மேற் கி
ழக்குமுதல் வரிசையாகக் கடப்பை நாவல் அரசு ஆல்
இந்நான்கு கற்பக விருகூங்களு மாயிரயோஜனை யுயர
முள்ளவைகளா யிருக்கின்றன. (எக—எஉ—எஃ)

ஜம்புலம ரஸொக்ஷ-புதா ரே

நாம்பெ-புத-நிஜ-பா | விவெஸ-பு

மஜேவாஸு-கநகி-கூ-த-தா-பஹி || எச

அந்த நாவல் மரத்தின் பலசாரமானது ஆருக

மேருமலையைச்சுற்றி அந்தப் பூமியெல்லாம் பொன்னு
க்கி அந்த மேருவினடியிற் போகிறது. (எசு)

தாண்டீகூர் பக்ஷிஸபபூர்வா ஜுமஸா
வா ஜுமாடியா வஹுவஃ காணுநாயே
உ ஸகூஸஸூர் கருதபூவா || எடு

அந்த நதிஜலத்தில் ஸ்நாநபானஞ் செய்யும் பக்ஷி
கள் சர்ப்பங்கள் எலி மிருகங்கள் குரங்குகள் முதலான
பிராணிக ளியாவும் பொன்மய மாகின்றன. (எடு)

தீவகெதார ஹஜ்ஜஹுஃ கபூஸா
விஷு ஸதீவ் ப் ஹவாதி ஸயாசுஷா
தம் ஜஹ்வுதீவ தீகதஃ || எசு

மற்றக் கற்ப விருகூங்க ளிருக்கையிலு மந்த நா
வல்மர மீந்த த்வீபத்திற்குத் த்வஜமானபடியா லதன்
மகிமையா விந்த த்வீபத்திற்கு ஜம்பூத்வீபமென்று
பெயராயிற்று. (எசு)

பூர்வா ஹ்மஹ ஸௌஸு ஜே
வெ வெஹ்ரயவநடா ஸரோ ரு
ணோடிகாநாஜ தத்ரஹஜாஜ ஜணி தஸ்||எஎ

மேருவிற்குக் கிழக்கே பிடிப்புமலையான மந்தரத்
தி னடியில் சைத்திராதமென்னும் உத்யான வனமு
ம் பொற்றாமரையா லலங்கரிக்கப்பட்ட அருணோதக
மென்னும் தடாகமு மிருக்கின்றது. (எஎ)

யாஜுஜி உருமெ மந்வ-ஸ-ஸாவி
 லாஷ்ரொவரதடி | நடிநஜாநவனூத்
 ஸொராநாநஸ தஸாடி || எஅ

தென்புறத்திற் கந்தமாதனமலையி னடியிற் கந்த
 ருவர் தேவா சித்தர் அப்ஸரஸ் இவர்களாற் சூழப்பட்
 ட நந்தனமென்னும் வனமும் மனோகரமாகிய மானஸ
 மென்னுந் தடாகமு மிருக்கிறது. (எஅ)

வெவ்-ராஜம் வெவ-மெருமெ வி
 தொடி ஹுஜொதடி | ஜெவெவி-ஜெ
 வு தெஹுந் கஜெமெ ராஜ-கி ப்
 மெஹு || எக

மேற்கே விபுலமலையி னடியில் வையிராஜ மெ
 ன்னும் வனமும், சூர்யனுக்குச் சமானகாந்தியுள்ள தா
 மரைகள் சூழ்ந்த சிதோதமென்னும் தடாகமும் தேவ
 ர்களா லடையப்பட்டிருக்கும். (எக)

ஸளவாஸு-பு யுகிஜிநாஜ காநந
 லடி கொஹுடி | ஸளமநிகாம் வ-ஜஹ
 ன ஸ்வெத விதவிஸா || அ

வடபுறத்திற் சுபார்ஸ்வமலையி னடியில் த்ருதிம
 த்தென்னும் வனமும் செங்கழுநீர் தாமரைசூழ்ந்த ப
 த்ரகமென்னுந் தடாகமும் பித்ருக்களா லெப்போது
 மடையப்பட்டிருக்கும். (அ)

த்யொபாடிஸ ஸஹஸ்யாய-ஜ-ஹ் வகு
 மஹாஸாஸநம் | ரெவ-பா ஹொகொவஹொ
 ஸெ-பா ஜநஸ-ஹ் மிஹாவ்யுதெ || அக

இளாவிருத கண்டத்தில் ஜனமானது பதினமூவா
 யிர வயசுள்ளதாயும் நாவற்பழ ரசம் புசித்துக்கொண்
 டிம் மேருவின்பிரகாசத்தாற் பதார்த்தங்களை யறிந்துகொ
 ண்டிம் அழகான காந்தி யுள்ளதாய் மிருக்கும். (அக)

வஷ-பா-ய-தாய-ஹ் நீ-பா-ஹ் டி-ஹ்
 பநஸஸாஸ-ஹ் | கெ-த-ஹ் ஹெ-ஹ்
 ஹொஹ் ஹெ-ஹ் ஹெ-ஹ் || அஉ

கேதுமால கண்டத்தில் ஜனமானது பதினாயிர வ
 யதுள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமுள்ளதாயும் பலாப்ப
 முரசம் புசித்துக்கொண்டிம் திவ்யமான சரீரபந்தம் கக
 ம் பலம் இவைகளுள்ளதாய் மிருக்கும். (அஉ)

ஹெ-ஹ் ஹெ-ஹ் நீ-பா-ஹ் ஹொ-ஹ்
 ஹொ-ஹ் ஹெ-ஹ் | ஹெ-ஹ் ஹெ-ஹ்
 ய-ஹ் ஹெ-ஹ் ஹெ-ஹ் || அங

பத்ராசுவ வருஷத்தில் ஜனமானது பதினாயிர வய
 துள்ளதாயும் சந்திர நிறமுள்ளதாயும் கருநெய்தலைப்
 புசித்துக்கொண்டிம் துக்கம் சோகம் பயம் இவைகளில்
 லாததாய் மிருக்கும். (அங)

திருமஹிஷ ஸஹஸ்ராயம் காஜவருஷ
 மஹாஸநம் | யநுஷ்டி ஸஞ்சி கார
 ஷுஸாஸாபாஷி ஷுஷிஜநம் || அசு

குருவருஷத்தில் ஜனமானது முப்பதினாயிர வயது
 ள்ளதாயும் இச்சைப்படி விருஷபலங்களைப் புசித்துக்
 கொண்டும் பிரயங்குவென்னுங் கொடியினுடைய புஷ்ப
 நிறமுள்ளதாயும் (அதாவது வெண்மை)ஸ்திரீபுமாதாக
 இரட்டையாகவே பிரசவித்துக்கொண்டு மிருக்கும். அசு

இந்தக் குருவருஷத்தைச் சார்ந்திருக்கு மிரண்டு
 தீபங்களைச் சொல்கின்றார்.

ஹருதவெடி ஸஹஸ்ரளதா வெகழிக்
 ஷி வக்ஷிதள | ஸொரவாயாஸமள வலிங்
 ருமிவாஸண ஸெவிதள || அரு

உந்ரு ஹ்ரா கரளஜீபள உந்ரு ருதா
 ஷ ருஷுநள | வெனவாவுதம் தயொரா
 யம் ஹ்ருஷுஷு ஷொஜநம் || அசு

சுனஹ்ருவள காருஷுஷுள வானியூ
 சு கீதிருதள ததம் | அசு

குருவருஷத்திற்குச் சமீபத்தி லுப்புச்சமுத்திரத்
 தில் வரிசையாக ஐயாயிர நாலாயிர யோஜனைவரையில்
 வியாபித்துக்கொண்டு ஒரு திக்குமூலையால் தெரிந்து

கொண்டு வடபுறமாகவும் வாயுமூலையாகவும் சித்த
யோக சாரணர்களாற் சூழப்பட்டுச் சந்திர த்வீபமெ
ன்றும் பத்திராகர த்வீபமென்று மீரண்டு த்வீபங்க
ளிருக்கும். அவ்விரண்டு த்வீபங்களிலும் ஜனங்கள் கிர
மமாகச் சந்திரநிறமும் செந்தாமரை நிறமு முள்ளவை
யாயும் இளாவிரத வருஷத்தைப்போல் வயதுள்ளவை
யாயும் பலமூலங்களைப் புசித்துக்கொண்டும் இருக்கும்.
இவை யிரண்டும் குருவருஷ சமீபமாதலாற் சொல்
லப்பட்டனவென் றறிக. (அரு—அக—அகூற)

சுயபுஷாநி ஸஹஸ்ராணி ஆடிஸாய-

ஹிபுரணகி | ஜநஸெபுநீஷி ரெஷாநிதபு

புரதொ வெக-அம் வமபு || அளற

இரண்யக வருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிர
த்தைந்நூறு வயதுள்ளதாயும் சந்திரகாந்தி யுள்ளதா
யும் எலுமிச்சம்பழம் புசித்துக்கொண்டு மிருக்கும்.

நீவநீரஜாபுஸபு ரபுகெ ஆடிஸ

ஹிபுரி | ஜநஸபுரபுஸஹஸ்ராணி நபு

மெயாயவமபுரதபு || அஅற

ரம்யகவருஷத்தில் ஜநமானது பன்னீராயிர வய
துள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமாயும் ஆலின் பழம் புசி
த்துக்கொண்டு மிருக்கும். (அஅற)

ரஜ த டு—கிரிஷ்ணாடி ஸாவராய—
ஹ—ரளஜநஃ | ரளக்ஷ கிவ—ர—ஷஷ
க்ஷ ஹஜநொஸாய—த ஸ்ரீகிரி || அகூற

அரிவருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிர வயது
ள்ளதாயும் வெள்ளிறமாயும் கரும்பைப் புசித்துக்
கொண்டு மிருக்கும். கிம்புருட வருஷத்தில் ஜனமானது
பன்னீராயிர வயதுள்ளதாயும் பொன்னிறமாயும் பில
க்ஷமென்னுங்கல்லாவின் பழத்தைப் புசித்துக்கொண்டு
மிருக்கும். (அகூற)

ஐகிரி கிவ—ர—ஷாடிநி வஷ—ரண—
க்ஷாமி யாமிதெ | நதெஷஷ வஸ்யாவெஷா
ஸி விவதி—ஷ— க்ஷதாடிஷ— || கூற

இவ்வாறு கூறிய கிம்புருஷ முதலான எட்டுவரு
ஷங்களிலும் ஜனங்களுக்கு மாறிமாறிவருங் கிருதாதியு
கங்களில் அவஸ்தாபேத மில்லை. (கூற)

ய—மாந—ர—வ—புஜாய—ஸஜோ
ஸவ யநப் ஜஃ | க்ஷஷா க்ஷஷாஸநொ
டி—வ—யா—த— ஹாஸதெஜநஃ || கூகூ

அனு விந்தப் பாரதவருஷத்தில் ஜனமானது 11 கங்
களுக்குத் தக்கபடி அறிவு ஆயுசு தேஜசு பலம் அர்த்த
ம் பிரஜை இவை மாறிக்கொண்டு உழுது முழாமலு மு

ண்டானதைப் புசித்துக்கொண்டு தாபத்திரயத்தால் வ
ருத்த மடைந்திருக்கும். (கூகற)

மண்ணவனகொய டு-ஹு-தொ நெஷ்டம்

கினிஹ ஸாயபியசு | ஸவ-ஹாஸாம் ஹவ

ஹகுஜீநாம் கஜ-ஹகுஃ காரணம் யதஃ || கூஉற

ஆன லீந்தப் பாரதவருஷத்தில் ஒரு குணமுண்டு.
அதாவது, இவ்விடத்தில் முயற்சிசெய்கிறவன் பய னி
யாவும் பெறுவான் ; பலபூமிகளுக் கெல்லாம் கன்மபூமி
காரணமாதலால். (கூஉற)

கஜ-ஹகுஜி ரியஃஸு ஹது ஹவஹகுஜி

ரிதஃவரா | ஹஹயசு கிரியதெகஜ-த

சுவரா தொவய-ஹஜுதெ || கூநஉ

இதுதான் கன்மபூமி, மற்றவையெல்லாம் பலபூ
மி. இவ்விடத்திற் செய்யுங் கன்மமானது மற்றவிடத்
திற் பலங்கொடுக்க வுபயோகமாகிறது. (கூநஉ)

நவாஸி ஸ்ரோதஸி ஜீவா நவஹ

தூஜ-க ஸுஸெ ஹஜூ ஜீவ பூஹுத

யொ நாஜதஸா ஹிஸொயரெ || கூசஉ

இங்க ஜம்பூ தவீபத்திற் சமுத்ரமான தொன்பது
பிரிவாகிப் பாதிபூமியும் பாதிஜலமுமாகச் சூழ்ந்திருப்

பதால் ஒன்பது த்வீபங்களுண்டு. அவைகளின் பெயர்க
ளைக் கூறுகின்றேன் கேளுங்கள். (கசௌ)

ஹீர ஸ்வர கஸௌ ஸௌ தாஜிவ
னெடா மஹிஜாது | நாமஸ்வ ஸாஜி
ரெஸா மாநு வெடா வாஸுணஸுடா || கூடுத

கஹாரிகாவெடா நவரோ நாநாவ
வடத நிஜ மாடு | நாநாஜாதி ஜநாகீணடா
வாஸதாவெடா ப்ரகீதிடதாடு || கூசுத

இந்திரத்வீபம் கசேருத்வீபம் தாம்ரபர்ண த்வீ
பம் கபஸ்கிமான் த்வீபம் நாகத்வீபம் சாந்திரமஸ் த்
வீபம் காந்தருவத்வீபம் வாருணத்வீபம் குமரித்வீப
ம் என ஒன்பது த்வீபங்கள். இவையாவும் பலவிதமலே
ஆறுகளாலும் பலஜாதிஜனங்களாலுஞ் சூழப்பட்டிரு
க்கும். (கூடுத—கூசுத)

சுதீயெ ாநாஜ நுபதி ஜஸுவடுநா
யொ ரெநாடு கஹெ | தஜாத நுபஸு
ஜாலிடு கயுடுவெ வாஸதாடியடு || கூசுத

மனுவம்சத்தில் அக்ரீத்திரனென்னு மொருராஜ
ன் ஜம்பூ த்வீபத்திற் கதிபதியாக விருந்தான். அவனு
க்குப் பாதன்முதலாகப் பிள்ளைகள் ஒன்பது. அவர்களி
ன் பெயர்களாலே இந்தக் கண்டங்கள் பாரதமுதலான
பெயருள்ளன வாயின. (கூசுத)

கூராகூர டியிஸெஹ ரஸஜி ரே
 தொடிமெக் | அகூரஜி அமணாஜீவா
 ஜவகுஜீவாடிபொ வுதாஃ || கூஅடி

இந்த ஜம்புமுதலாக வேழு த்வீபங்களும் வரிசை
 யாக லகூமுத லிரட்டித்தயோஜனை விசாலமுள்ள உ
 ப்பு பால் தயிர் நெய் கருப்பஞ்சாறுகள் சுத்தஜலம்
 இவ் வேழுசமுத்திரங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்
 றன. (கஅடி)

ஸாகெஸாக டி-ஹை-ஹ ஸாகஸம்
 ஜா நிஷநநஃ | கூஸொஹகுக் காஹ
 நஃ களஸெ ஸபாஹவியியகூதி || கூகூற

அப்பாற் சாகத்வீபத்திற் சாகமென்னு மோர்மர
 முயர்ந்து பிரசித்தமாக விருக்கிறபடியா லந்த த்வீப
 த்திற்குச் சாகமென்று பெயராயிற்று. அப்பாற் குசத்
 வீபத்தில் பிரமா யாகஞ் செய்யும் போது பொன்ம
 யமாக ஓர் குசமென்னும் தர்ப்ப முண்டானபடியா ல
 நந்தத்வீபத்திற்குக் குசமென்று பெயராயிற்று. (ககூற)

கூளனென கூளனொ ஹதொஹெ
 தஃ கூளனாடின ஹைகநுரெ | ஸ
 நெந ய-ஹாஸ-விநம் வி-ஹா-யஸ-
 ஹாவிநா ||

அப்பாற் க்ரௌஞ்ச த்வீபத்திற் பொன்மயமான
குகையுள்ள க்ரௌஞ்சமென்னு மலையிற் பலவித மா
யையுள்ள க்ரௌஞ்சமென்னு மோ ரகரன் மஹாமா
யையுள்ள சுப்ரமணியரால் வெகுவாய்ச் சண்டைசெய்
து அடிக்கப்பட்டான். (க00௨)

ஸஸௌ ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ
தஸுஸௌ ஸஸுஸௌ | கெதததா ௨௨௨
தஸுஸௌ ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ || க0௦௩

அவரா லந்த வசரனுடைய வாசமான க்ரௌஞ்ச
மலை யோட்டையாகச் செய்யப்பட்டதென்று பிரசித்
தமா யிருக்கிறது. அம்மலை யந்த த்வீபத்திற்கு அடை
யாளமா யிருந்தபடியா லதற்குக் க்ரௌஞ்சமென்று
பெயராயிற்று. (க0௦௪)

ஸஸௌ ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ
ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ | ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ
ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ ஸஸுஸௌ || க0௦௫

அப்பாற் சால்மல த்வீபத்திற் பொன்மயமாயும்
சூரியப் பிரகாசமாயும் தேவர்கட்குப் பிரியமாயும் ஆயி
ரயோஜனை யுயரமுள்ளதாயு யிருக்கிற ஓர் சால்மலமெ
ன்னு முள்ளிலவமர மந்த த்வீபத்திற் கடையாளமாக
விருந்தபடியா லதற்குச் சால்மல த்வீபமென்று பெய
ராயிற்று. (க0௦௬)

மொரெஜெ மொவகிந-ஹி ராஜா
 ஹுகு மொஸவொஜுதஃ | யாஜெ
 ஹுகு அநிகவாநா ஜளதயூநாஃமெநாஃ
 க-மெ || க௦௩௨

ஸதெஷ- ஹரிடஜாய ப்ரவ்யுதெ
 ஷ- ஹுகுநும-ஹுகுது| வவெ-தௌ
 தஜஃ கொவா டிஸவகி ஸொமகிக்ஷ
 யடி || க௦௩௩

யஜ வாரெஸு தாமாவொ டிஹாஃகொ
 வாரிநா ஃமெஃ | தஜெநடிவா ஃஹீ
 ஹ மொரெஜெ ஸததொவகி || க௦௩௪

அப்பாற் கோமேத த்வீபத்தில் மனுவம்சத்து ரா
 ஜ நொருவன் கோபதியென்பவன் அக்நிபோல் தேஜ
 சுள்ள உதத்ய வம்சத்து ருஷிகளுக்குச் சிஷ்யன், பசு
 மேத யாகஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான். அப்போ தவன்
 குருக்கள் தேவேந்திரன் செய்யும் யாகத்திற்குப் போ
 யிருந்தமையாற் பிருகு வம்சத்தாரைக் குருக்களாக வரி
 த்துக்கொண்டான். பின்பு கௌதமர் கோபத்தா லவ
 னைச் சபிக்க வவன் கூடியமடைந்தான். அவ னியாகசா
 லையிற் பசுக்களெல்லா மவருடைய கோபாக்கியாற் கொ
 ளுத்தப்பட்டன. அப் பசுக்களின் மாம்சங்களாலே யந்
 தப் பூமியெல்லா மறைக்கப்பட்ட படியா லந்த த்வீபத்

திற்குக் கோமேத மென்று பெய ராயிற்று. (க௦௩௩—
க௦௪௩—க௦௫௩)

நடி வ-ஷாரிணீநாடி ஹெவ-ஷா
ஜணிதா | தயாஸ வ-ஷாஜீவஃ வு
வித ஸ-ஸாஸெவிதஃ || க௦௬௩

அப்பாற் புஷ்கர த்வீபத்திற் பொன்மயமான தா
மரைகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட புஷ்கரணீயென்னும் பெ
யருள்ள ஓர் நதி யுண்டு. அதனா லந்த த்வீபம் புஷ்கா
மென்று பிரசித்தமாய்த் தேவர்களா லடையப்பட்ட டிரு
க்கும். (க௦௬௩)

யயா கிவ-ஸாஷாஜெஷா கருதா
வஸ ஸாஜநஃ | ஸாக ஜீவாஜிஷ-தயா
கூரிராஜி கருதஜாஜநஃ || க௦௭௩
ஹிரெந-ஹிரீவாஜ ஸஸுக் ஸுடி
கடி-கிஃ | டிஸவஷ-ஸஹஸுராப-ந-
ஷ-ஃ | வெககணகஃ || க௦௮௩

ஜம்பு த்வீபத்திற் கிம்புருஷ முதலான வெட்டுக்
கண்டங்களிலு மெவ்வாறு ஜனங்களுக்கு யுகங்கடோ
றும் நிலைமாறுகிற தில்லையோ, அவ்வாறே சாகமுத
லான மற்ற ஆறு த்வீபங்களிலு மறிக. மேலும் அவ்
விடங்களில் ஜனங்கள் கிரமமாக பால்முதலான சமுத்
திர ஜலங்களை யாகாரமாகக் கொண்டு பனிச்சந்திரன்
புனி கருநெய்தல் பயிர் பழகம் இவைகளின் காந்தி யு

512

மருகேந்திர சவ்யாக்ஷாநம்

ள்ளவைகளாய்ப் பதினாயிரவது துள்ளவைகளாய் துக்க
வேச மில்லாம விருக்கும். (கௌட—கௌட)

ஸத்யபிராஜ-நயெ ரவ-பாக் தெ கொடி
வந்திருக்கந்நெடி | வனாஸஸுஸஹஸாணி
கணபாஜெபாஜி ஹாமதடி || கஞ்சுடி

மேருமலைபி னடுவிவிருந்து ஏழாவது சமுத்ரம் வ
டையி லளவு இரண்டுகோடியே யைம்பத்துமூன்று ல
கூத்து ஐம்பதினாபிர யோஜனையென் றறிக. (க0கூ2)

ததொ ஹிரண்யவகுதி ந-நா ரத
 ஞ-பிரதா | கீ-பாஸ-ம் வெயஸாஸு
 ஷா ஞவாநா-ம் ஞபகொபிகி || கக-ம்

அப்பாற பலவித ரத்னங்களும் மாங்களும் மலை
களு நிறைந்த பொன்மயமான பூமி பத்துகோடி யோஜ
னை தேவர்கட்கு விநோத நிமித்தம் பிரமாவினாற் சிறு
ஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (கக0ம)

ஸொகாஸொகொ ஸஹிஸஸா ஸொ
 காஸொக நியாதிஃ | ஸொஜநாய-தவஃ
 ஸஸ-மஸ-மவாஸிதிஃ || ககக

அப்பால் வெளியில் அலோகமு முள்ளேலோகமு
மாகிய லோகாலோகமென்னு மலை பதினாயிர யோஜ
னை பகல்முள்ளதாயு முயர்ந்த கொடுமுடிக னுள்ளதாயு
மிருக்கும். (கககம)

தஸ்யஸுமெஷு தீக்ஷாஸொஹா
 வஸுநீராதவொவஜாஃ | ந தாவயதி
 வெக்யஷுஜாஜாநாஸாஹுதாஜீ-மெ||ககஉஉ

அந்த லோகாலோக மலையின் கொடுமுடிகள் மிக
 வு முயர்ந்திருக்கிற படியா லவ்விடத்திற் சூரிய கிரண
 ங்கள் நிலாவைப்போலக் கொடுமையின்றிப் பிரகாசமு
 ள்ளதாக மாத்திர மிருந்துகொண்டு திக்குப்பாலகருடை
 யவிநோதஸ்தானங்களைத் தபிக்காமலிருக்கும். (ககஉஉ)

தஜுவஸூஸாந்ஸீலம் வக்ஷாணெ கொ
 நவிஸாகிஃ | வக்ஷாந்ஸூஹஸூராணி வ
 னுகிரிஸாஹ கொடியஃ || ககநஉ

அப்பா லந்தகார பூமி முப்பத்தையாயிர கோடியே
 பத்தொன்பது லக்ஷத்து நாற்பதினாயிர யோஜனையுள்
 ளது. (ககநஉ)

ஸ்வீலிஸாகிவக்ஷாணி கொடிஸெகா
 ஸஜீரூபாந் | ஹெஹகடாஹகம் கொ
 டி மஹாஜிதி ஸஜீகதஃ|| ககசஉ

அப்பாற் கர்ப்போத மென்னும் பெருங்கடல் ஒரு
 கோடியே இருபத்தேழுலக்ஷ யோஜனையுள்ளது. அப்
 பாற் பொன்மயமான வண்டகடாக மொருகோடி யோ
 ஜனையுள்ளது. இவ்வாறே மேருவி னடுவிவருந்து நா

ன்கு பக்கமு மறிக. ஆகக் கூடிய பூலோகத்தி னகலம்
நூறுகோடி யோஜனையென் றறிக. (ககசம)

இதுவரையிற் பூலோகப் பிரமாணஞ் சொல்லியது.
இனி; புவர்லோக முதல் மே வுலகங்களினளவு சொ
ல்கின்றார்.

அபிரவிக்ஷா ஹவயெ-ராகொ யூ-வ

பூரனொ ஶ்விதவாஸ | தடி-ருநகொடி

ஸவெ-ராகு ஸநி-புவய-ஸோஸூயஃ || ககரு

பூதலத்தி லிருந்து துருவமண்டல பரியந்தம் புன
ர்லோகத்தினுயரம் பதினைந்து லக்ஷம். அப்பால் தே
வதைகளுக் கிடமான சுவர்லோகம் என்பததைந்து ல
க்ஷ யோஜனை யுயரமுள்ளது. (ககரு)

ஶஹா அிகொடிய-பூ-தூஸெ ஶ்விதூ

தி-ரு-நிவ்ருஜஃ | ஜநொ ஷகொடி-வவி-ஸு

விதூ ஜஹ-ஜநாஸூயஃ || ககசும

அப்பால் மரீசிமுதலான முனிகளுக் கிடமான ம
கர்லோகம் இரண்டுகோடி யுயரம். அப்பாற் பிதுருக்களு
ம் ஜன்ஹுமுதலான ருஷிஜனங்களும் வாசஞ்செய்யும்
ஜனலோகம் எட்டி கோடி யுயரமுள்ளது. (ககசும)

தவொக-பூகொடி ய-பூ-தூஸெ ஶ்விதூ

யொமஸநநூ-நஃ | ஜிவ-ஸூ-நகூ-ஸோஸூ

ஸநகூ ஶ்விதூ-தவாஃ || ககசும

கக—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

கருடு

அப்பால் மிகுந்த தவமுள்ள சனந்தன ருபு சன
 த்ருமார சனகயோகிகள் வாசஞ்செய்யுஞ் தபோலோக
 ம் பன்னிரண்டு கோடி யுயரமுள்ளது. (ககௌம)

ததஸுத ஸுயஸாநம் ஸதஸுதோகம்

ஸயம்ஹவஃ | காஜாதிஸயஸம்ஹம் கொ

டயொ நவஸபவ ||

ககஅ௨

ஸாவீதீரகதி-உத ஸுயஸு யசு வெ

ஜாஸு ஸாநம்ஹம் |

கக௧

அப்பாற் சத்ய ஞானமுள்ள பிரமாவினுடைய ஸ்
 தானமாகிய சகலஸ்வரிய சம்பத்தும் நிறைந்த சத்தி
 யலோகம் பதினாறு கோடி யுயரமுள்ளது. அவ்விடத்தி
 ல் சரஸ்வதியும் வேதோபவேதங்களும் மூர்த்தியுட னி
 ருப்பார்கள். (ககஅ.ம—கக௧)

ததஸுதஸு ஷுட்வெதி உய-திவ-

ஸாவீரெஷா | ஸாநெ ஜெஷாதிஷுதீ வி

தெ. கொடிஸுணகடாஹகம் ||

க௨௦

அப்பாற் காந்தியுள்ள விஷ்ணுவினுடைய ஸ்தா
 னம் நான்கு கோடி. அப்பால் விசித்ரமான சிவனுடை
 ய ஸ்தானம் ஆறு கோடி யுள்ளது. அப்பால் அண்டக
 டாகம் ஒருகோடி கனமுள்ளது. (க௨௦)

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

முதல்கொழிபுவிவீண-ஓ. ஐதி ஸ்ரீ ஹா
ணமொலகழி | ஹகுயஸாத-ஓ வனவா
யம் ஸவ-ஓஸுராதஸ-ஓநாத-ஓ || கஉக

இவ்வாறு பிரமாண்ட கோளத்தி னுயரம் நூறு
கோடி யோஜனே. இவ்வளவு கீழும் மேலும் நான்கு
பக்கமும் சரியாக நூறு கோடி அண்டகோளமென் ற
றிக. (கஉக)

தவ்யுப்ராவீம் திஸம்ஸகூஃ வாது
 திஃ பஞவதிக்ஷிணாட்ய | திக்ஷிணாம் ஹ
 தஸாஹ தஸாஸாக்ஷிணாவாஸாட்ய || ௧௨௨

அண்டத்தின் கிழக்கை தேவேந்திரனும், தென்கிழக்கை அக்நியும், தெற்கை யமனும், தென்மேற்கை நிருதியும் ரக்ஷிக்கின்றனர். (கஉஉ)

பெயரிடும் வர-^வனொடுவொ நவ்வா
து பெயரிடாத^வநாடி உதீவீம் ஸொடிய
செய்வா வீசும் ப்ரா^வத^வநா^வம் தி^வசு^வடி^வ கஉந

அதன் மேற்கே வருணனும், வடமேற்கே வாயு
வும், வடக்கே சோமனும். சூரபரணும், வடகிழக்கே
சூரனும் ரக்ஷிக்கின்றார்கள். (கஉ௩)

உளவுக்கு ஸ்ரீ ஹா ஹரிநாய ஸ்வபூதா
வஹிதாஸஜா । கருணா

அதன்மேற் பிரமாவும், கீழே விஷ்ணுவும் இவ்வாறெல்லாரும் சாவதானமாக வெப்போது மதைராக்ஷிக்கின்றார்கள். (கஉகம)

ஊஷாஸி நியனாரொ ருடிபாஸி

ஹிஸிதாஃ | ஹுகிஜனொ வுஜீயெஷா

நொகுகுரூதி ஹபாகுவடி || கஉசம

இந்தப் பதின்மருக்கும் நியாமகராய்ப் பத்துத்திக்கிலும் பத்து ருத்திர நிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் ஐஸ்வரியவான்களாயிருந்தபோது அவ் வருத்திரர்களின் பயத்தினாலே தத்தம் ஸ்தானத்தை விட்டு அசையாம நிருக்கிறார்கள் (கஉசம)

நாநாஸுருவெ ரு ஹாஸி யெரு

ஹாஸுணாகு ஹாஸுருவெ; வுசாநா

நா யுயயெருஹாஸு த ஹாஸி ஹொ

யெரு ||

கஉருஉ

அந்த வருத்திர பதின்மரும் பலவித ரூபமுள்ளவர்களாயும் மிகுந்த சத்தியுள்ளவர்களாயும் குரியகாந்தியுள்ளவர்களாயும் பலவித ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மிருக்கிற அநேக பரிவாரங்களினாலே சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் பெயர் சொல்லக்கேளும்.

ஹாஸுஹொ ஹாஸுருவெ கவாஸி

ஸஃ ப்ரஜைநஃ | விஹகுதி ரவ்யயஸூஸா
விநாகீ திரிஸாபிவஃ || கஉசூஉ

புத்தர் அஜர் வஜ்ரதேகர் கபாலீசர் பிரமர்த்தனர்
விபூகி அவ்யயர் சாஸ்தர் பிநாகி திரிதசாதிபர் இப்ப
தின்மரு மந்திர நாயகர்கள். (கஉசூஉ)

ஹஸ க்ஷபாநுகஹஸ ஜைநாநி ஹந்தா
ஸநாஃ ! விம்மஹ வாகுகொஸஹஸ டி
ஹந ஸாநிஜிம தாஃ || கஉஎஹ

பஸ்மாந்தகர் க்ஷயாந்தகர் ஹார் ஜ்வலனர் அக்நி
உதாசனர் பிங்கலர் காதகர் பப்ரு தகனர் இப்பதின்மரு
மக்நிநாயகர்கள். (கஉஎஹ)

வியாசு வாகுகத டிரொ டாஜிஜி
தஜு வியொஜகாஃ | யஜோயஜெஸ ஸ
யொகூஹஸாஸ யஜநாயகாஃ || கஉஅஹ

விதாதா தாதா கர்த்தா யாம்பர் மிருத்யு வியோக்
தா தருமபதி அதருமபதி சம்போக்தா ஹார் இப் பதி
ன்மரும் யமநாயகர்கள். (கஉஅஹ)

நிஃதி ஜோஸணொஹதா க்ருருரா
கோ யஜெஸொஹிதா | உளஹுஸி
மஹிஸ குவாக்ஷஜிஷிஜாஃ பவாடிவாஃ || கஉகூஉ

நிருதி மாரணர் ஹந்தா க்ருராசூர் தூம்ரர் லோ
 ஹிதர் ஊர்த்வலிங்கர் விருபாசூர் தம்ஷ்டீர் பீமர் இப்
 பதின்மரும் நிருதிநாயகர்கள். (கஉக௨)

வவாஹி வவவாஸாங்க ஸ்ரேதவஹி

ஜவானகாஃ | சிவாவய ஜஹவாஹ—ஸ—

நாஜாஸ ரவாஃ கபாஃ || கந ௦௨

பலர் அதிபலர் பாசஅஸ்தர் ஸ்வேதர் பத்ரர் ஜலா
 ந்தகர் மகாபலா மகாபாகு சுநாதர் மேகநாதர் இப் ப
 தின்மரும் வருணநாயகர்கள். (கந 0௨)

வவ—ஸீவ்ர ஜா—ஜெம லஸ்குஷ் தீக்ஷ

க்ஷயானகாஃ | கவஹி—ஜெஸ பனான

வனுவஹிவாஸ வாய—வாஃ || கநக௩

லகு சீக்ரர் வாயுவேகர் சூக்ஷ்மர் தீக்ஷணர் க்ஷயர்
 ந்தகர் கபர்த்தீ மேகவாகனர் பஞ்சாந்தகர் பஞ்சசிகர்
 இப்பதின்மரும் வாயுநாயகர்கள். (கநக௩)

நியீஸ ரா—வவவநு ஸளஜி—க்ஷீ

ஜபாயாஃ | ப்ரகாஜ ஸீரதயா ப்ரஸா

ஜாஸெநு—யக்ஷவாஃ || கந௨௨

நிதீசர் ரூபவான் தன்யர் செளம்யர் லக்ஷ்மீதர்

ஜடாதரர் பிரகாமதர் ஸ்ரீதரர் ரத்னதரர் பிரசாதர் இப்ப
தின்மரும் சோமகுபேரநாயகர்கள். (கங்.உ.உ)

ஸவ-ஹி-ஹி-ஸ ஸவ-ஹி-ஹி ஜா-ஹி-ஹி
ஹி-ஸ வெ-ஹி-ஸ | ஸ-ஹி-ஸ ஸ-ஹி-ஸ
ஸா-ந ஹி-ஹி-ஸ ஸா-ஸா-நாயகாஃ || கங்.ந.உ

சர்வர் வித்யாதிபர் ஸர்வஞ்ஞர் ஞானி ஜ்யேஷ்டர்
நசர் வேதபாரகர் பஷிப்பிரியர் சுரேசர் பூதேசர் இப்ப
தின்மரும் ஸா-நாயகர்கள். (கங்.ந.உ)

ஸ-ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஹி-ஸ
ஸ ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஸ | ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஹி-ஸ
ஹி-ஸ ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஸ ஹி-ஸ || கங்.ச.உ

சம்பு விபு கருத்யகூர் திரியகூர் த்ரிதசேஸ்வரர்
திரிலோசனர் நபஸ் ஸிப்ஸ- சம்வாகர் விவாகர் இப் ப
தின்மரும் ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஸ பிரமநாயகர்கள். (கங்.ச.உ)

கெ-ஹி-ஸ ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஸ
ஹி-ஸ ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஸ | ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஹி-ஸ
ஹி-ஸ ஹி-ஹி-ஸ ஹி-ஸ ஹி-ஸ
ஹி-ஸ || கங்.ந.உ

குரோதனர் மாருதாசனர் பணிந்திரர் க்ரசனர் உ
தம்பரேஸ்வரர் விருஷர் விருஷதரர் அனந்தர் வஜ்ரர்
தம்ஷ்டர் இப் பதின்மரும் கீழே விஷ்ணுநாயகர்கள்.

ததொஹு ப்ரஹ்மஹொம ஹொய

ஹொஸஹ ஸஹ்மிதாஹ் | பஹ்மஹ் கஹ்மி யொ

கஹ்ணஹ் கஹ்ஹ்ரஹ் பஹ்மஹ் || கஹ்ஹ்

அப்பாற் பிரமாண்டத்திற்கு மேல் ஜலமுதலான
போகபூமிகள். அவ்விடங்களில் அவ்வவ் ஸ்தானங்களிற்
கிடைக்கும் பலங்களை நியமிக்கிற ருத்ரர்கள் எட்டெ
ட்டிப்பெயராக ஐந்துகணங்க ளிருப்பார்கள். (ககௌ)

ஹொஹ்மஹ் பஹ்மஹ் விஹ்மி ஹொஹ்

ஹொஹ்மஹ் | பஹ்மஹ் ஹொஹ்மி

ஹொஹ் மஹ்மஹ் கஹ்ஹ் || கஹ்ஹ்

பாரபூதி ஆஷாடர் டிண்டி லகுளீசர் அமரேசர்
புஷ்கர் பிரபாசர் நைமிசர் இவ்வெட்டுப்பெயரும் ஜல
தத்வத்திற் குஹ்மஹ்மஹ் மென்று பெயருள்ளவர்கள்.

ஹொஹ்மஹ் ஜஹ்மஹ் ஹொஹ்

ஹொஹ்மஹ் | ஹொஹ்மஹ் ஹொஹ்

ஹொஹ்மஹ் பஹ்மஹ் || கஹ்ஹ்

ஸ்ரீசைலர் ஜல்பர் கேதாரர் பைரவர் ஆம்ராதகேஸ்வ
ரர் அரிச்சந்திரர் மஹாகாளர் மத்யமர் இவ்வெட்டுப்பெ
யர்களும் தேஜஸ் தத்வத்தில் அதி குஹ்மஹ்மஹ் மென்
னப்படுவார்கள். (ககஅ)

ஹொஹ்மஹ் ஹொஹ்மஹ் கஹ்ஹ்

மருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

ரஹ்மத் | ஸ்வபொயோயிகாஸ் ஸ
வ்ரஹ்மயிகாஸ் || கச்சு

அப்பால் தமது ஸ்தானத்திற்குக்கீழ்ப்பட்ட அதி
காரத்தி லிருக்கும் சகல ருத்திரரவிட மேலான ஐப்
வரியமுள்ள வீரபத்திரருடைய காந்தியுள்ள ஸ்தானம்
யோகீசர்களால் துதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (கசக)

வாழ்மெய் ஹவாநஞ் ஸீஜோஜாவதுஜெ
புராஃ | ஸவெ-புராநெபுராநெக வீ
நெக பிவஸைஜிதாஃ || கசுள

உமீர்ப் உணர்ச்சி வெவொ மண்ணா
நாங்குயி டுஸஸி தாஃ । கசுத

வாமதேவர் பவ! அனந்தர் பீமர் உமாபதி அஜே
ஸ்வரர் ஸர்வேசானர் ஈஸ்வரர் ஏகவீரர் ஏகசிவர் உக்
ரர் பிரசண்டதிருஷ்டி ஈசர் இவர்கள் இந்த குணதத்வ
மூர்த்தாவிலே யிருக்கிறார்கள். (கசஎ—கசஎம்)

தவஸாநுநுணொவாஸு
கொயாதிநுநுநாந்தா||ஸாயிகா
நவியளதீகாநுநுஸவ-நாஸுநுநு
கியா||
கசுஅந

இவர்கள் மிகுந்த தவத்தினால் மேலிருக்கும் சூ
ரோதேசாதிகளை யுபாசித்து அநுக்கிரக கர்த்தாக்களா

ய்த் தங்களதிகாரத்திற் சமர்த்தாளாய்ச் சர்வவிஷய ஞா
னக் கிரியை யுள்ளவர்களா யிருப்பார்கள். (கசஅம)

தெவெ ஷாடிஸம—ணஸீகாது ப்ரயா
நாயிவதீதுஸூ—ண— | கெய்யெஸய
ணஸாவத— ஜெஷாதி: விமஸஸூரு
மா: || கசகூஉ

பனூககெகவீரளவ ஸிவெஜதி
தெஸூதா: | கரு0

குரோதேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் ஜோதி பிங்கலர் சூர
கர் பஞ்சாந்தகர் ஏகவீரர் சிகேதர் இவர்கள் முன்சொன்
ன வாம தேவாதி களுக்குப் பத்துப்பங் கதிகமான ஜ
ஸ்வர்ய முள்ள பிரதானேஸ்வரர்கள். (கசகூஉ—கரு0)

ஸவெஷூய ஸவஷூதந— ஸவஷூ
கூ: கரணாஸூய: | ப—ஸ—ஷூ நிய
தளயஜா காலெகவநஸூதிஜாது | கருக

புருஷ தத்வத்திற் சகல இந்திரியங் களையுந் தது
க்களையுந் தனதாகக் கொண்டு சர்வாந்தர்யாம்யான ஈஸ்
வரர் அதிஷ்டாதா, நியதி தத்வத்தில் நியமிக்கின்றவர்
அதிஷ்டாதா, காலத்தில் எண்ணுஞ் சத்தியுள்ளவர் அ
திஷ்டாதா. (கருக)

ஹவநெஸ் ஜஹாஷெவ வாஜெஷவ ஹ

கனக

மருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

வொக்ஷவாஃ | ணக்ஷிம்மெ க்ஷணெஸா
நாஃ மஹிஜாத்ரா ஹஸஸாஃ || கருஉ

மிகுந்த காந்தியுள்ள புவனேசர் மகாதேவர் வாம
தேவர் பவோத்பவர் ஏகபிங்கர் ஏகேக்ஷணர் ஈசரனார்
அங்குஷ்டமாத்ரர். (கருஉ)

வரஜெஸாவஜா ராம விஜ்ஜா மஹி
க்ஷாவஜெ | ஜஹாவ-ரா உத-ஷ்ஷி ஜண
வெ ஜணவாயிவாஃ || கருந

இவ்வெட்டுப் பெயரும் பரமேஸ்வர சமான சத்
தியுள்ள வர்கள். ராக தத்வம் வித்தியா தத்வ ப்வ விர
ண்டையு முள்ளே கொண்ட கலாதத்வத்தில் மதங்கா
தி யாகமங்களிற் கூறியபடி யெட்டெட்டாக விருக்கும்
அறுபத்து நான்குபுர மண்டலங்களுக்கு மதிபதிகள்.

சுநதே ஷி க்ஷொ மொஷா க்ஷெஜெ

ஸொ ஸ் ஹணஃ வகிஃ | ய-வதெஜொ
யி பளா-ஜ்ஜா மஹநெஸஸு விஸாநாடி || கருச

அனந்தர் த்ரிகலர் கோப்தர் க்ஷேமேசர் பிரமபதி
த்ருவர் தேஜோதிபர் கஹனேசர். (கருச)

ஜாயாயி காரிணொஸ-ஜ்ஜா ஜ்ஜவாயி
வதிஸாஃ | ஸஸாரா உக்ஷாஸ-ஹ
ஹத-ஜ்ஜா விவத-காஃ || கருந

கஃ—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

கசுள

இவ்வெட்டுப் பெயரும் மாயையில் அதிகாரிகள்,
முன்சொன்ன மண்டலேசர்களுக் கதிபதிகள், சம்சார
மாகிய சக்ரத்திற் சுழலும் பிராணிகளைத் திருப்பு கிற
வர்கள். (கருரு)

வணதாவதெவ வொரெயம் ஸவ-
ஹுத ஹவாவநிஃ | ஸீஷஜ ஜாமிநொய
ஸூம் வொகெமாவ ஹவாவொஃ || கருசு

ஞானமில்லாதவர்கள், சேற்றிற் காலிட்ட பசுக்க
ளைப்போல அகப்பட்டுக் கொண்டு அசக்தர்களாய்த் து
க்கப்படுகின்றபயங்கரமான சர்வப்பிராணிகளு முண்டா
கும்புமி யிவ்வளவே. (கருசு)

ஹமணீ ஸூஹ்வதாஹ லூண-
தஹ்விகாபரா | ருவிணீ நஷிநீஜா
வா ஸவஸவா வ-ஹெஸூராஃ || கருள
விஜ்ஜாஸூஹ கயிதா விஜ்ஜாயாம்
ருஹ்ஸூஹ்வதாஃ || கருள

அப்பாற் சுத்தவித்தையிற் பிருகுணீ பிரமவேதா
ளீ ஸ்தானுமதி அம்பிகை ருபிணீ நந்தினீ ஜ்வாலே இவ்
வேழு வித்யேஸ்வரிகளும் கீழ்ச்சொன்ன மண்டலே
ஸ்வரர்களாலே துதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்; இவர்கள் சப்
தகோடி மந்திரங்களுக்கு மீஸ்வரிகள். (கருள—கருள)

தாலா ஹ்வரிஜீவ ஸ்ரீஹெவொ வி

ஜ்யாயிவஃஸிதஃ | ஜெஞ்ஞெஸஸ விஜாவிஷ்ட
 ருஜிவ்யுஞ்ஞாஷ்டகாநமஃ || கருஅற

அப்பா லீஸ்வர தத்வத்தில் இவ் வித்தியேஸ்வரி
 களுக்கு மேற் பிரகாசமான காந்தியுள்ள வித்தியேஸ்வர
 ர் அனந்தாதிகளைப் பிரேரிக்கு மீஸ்வரராலே யபிவிய
 க்தமான ஞானக்கிரியை யுள்ள ருத்ரகணங்க ளெவ்வெ
 ட்டிப் பெயராத் சூழப்பட்டிருப்பார்கள். (கருஅற)

உஹ்ஷாஸாம்பாஸுணா ஜஹவீய-
 வஜிசுமாஃ | ருஜிமணாஸு ஜிக்வா
 வாஸாஸாணி பதயஃஸிதாஃ || கருகூஉ

அங்குள்ள ருத்ரகணங்களாவன ? உச்சஷ்மர் ஆம்
 பரர் சண்டர் மகாவீரியர் முதலானவர்கள். அவ்விடத்
 தில் திக்குப்பாலகர்கள் தேவீஸ்கந்தர்சண்டேசர் விரு
 ஷபேஸ்வரர் முதலானவர்கள். சாஸ்திரங்கள் நிஸ்வாச
 காரிகை முதலானவை. பதிகள் அனந்தா திகள். (கருகூஉ)

தெவாநஞ்ஞுஹுதயா மஜிதாவன
 வநாஜிதஃ | ஸஸாநஞ்வாஹுதெவிஞ்
 பஞ்வஃ ப்ரூநாஷ்டமதஃ || ககூ௦உ

அந்த அனந்தாதிகளின் பெயர்களும் ஸ்வரூபங்க
 ளு முன்னமே பிரஸ்னை செய்யும்போது சொல்லியபடி
 த்து. (ககூ௦உ)

கஃ—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

கஃக

ஸஹஸிரெவ பவீதூம் ஸகஷாஜி வ
 றிஹஃ | ஷெவ ஸஹஸிரெவாஹ்ஷி நி
 வுத ஜாஜி கஃஸூநாஃ || கஃகத

அப்பாற் சதாசிவ புவனத்திற் பஞ்சப்ரம்ஹ ஷட
 ங்கங்களும் சதாசிவர் ஜ்வாலினிமுதலான சகள நிஷ்
 களான வெட் இருத்திரர்களையும் பரிவாரமாகக் கொ
 ண்ட சதாசிவதேவ ரிருக்கின்றார். (கஃகம)

அப்பால் பிந்துவில் நிவ்ருத்தி முதலான கலாதி
 பதிகள் நால்வரு மிருக்கின்றார்கள்.

நாஷெ ய நிவதிஸூகள ஸவ-ஸூதி 2
 தாஹாஃ | யொநிவி-ஸூஸு வாஹ்ஸாஃ
 வதயஃ பரதஸூவஃ || கஃகஉ

நாதபுவனத்தில் ஸ்வதந்திராகமத்திற் கூறியப
 டி கோடிசந்திரப் பிரகாசராயும் பத்துக்கை மூன்று
 நேத்திர முள்ளவராயும் வெண்டாமரை யாசனத்தி லி
 ராநின்றும் சந்திர சூடராயும் ஐந்துமுக முள்ளவராயு
 மிருக்கின்ற நாசேஸ்வரரிருக்கின்றார்.

சத்தியிற் சகலமான சத்தியுள்ளவர்களுக்குந் தலை
 வரான பரமேஸ்வர ரிருக்கிறார். அங்கேயே நாதபிந்து
 வாதிக்கிரமமாகச் சகலஜகதற்பத்தி யேதுவான குண்
 டலினீ சத்தியும் புவனபதிகளான வாஃசர்களு மிருக்கி
 ன்றார்கள்.

அப்பாற் சகல காரணங்களையுங் கடந்து நிஷ்கள
மாய்ப் பரமானசிவஸ்வரூப மிருக்குமென்றறிக.ககஉற
பிரச்னை.

ஸாஸிவ ஸிவானாய கவிதாண வ
பவஸிதி; | ஸவநாதி ஸயவிஸுரூ ஸ
உருயு-ஓ வதயுகமுடி || ககஉற

சதாசிவ தத்வத்திற்கு மேற் சிவதத்வம் வரையி
லிருக்கு மத்வாவில் நிவிர்த்தியாதி கலேஸ்வரர்களுக்
கும் நாதேஸ்வரர் முதலானவர்களுக்கும் திவ்ய தேக
யோகஞ் சொல்லியது,அந்தச் சதாசிவ தத்வத்தில் தா
னே சர்வாதிசயங்களுக்கு முடிவு. அதற் கப்பால் நிஷ்
கள சிவந் தவிர வேறொரு அதிசய தாரதம்ய மில்லை
யே ! அவ்வாறிருக்க அப்பாற் பதிபேதங்க ளெப்படிச்
சொல்லலாம். (ககஉற)

உத்தரம்.

ஈஊநதீத ஸானாஊ தகூல ஸா
ஸாஸிவ ஸுதத; | ஸவநாநுவி நாஸா
உ கலாநாநு; வகிஸிவாசு || ககசற

அனந்தேசாதி வித்யேஸ்வரரோமி கூடிய ஈஸ்வ
ர தத்வத்தைக் கடந்து நிஷ்கள தத்வம் வரையிற் சதா
சிவ தத்வமென் றறிக. இவ்விடத்திற் புவனங்களும்
நாதவிந்துவாதி கலைகளே ; சிவனன்றி வேறொரு பதி
யுமில்லை. (ககசற)

கிஞ—யஃ வதிக்ஷெஷோலிது ஸஸா
 ஸ்ரெஸ்திக்ஷெஷவக் | க௃த௃ ஹெஷோவ
 உரொண தக்ஷெஷாநஹெஷஜ் || ககருஹ

ஆன லிவ்விடத்திற் பதிபேதஞ் சொல்லியது இ
 ந்தச் சாஸ்திரத்திற் சத்திபேதஞ் சொல்லியதுபோற்
 செய்கையின் பேதத்தாலும் ஸ்தான பேதத்தாலும் உ
 பசாரமாகச் சொன்னது. (ககருஹ)

அந்தச் செய்கைபேதத்தைத் தெரிவிக்கும்பொரு
 ட்டி பிந்துபுவனத்தி லிருக்கும் நிவ்ருத்தியாகி கலேஸ்
 வரர் நால்வருக்கும் பொதுவான வருவஞ் சொல்கின்
 றார்.

கரொத௃—நீவநம் யாவிஸ்தகீவி ந—புர
 தெஜஸாடி | சாநிவ௃த௃—அஹ்ஷெஷோஸ௃
 ஸஹ்ஷெஷோவி தக்ஷெஷாநாஃ || ககருஹ

எந்தச் சத்திகளாலே புருஷசத்திகளைப் பிரகாசிக்
 கச்செய்கிறாரோ அவைகள் நிவ்ருத்திமுதலான பெயரு
 ளளவைகள். அந்தச்சத்தியுள்ளவர்கள் அந்தப் புவனே
 ஸ்வரர்கள். (ககருஹ)

இனி தனித்தனி ரூபஞ்சொல்கிறார்.

நிவத௃யகி ஹ—தாநி யபா ஸாஸ௃

நிவதகா | நிவதூதிரிதி தகூஸாரம் த

தெயுஸோவி நிவதூதிராது || ககூஎற

எந்தச் சத்தியினாலே பதிநான்குவித பூதசர்க்கத்
தையும் ஜனனமார்க்கத்தி லாசையையும்விட்டுக் கைவல்
யாபிமுகமாகச் செங்குரூரோ அவ்வாறு திருப்புகிற ச
த்திக்கு நிவருத்தியென்று பெயர். அந்தப் புவனமும்
நிவருத்திபுவனம். அங்கிருக்கு மீஸ்வரனுக்கும் நிவரு
த்திமா எனென்று பெயர். (ககூஎற)

இவ்வாறு ஸ்தானபேதத்தாலும் கிருதப் பேதத்
தாலும் பதிபேதமென்றறிக.

நிவதூதஸூமகிஷ்ஞயோ யயாஸூர

அவாவக்ஷணா | நிஷிஷுதெ பூதிஷா

ஸாஸாரம் தகூஸூதகூதி || ககூஅற

இவ்வித கைவல்யாபி முகனாகத் திரும்பினவனு
க்கு மீட்டுந் தாழ்ந்த சம்சார மார்க்கத்திற் கதியில்லாம
ல் தடுத்து நிறுத்துகிற படியால் அந்தச் சத்திக்குப் பி
ரதிஷ்டையென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமும் பிரதிஷ்
டையே! அதற்கதிபதியும் பிரதிஷ்டாவா என்னப்படு
வர். (ககூஅற)

தகூஸூமூவிஷயம் யயாஜ்ஞம் தகூ

தூணொ || ஸாவிஷ்ணோநிவதூஸூ

விஷ்ணுஸூதகூஸூ || ககூகூற

கங்—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

கௌந்

எந்தச் சத்தியால் அணுவிற்குச் சப்தாநுமானங்க
ளை விட்டு நேரிட ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரத்தைக் கொடுக்
கிறாரோ அந்தச் சத்திக்கு வித்தையென்று பெயர். அ
ந்த ஸதானமும் வித்தையே! அதிபதியும் வித்தேசர்.

ஸவ-ஜ-ஃ-வ-பு-ஸ-ந-ம்-ய-பா-ஸ-ம்-க-
 ர-ம்-த-ஹ-ம்-| ஸா-ஸா-நி-ஸ-த-ஜ-ன-கி-
 த-சு-க-வ-ந-ம்-ஸா-வி-ஸா-நி-ஜா-ந-ம்-|| க-ள-ம்

எந்தச் சத்தியினால் அணுவிிற்குச் சகல துக்கங்க
லாயினு சாந்தி செய்கிறாரோ அதற்குச் சாந்தியென்று
பெயர். அந்த ஸ்தானமும் சாந்தியே! அதைச் செய்ப
வரும் சாந்திமான். (௧௭௦௨)

இவ்வாறு விந்துகலைகள் நாலேயுஞ் சொல்லி யி
னிநாதகலைகளைச் சொல்கின்றார்.

உளபுரையொ விஷயானொகொ ஊரா
நடுந ஊதநாடு ; ஊதநாடு கி யதெ வி
தொபாவிவிடுவதுதடு || களகற

தா ஹ்நிகாடிபாஸகஸாநம் தபாநீஸ
விஸுஷிவி । கௌ

முழுக்கூவான ஆன்மாவிற்கு மேலுங்கீழு மெ
ந்து முண்டாகும் பிரகாசமானது எந்தச் சத்திகளாலே
பெரிதாகவும் மிகப்பெரிதாகவும் மிகமிகப்பெரிதாகவும்
செய்யப்படுகிறதோ அந்தச் சத்திகள் மூன்றிற்கும் வ

ரிசையாக இந்திகை தீபிகை ரோசிகையென்று பெயர்.
அந்த ஸ்தானங்களுக்கு மதேபெயர். அந்தச் சத்தியுள்
ளவருக்கும் இந்திகாவான் தீபிகாவான் ரோசிகாவான்
என்றுபெயர். (கஎகத—கஎஉ)

மேல் மோசிகை ஊர்த்வகை என்னுஞ் சத்திகளி
ன் வியாபாரஞ் சொல்கின்றார்.

ஸைவஜ்ஞக்ஷாஜியொமெவ் மியொஜ்ஞக்ஷ
ஜ்வாஸ்தஃ | ப்ராஷ்டிதத்யுயாஸாஸ
ஜோவிகா ததீஷுதக ॥ கஎங்

ஜோவகஸுக்ஷி பாக்யவ்யயெஸாநம்
கரொகிதஸு | ஸொயுதா ததீஷுதி
ததீஸஸொயுதாவகி ॥ கஎசு

வித்யேசர் முதலான வகிகாரிகளுக்குச் சர்வஞ்ஞ
த்வாதி குண மிருந்தபோதிலும் மலாம்சஞ் சிறி தி
ருப்பதா லுண்டான பிரேரிக்கப்படுந் தன்மையாதொ
ருசத்தியாலே விடுவிக்கிறாரோ அதற்கு மோசிகையெ
ன்றுபெயர். அந்தஸ்தானமும் மோசகமென்னப்படும்.
அதைச் செப்பவரும் மோசகராவர். எந்தச்சத்தியா
லே அவ்வாறதுக்கிரகிக்கப்பட்ட வாத்மாவை ஈஸ்
வரனாகச் செய்கிறாரோ அந்த சத்திக்கு ஊர்த்வகை
யென்று பெயர். அந்தஸ்தானமு ஊர்த்வகை மென்ன
ப்படும். அதற்கதிபதியும் ஊர்த்வகேசு ரென்னப்
படுவர். (கஎங்—கஎசு)

யெவிதக்ஷவடிஜாவனாஸெஸுவஸாயந
யொமதஃ । தெதக்ஷ ஸ்விதஞ்ஜ ஜாதந்
பாவயாநி பாவபடி ॥ கஎடு

நவஸுஷ்டிஜாதி காவஸுநி ஸாக்ஷி
ஜாஹிதெயதஃ । கஎடு

யாதொரு பெயர்கள் மேற்சொல்லும் பலவித புவ
னங்களிற் கூட்டிவைக்கும் பலவித வுபதேசரூபமான
சைவதிசுஷா ஞானயோகத்தால் எந்தப் பதத்தைய
டைந்திருக்கிறார்களோ அவர்க ளந்தப்பதத்தி லிருக்கு
ம்வரையில் ஒப்பற்ற ஆனந்தமயமான போகத்தை ய
டைந்து பின்பு பரமான சிவசமரண சாயுச்சயபதத்தை
யடைகிறார்கள். ஆன லவர்கள் நிரதிசய நிர்வாணனந்த
நிஷ்டர்க ளாகையாற் சிருஷ்டியாதி கிருத்யங்க ளொன்
றுஞ் செய்கிறதில்லை. கஎடு—கஎடு)

ஐதி ஸாடாஸிவம் தக்ஷம் வ்யாவ்ராதம்
ஸெஸுதஸுவ । கஎசு

இவ்வா ரீஸ்வர தத்வத்திற்கு மேல் நிஷ்கள சிவ
தத்வம் வரையிற் சதாசிவ தத்வஸ்வரூபஞ் சுருக்கமா
க வுமக்குச் சொல்லப்பட்டது. (கஎசு)

அவரது சத்திதத்வமு மதற்கு ளடங்கின தென்கி

ஸதீரவெவ ஶிதெ ஶஷ ஸகஷஃ சு
தயொமதஃ । சுதய ஜாடி வீஷயம்
நிஷ ஷெநத ஸவ-ஷா ॥ கள

சத்திய மிவ்வாறே வியாபகையா யிருக்குமென்
றவிக. இவ்வாறு சொல்லிய முறையே யிந்தச் சதாசி
வநாதர் ஸ்தித்யாதி வியாபார வசத்தினுற் பஞ்சப்ரம்ம
சம்பந்தங்களான தாரை ஸுதாரை தரணிமுதலான மு
ப்பத்தெட்டு கலைகளுடன் கூடியிருப்பர். அந்த பஞ்சகி
ருத்யமு மவருடைய இச்சையினாலே முதலி லேற்பட்
டது. கிருத்ய மில்லாதவேளையி லெப்போது மவர் நி
ஷ்களரே. (கள)

ஹ-ஷிஃ ப்ராபாநிகொமூநி வி-ஷா
ஷிஷ-கவாடியஃ । ம-ணகாஸாடிஸாடி
ஹ-ந-ஷாடிக்கொடு ரயொ-மெ ॥ களஅ

ப்ருத்வி பிரகிருதி மாயை சுத்தவித்தை விந்து நா
த கலைக ளொன்பது இவை பந்த ஸ்தானங்களாகும்.
இதற் பார்த்திவ பிரகிருத மாயாதத்வங்கள் மூன்று
ம் பாசபந்தமா யிருக்கும். நாதகலைகளில் நடுவிவிருக்
கும் ரோசிகையென்னுங் கலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட இந்தி
கை தீபிகை கலை யிரண்டும் பிந்து கலை நான்கும் சுத்த
வித்தைமாயை பிரகிருதி பிருக்வி ஆகப்பத்தும் மூக்கி
யமான பந்தஸ்தானமென்று சிலர்சொல்வார்கள். விந்து
நாத கலையொன்பதும் சுத்தவித்தையும் இந்தப் பத்து

ம் முக்கிய பந்தஸ்தானமென்பர் சிலர். நாதகலை முடிவு
வரையிற் கீழ்ப்பட்ட ஸ்தானங்களெல்லாம் நிரதிசய
சர்வஞ்ஞத்வாதி பாரமேஸ்வர ஸ்தானத்திற்குப் பிரதி
பந்தக மாகையாற் புாசங்களே பந்தஸ்தானங்க ளாகு
மென் றறிக. (கௌஅ)

இனி முன்சொன்ன ககனேசர் முதலானவர்களி
ன் ஸ்தான மிவ்வளவு அளவுள்ள தென்பதைக் கூறுகி
ன்றார்.

உளபூக் கவாயாவிடி யா ஸ்ரீ நாயகே
மஹநாயிவாஃ | தஜஞாராவ ரெசா வடி
கியீ ஜாத்ருக்ஷணா || கௌக

வித்தையென்ப திவ்விடத்தில் மாயையென் றறிக.
மாயைக்குக் கீழே கலைக்குமேலே ககனேசர்முதலான ரு
த்ரர்களின் ஸ்தானங்களென்று சாஸ்திரங்களிற் சொ
ல்லப்படுகிறது. அந்த மாயைக்குங் கலைக்கு நடுவி ன
ளவு இவ்வளவென்று புத்தியாற் குறிப்பா யறியவே
ண்டியது; மாயாதத்வ மனந்தமென்று சொல்லுகிறப
டியால். (கௌக)

அயொ ரவபூயநொரெவம் குஜபூ
ஸவ யொரிநொஃ | விமயஃ ப்ராகிரொ
ஜெந ஸகிதகூ அயாவயிஃ || கஅ௦

இவ்வாறு சொல்லிய முறையே வுற்பத்தியுள்ள சுத்
தாசுத்த மார்க்க மிரண்டிற்கு முற்பத்திக்குப் பிரதி

ஐயுண்டாக்கும்படியான விசித்ரசத்தி கூர்மையாகும் பொருட்டும், சம்சார மார்க்கத்தி லீளைப்படைந்த சம்சாரிக ளிளைப்பாறும் பொருட்டும், வியஸ்தமான பிரகிருதி முதலானவற்றிற்கு நடுவி லவாந்தரப் பிரளய முண்டாகின்றது. தன்னிச்சையால் பரிக்ரகிக்கப்பட்ட சதாசிவாதி சுகள ரூபங்களி னுபசங்கார காலமான மகாப் பிரளயத்திற் சமஸ்தமான சத்தியந்தமான சுத்தாத்வாவிற்குப் பிரளய முண்டாகிறது. சிருஷ்டியு மீப் படியே வியஸ்த சமஸ்தக் கிரமமாக வுண்டாக்கும் பர அபரர்களான வித்யேஸ்வரர் முதலான அநேக அதிகாரிகளாலே செய்யப்பட்ட படியால் வியஸ்தமென்றும் பரமேஸ்வரர் இச்சையாற் பிரேரிக்கப்பட்ட அனந்தாதிருபமாக விருந்து சிருஷ்டிக்கிறபடியால் சமஸ்தமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பிரளயத்தின் காலமெவ்வள வென்னில்? இதற்கு ஸ்திதி பூர்வமாதலால் ஸ்திதிகாலத்தி னளவை முன்னஞ் சொல்கின்றேன் கேளும். (கஅஉ)

உதயபுர ஸஹஸ்ரானு கஹஹை
 ஜாண ஜநநம் | நிஸாதாவ துஹொரா
 து ஜானெநாஸு பராகுஹை || கஅங்
 விவியாவயுக் கு ஜெனெஷு பு
 கததாஜி நிவாயுத | கஅங்
 கிருதயுகமுதலான நான்குயுகமு மாயிரமுறை தி

ரும்பின் பிரமாவிற் கேள் பகலாகும். அவ்வளவே யி
ரவும். ஆகக் கூடிய தினங்கள் முன்னூற் றறுபதானால்
ஒர்வருஷம். அவ்வருஷம் ஒன்று பத்து நூறு இதமு
தலாக வருங் கணக்கில் பார்த்தமென்னுங் கணக்குவ
னாபி லானால் இந்த வியஸ்தமான அசுத்தாத்வாவிற்கு
ப் பிரளயமாகும். இந்தப் பிரகிருதிமுதலான வுபாதா
னகாரணங்கள் சிருஷ்டிக்கு விபரீதமாய்த் தலைகீழாகச்
சம்ஹரிக்கப்படும். (கஅந — கஅந ௨)

அப்போ ததற் கதிகாரிக ளெவ்வித மிருப்பொ
னில் ?

தஜா ஈஹி, ஸதம் வீரஸ்ரீகணௌவ
புயாநவாஃ | ஸக்யாக் ௨) ஜமகஸூ
க்ஷம் ஸூக்ஷ்மேஹிஸூ விசுதஃ || கஅசம
புக்ருதி ஸாஸ்யாது காருணக் ஸா
வாகு ஸ்வாஸதெ || கஅரு

அப்போது சதருத்ரர்களும் வீரபத்ர ஸ்ரீகண்ட
கேவரும் குரோதேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் முதலான
பிரதானாதிகாரிகளும் தங்களா லதிஷ்டிக்கத் தக்கதாயும்
அப்போது சத்திருபமாதலாற் சூக்ஷ்மமாயு மிருக்கின்
ற ஜகத்தையும் பிரகிருதியி லிராநின்ற கர்மவாசனையு
ள்ளவர்களாயும் க்ஷிதிமுதல் கலைவனாயி லிருக்குந் தத்
வங்களா லுண்டாக்கப்பட்ட சூக்ஷ்மதேக முள்ளவர்க
ளாயு மிருக்கின்ற அனுக்களையும் தமது சத்தியா லதி

கஃ—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

கஅக

ஷ்டித்துக்கொண்டு அந்தப் பிரளயகால முடிவுவரையி
விருப்பார்கள். (கஅசம—கஅடு)

ஸிவெஷ்டி ஜ்ஞஹுநஹ ஜ்ணவாயிவதீ
ஸிதாஃ | காஹஜமக் ஸஹக்ஸபாடி ஸா
யிகாஃ ப்ரகவஹதே || கஅச

பின்பு அவாந்தர சிருஷ்டி யாரம்பகாலத்திற் பர
மேஸ்வர நிச்சையா லேவப்பட்ட அனந்தாதி வித்
யேஸ்வரர்களாற் பிரேரிக்கப்பட்ட மண்டலேசொன்
று மதிகாரி, ருத்ரர்களாலே பிரவர்த்திக்கப்பட்டவர்க
ளாய்க் கொண்டவர்கள். அந்தக் காலத்தில் ஜகத்தை யு
ண்டாக்கித் தங்கள் தங்க ளதிகாரத்தைச் செய்வார்கள்.

இவ்விடத்திற் பிரகிருதிபிற் கர்மவாசனை யிருக்கு
மென்று சொன்னதிற் சந்தேகித்து ருஷி வினாவுகிறார்.

கஃ யோஜிகந்தஹ மஹஸௌந தேள
ஸிதடி | மஹிஹநா நமஹிணாஹெவகி
ப்ரகதா வஹதேகஹ || கஅஎ

தருமாதரும ரூபமான கன்மங் குணமாதலாற் பு
த்தியிவிருக்கும் குணியைவிட்டுக் குண நீங்காதாகையா
ற் பிரகிருதிபி விருக்குமென்று எவ்வாறு சொல்ல
லாம். (கஅஎ)

இதற் குத்தரம்.

ஸத்யஸஹி மஹக்ஃ நஹெ

தி மண்ணிநொமண்ணு | டெஹாஷ வல
 லுஞ்சீ நானாசுஷு ததெதாவயயு
 தெ || கஅஅ

கன்மம் புத்திகுண மென்பதும், குணியைவிட்டுக்
 குணம் நீங்காதென்பது முண்மை. ஆனற் சரீரேந்திரி
 ய விஷய போக பூமிகளெல்லா மவ்விடத்தி விருப்ப
 தா லுபசாரமாகச் சொல்லியது. (கஅஅ)

இவ்வா லுபசாரமாகச் சொல்லுவதற்குத் திருஷ்
 டாந்தம்.

சூயாரொ காரணெகாயெ- ஸதீவெ
 ஹொவகாரகெ | யஜாடிந- கருதள
 வெதி லக்ஷணா ஸஞ்ஞயொஜம- || கஅசு

முக்யார்த்தஞ் சொல்லக்கூடாத விடத்திற் கெள
 ணவிருத்தியாகச் சொல்லு மர்த்தத்தை லக்ஷணையென்
 று தெரிந்தவர் சொல்கின்றார்கள். அஃதெங்ஙன மெ
 ன்னில்? கட்டில் கூப்பிடுகிற தென்னுமிடத்தில் கூப்
 பிடும் பிள்ளைக்குக் கட்டி லாதாரமாகையா லாதார
 த்தி லக்ஷணை. நெல்லைப் பெய்தானென்னுமிடத்தில்
 அதற்குக் காரணமான மழையில் லக்ஷணை. பஞ்சு வஸ்
 திரமென்னுமிடத்துப் பஞ்சின்காரியமானாலில் லக்ஷ
 ணை. கங்கையி லிடச் சேரியென்னுமிடத்துக் கங்கையின்
 சமீபமான கரையில் லக்ஷணை. பிசைத் திருக்கச் சொல்
 லுகிறதென்னுமிடத்துப் பிசைத் திருந்த அன்னவியஞ்சு

ஐதிதிருப்தி யேதுவாதலால் உபகாரலக்ஷணை. சிங்கம் பிள்ளை யென்னுமிடத்துச் சிங்கத்தின்தருமமான செளரியாகி குணமிருப்பதால் தருமாநுகார லக்ஷணை. சுமக்கிறவன் மாடென்னு மீடத்து மாடுபோல் முதுகில் சுமப்பதால் ஆகாராநுகாரலக்ஷணை. இவ்வாறு முக்கியார்த்தஞ் சொல்லக்கூடாத விடங்களிலெல்லாம் உபசாரமாக லக்ஷணை சொல்கின்றார்கள். (கஅ௬)

வனவம் ம — ணா டி ஸ ம — ணா ணா வரா
 வெ — ம — ணகாரணம் ; கலா வெவீ க
 ாஜாயா ஸாயிகாரவராஜீ — லீ || கக௦
 தனிவ — த ள சிவ — த — டெ டெவாஸ ட
 யிகாரிணம் ; ஸ — டு — ஸி த — டா டிகொ ய — ஸா
 டிகார ஸ — டா — டு — டு || கக௧

இப்படிக்குணமுதலான சிருஷ்டிகட்குப் பரார்த்தமென்னுங் காலமுடிவில் லயமுண்டாகிற தெப்படியென்னில்? இந்தக் குணங்கட்குக் காரணமான அவ்யத்தமானது கலையி லொடுங்குகிறது. அந்தக் கலை தன்னதிகாரத்தை விட்டு மொழிந்த மாயையி லடங்குகிறது. மாயாதிகார மொழிந்தவுடனே அந்த மாயாதிகாரிகளின் சிருஷ்டியாதி யதிகாரம் மாயையை யாச்ரயித்த தாகையாலவர்களு மொழிந்திருக்கிறார்கள். (கக௦—கக௧)

இப்படி யசுத்தாத்வாவின் சங்காரஞ் சொல்லியாயிற்று. இனி, சுத்தாத்வாவின் சங்காரஞ் சொல்கின்றார்.

னவ ஜெனேஸ் ஜெனேஷ் விஸ்த
 லி ஜெனேஷ் விஜ்ஜி விஜ்ஜி தக்
 விஜ்ஜி ஜெனேஷ் விஜ்ஜி ககூஉ
 நாஜிஜி வராஜி விஜ்ஜி விஜ்ஜி
 ரஃ || ககூஉ

இவ்வாறு மந்திரோசர் முதலான அனந்தாதி மந்திர
 மகேஸ்வரர் தங்க ளதிகார மொழிந்தபடியாற் பர கைவ
 ல்யத்தை யடைந்தபோது சத்த வித்யாதத்வ மானது
 சதாசிவதத்வத்தி லொடுங்குகிறது. அந்தச் சதாசிவதத்
 வம் விரிந்துவிடும், விரிந்து நாதத்திலும், நாதம் பராசத்
 தியிலு மொடுங்குகிறது. கலையின் வ்யாபாரத்தை யெ
 ல்லா மொடுக்கிக்கொண்ட அந்தச் சத்தியை சாக்ஷா
 த் பரமேஸ்வரர் தமக்குள்ளே உபசங்காரஞ் செய்து
 கொள்ளுகிறார். (ககூஉ—ககூஉ)

ஹிநா விஸ்தாஜெனேஷ் ஜாயாயா
 வராஜிஜி விஜ்ஜி விஜ்ஜி விஜ்ஜி
 வொ விஜ்ஜி விஜ்ஜி விஜ்ஜி

இந்தப் பிரகாரம் பரமேஸ்வரர் சம்சாரிகளுக்கும்
 மாயைக்கும் இளைப்பாற்றுதற் பொருட்டுத் தமது ஞா
 னசத்தியாலே பிரளயத்தை யுண்டாக்கி மறுபடியும் மு
 ன்போலவே சிருஷ்டியிலே பிரவர்த்திக்கிறார். (ககூஉ)

னவா தகூர்நி லாவாஸு லுவநாநி
வவகுஷிவ | ஸாஜா ஸாஜா யுநொவி-
ப்ர வ்ராவ்ராதாநி ஸஜாஸதஃ || ககசஉ

இந்தப்படி சுத்தாசுத்தாத்வாக்களிலே தத்வங்களு
ம் பாவங்களும் புவனங்களும் சரீரங்களும் தத்தங் கார
ணங்களி லிலயிக்குமென்றுசுருக்கமாகச் சொன்னேன்.

பிரச்சனை.

விஜ்ஜா பனூண-ஹேஹு விந்ந-
நாஹோய காரணஃ | பனூஸுநஃ ப
ஸாஜாமஃ கஹாவாஃ ப்ர த்யாஃ ஸி
தாஃ || ககரு

சுத்தாத்வாவில் பாவங்களுக்கு லயஞ்சொல்லிய
து, அவ்விடத்து வித்தை சதாசிவம் விர்து நாதம் பராச
த்தி என்று ஐந்து ஸ்கந்தரூபமான சுத்தாத்வாவிலே பா
வங்களும் பிரத்யயங்களு மெங்கே யிருக்கும். (ககரு)

இதற் குத்தரம்.

நாடிஸகுக்ஷஃ கலாகால ராமய-ஹே
ஸப-ஹ-ஹேஃ | ஸகுஃ பனுகஹ
நாடிஃ பனுகஹ ஸ்யொஹ-ஹ || ககசஉ
ப்ரயாநாதி உத-ஹ-ஹி நியமி-

வனுகு தநுமெடுவஃ ஸூத ஸநா
கு வனுகெ | ஸநுகு ஸநுகெதஷ - 2
நெய்யா ஸநுஃ ஸநுகெதஷ - ஸநு
தாஃ || கருகி

சுத்தாத்வா பஞ்ச ஸ்கந்தமானபோதிலும் அதில் வீந்து தத்வ மடங்கி யிருக்கிறபடியால் பாவப் பிரத்தியயங்களு யிருப்பதற்கு விரோதமில்லை. அஃ தெவ்வா நென்னில்? சூக்குமமாகிய பரநாதமே கலை காலம் ராகம் வித்தை புருடன் என்னும் ஐந்து தத்வங்களுக் காச்ரயமாய்ப் பஞ்ச கலையென்று பெயர்கொண்டு ஸ்தூலநாத மாகிறது. விந்துவானது அவ்விபத்தம் குணதத்வம் புத்திதத்வம் ஆங்காரம் என்னும் நான்குபாசக் கிரந்திக் காதாரமாய்ச் சதுஷ்கலையென்னப்படுகிறது. அதில் ஆங்காரத்தில் மனமுதலான இந்திரியங்களும், புத்தியில் முன்சொன்னபடி பாவப் பிரத்யயங்களு யிருக்கும். பஞ்ச மந்திர மூர்த்தியான சதாசிவ தேவர் பஞ்ச தன்மாத்தினாகளை யதிஷ்டித்துக்கொண்டிருப்பார். சூக்கும தேகத்தை யுண்டாக்கு

ம் பூதங்களில் மந்திரோசர்கள் வியாபித் திருப்பர். பிரு
திவியாதி ஸ்தூலபூதங்களிலே மந்திரங்கள் வியாபித்தி
நக்கும். இவ்வாறு சுத்தாத்வாவு மிவற்றையெல்லா மு
ள்ளடக்கிக்கொண் டிருக்குமென்பது கருத்து. (ககசுற
—கக௭—ககஅ௭)

உரைத்த வித்யாபாதத்தை முடிக்கவும், மேலு
ரைக்கவேண்டிய கிரியாபாதத்தைச் சூசிப்பிக்கவும் ப்
லோகஞ் சொல்கின்றார்.

ஐத்யடிண—மிரொயி யானஸீஜாடி ௨
டிஷ்டி௦ பஸ—பித ஸுதடிஜி: வாஸ
ஜாலஸ—ஹுரி| தடி—பஸபி நிஜிதவ
ஷ்டிஜாண சி—யாதொட—உடிவிஹ த ஸ
கிஸா—ஹி ஷ்டி ஸம்பக || ககசுற

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதாயும் பகசாஸ்திரங்க
ளிற் பதிந்த ஞானமுள்ளவர்களா லறியப்படாததாயு
மிருக்கின்ற மலம் கன்மம் மாயை முதலான மீகூந்த பா
சங்களாகிய வலையை நீக்குவதற் கேது வேதென்னில்
மேற்சொல்லுந் திசூகாக் கிரமத்தினாலே பிரகாசமான
தடையற்ற வல்லமையுள்ள சிவமந்திர சம்பத்தாகும் தி
சூகாக் கிரியாதுஷ்டானத்தினற் கூர்மையான தனது ச
த்தியுள்ள சிவமந்திர சம்பத்தானது மலமுதலான பா

சங்களைப்போக்கி மேலான சிரேயஸிற்கு நிமித்தமா
குமென்பது கருத்து. (ககக.௨)

பதின்மூன்றாவது, அத்வ ப்ரகாணம்
முற்றிற்று.

ம்ருகேந்திர வித்யாபாதமுடிந்தது.

ம்ருகேந்திராகம வித்தியாபாதம்
படலம்—கக.௩—கடிய
ஸ்ரீலோகம்—சசந.௨.

சமஸ்கிருத உரையாசிரியர் வாக்யம்.

கிரேவ்யநவயொயி யஜ்யேஷிகிணி
ஐவஸுதா ப்ரெயேஷிகுத ஸ
வமநிஷ்வமஜிதஸு ஸவிஸ்வ ஸரொ
வித ப்ரகுதவஸு ஜீலாஸநாநுமொ
ஐ விவ்ருதாவிஹஸு ருதா தஅிஷா ஜா
ஐரஃ ||

க

இந்த மிருகேந்திராகம வியாக்யானத்தில் ஏதாவ
தொருசொல் உபயோக மில்லாததாயும் பிரகிருதமா
காமலு மிருந்தபேரிலும் அது சமயத்திற்குத் தக்க

சிவசுந்தரி (சிவசுந்தரி)

